

Emperyalizmin insani müdahalesi!

8 Mayıs'ta, Malta'ya gitmekte olan, içinde 600 göçmenin bulunduğu bir tekne **Libya'nın başkenti Trablus** açıklarında battı. 61 göçmen, insani yardıma "koşan" NATO'nun gözleri önünde yaşamını yitirdi. Yine resmi rakamlara göre son günlerde deniz yoluyla göç edenlerden en az 800 kişinin ise "akıbeti" bilinmiyor. **-Sayfa 23-**

"Barajın sebebi güçlü muhalafet!"

"Sivil itaatsızlık" sürecinin desteklediğimiz dört temel talebinden biri olan yüzde 10 seçim barajının kaldırılması konusunu Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu Diyarbakır Bağımsız milletvekili adayı **Emine Ayna** ile konuştuk. **-Sayfa 24-**

özgür gelecek

Sayı: 10 Yaygın süreli

27 Mayıs-9 Haziran 2011

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

Sporda şiddet...

Bursaspor-Beşiktaş maçında çıkan olaylarla yeniden gündeme gelen sporda şiddetin temellerini **Spor-Sen**'e sorduk.

-Sayfa 28-

"Kürt sinemasının en önemli özelliği devrimci yanı"

Yönetmen **Kazım Öz**'le Kürt sineması, yaşadığı gelişim sorunları ve önümüzdeki çalışmalarını konuştuk.

-Sayfa 30-

Filtreci devlet...

"İnternetin Güvenli Kullanımına Dair Usul ve Esaslar Taslağı" ile interneti nasıl kullanıp kullanamayacağımıza, bizim için neyin "güvenli", neyin "güvensiz" olduğuna artık devlet karar verecek. **-Sayfa 19-**

Halk sınır noktasında... Halk sıfır noktasında...

Devlet; ceval, vahşi ve soykırımcıydı. Ama onun karşısındaki de yaratan, üreten ve her ölümle yeniden doğan halktı.

İki güç karşı karşıyaydı, tam sınır noktasında ve halkın haklı öfkesinin sıfır noktasında... Bunlardan biri zulmün simgesi TC askeri diğeri ise direnişin simgesi Botan halkıydı karşı karşı duran ve arada kimyasal silahlarla katledilen, cenazesi kurda kuşa bırakılan gerillalar...

Tam sınır noktasında artık ölüm korkusunu aşmış binlerce insan sarı kırmızı yeşil renkleriyle çocukları omuzlarında devlete meydan okuyarak yürüdü.

"Kürdistan yasta" - sayfa 09

"Botan halkı direnişiyile yine örnek oldu" - sayfa 10

"Maske düştü: AKP'nin gerçek yüzü statüko..." - sayfa 25

Paşalı davası...

Ayşe Paşalı davası hukusal garabetlerle dolu bir ülkede, yerleşip kökleşmiş feodal ataerkil sistemin içinde önemli bir eşiktir; ancak nihai bir zafer olmadığı da bir o kadar ortadadır.

-Sayfa 13-

MHP ve kaset savaşları...

Burjuva siyasetteki kaynamanın son haftalarda en üst noktasını kuşku yok ki, MHP yöneticilerinin yer aldığı görüntülerin internet aracılığıyla ortalığa saçılması oluşturdu. **-Sayfa 16-**

"Kütahya'nın pınarları" zehir akıyor!

7 Mayıs'ta Kütahya'nın Tavşanlı ilçesinde bulunan **Eti Gümüş AŞ**'ye ait siyanürlü su havuzunun setlerinden birisi çöktü. Bu çökme ile Türkiye'deki maden çıkarma çalışmalarının tehlikesi de tartışmaya açıldı. **-Sayfa 29-**

Özgür gelecek'ten

AKP, T. Kürdistanı'nda kendi mezarını kazıyor!
✓ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Sarı-kırmızı-yeşil'e karışmadan ne an yakalanabilir ne de gelecek!
➤ Sayfa 3

Göğün Yarısı

Eyyvah! TC, kadına yönelik şiddete de "sıfır tolerans" dedi!
➤ Sayfa 12

Evrensel Bakış

Emperyalizmin koruma sorumluluğu: Libya'ya saldırı
➤ Sayfa 22

Pusulula

Kitlelerle bağ kurmanın yolu militan çizgiden geçer!
➤ Sayfa 26

AKP T. Kürdistanı'nda kendi mezarını kazıyor!

Seçimlere kalan günlerin sayısı azaldıkça politik atmosfer de iyice ısınıyor. Siyasetin dili günlük yaşama daha fazla hükmediyor. Polemiklerin düzeyi gittikçe düşüyor, ama yaşamın içinde kapladığı alan buna tezat büyüyor. Anlaşılan bu tablo 12 Haziran seçimlerine kadar bu ekseninde devam edecek. R. T. Erdoğan ve Kemal Kılıçdaroğlu arasındaki polemik de bunun açık bir örneği. “**Sen mi yalancısın ben mi yalancıyım**” sığılğında yol alınıyor. Kullanılan dil ve üslup seçimler yaklaştıkça her gün biraz daha aşağıya çekilirken bununla birlikte gerilim de körükleniyor. AKP'den CHP'ye ve MHP'ye yürütülen siyasi atışmalarda işçi ve emekçilerin temel çıkarlarının, geleceğe ilişkin kaygılarının izini bulmak mümkün değil. Ortaya atılan ve medya tarafından da iyice şişirilen proje adı altındaki her adım gerçekte işçi ve emekçilere değil sermayeye hizmet ediyor. Ne Erdoğan'ın çılgın projeleri ne de Kılıçdaroğlu'nun sosyal makyajlı destek projeleri bu gerçeği değiştiriyor.

Bilindiği gibi seçimler düzenin meşruiyetini yeniden kazanması ve halkın güveninin sağlanması açısından

kritik bir önem taşır. Çarkın işleyişinin devamı açısından bu olmazsa olmazdır. Aralarında kanlı-bıçaklı olan tüm düzen partilerinin temel çıkış noktasında bu oluşturur. Kaba haliyle söylersek, her düzen partisi yaslandığı kitlenin hassasiyetlerini sistem içinde tutma, öfkelerini bu havuza akıtma ve nihayetinde onları sisteme entegre ederek istikrarın sağlanmasına hizmet etmekle görevlidir. Bunun ötesinde bu partiler bunun için vardır. Aralarındaki farklılıklar, söz konusu devletin bekası olduğunda bir anda ortadan kaldırılabilir. Böyle bir gerçeklik içinde düşünülüğünde düzen partilerinin aralarındaki kapışmanın işçi ve emekçiler, ezilenlere dönük öz olarak bir tavır değişikliği içermediğini söyleyebiliriz.

Kuşkusuz bu tespit devletin kırmızı çizgi içine en başta aldığı, etrafında kalın duvarlar ördüğü, tel örgüler çektiği ve bir kışla kurduğu Kürt ulusal sorunu için de geçerli. 12 Eylül referandumunda tüm düzen partilerinin genelkurmayın arkasına sığındığı, onun diliyle konuştuğu ve zihniyetine sahip olduğunu açıkça gördük. AKP ve CHP “darbe karşıtlığında” demokratlık yarışı yaparken Kürt ulusunun temel ta-

lepleri söz konusu olduğunda devletin geleneksel reflekslerine sarıldı; **İmha, inkar, asimilasyon.** AKP ve CHP, Kürt ulusunun haklı talepleri karşısında aynı noktada buluşmakta zorluk yaşamadı.

Özellikle T. Kürdistanı'nda polis, MİT, JİTEM, cemaatler, korucu ordu ve elbette asker AKP'ye çalıştı. Ne ki tüm bunlara karşın Kürt halkının boykotu karşısında aciz kaldı, bölgede ciddi anlamda güç kaybetti, tecrit oldu. AKP eliyle “Kürt sorunu benim sorundur” sözleriyle başlayan açılım mizanseninin son perdesi böylece sahnelenmiş oldu. Bölgede BDP karşısında ağır bir yenilgi alan devlet, yine geleneksel söylemlerine geri dönüş yaptı. Pratikte zaten başından beri bu çizgide yürüyordu. Bölgede BDP'yi güçten düşüremeyen devlet, yüzde 10 barajı yetmeyince, seçimlere bağımsız adaylarla girmesini de engellemeye çalıştı ancak halkın direniş duvarından geri döndü. Şimdi ise askeri operasyonları tırmandırarak bölgede gerilimi yükseltmeyi ve bağımsız adayları seçim çalışması yapamaz hale getirmeyi hedefliyor. Bu konuda belli bir mesafe kat ettiğini de söylemek mümkün.

Elbette yaşanan yalnızca bu değil. Gerillaya yönelik operasyonlar ve top-rağa düşen savaşçılar halkın AKP'ye (devlete) olan öfkelerini de katlamış durumda. Bunu, Amed'in herhangi bir seçim bürosunda yapılan konuşmalarından, halkın otobüste, kahvede yürüttüğü tartışmalardan-tepkiden anlamak mümkün. Şırnak'ta evlatlarına sahip çıkarak bombardıman altında cenazelere ulaşan halkın tavrı da bunun bir göstergesi. Devlet, katlettiği her gerilla ile Kürt halkı ile arasına yeni bir sınır eklemiş oluyor aslında.

Böyle bir atmosfer içinde seçim çalışması daha da önem kazanıyor. Kürt halkının deyimi ile “AKP'yi sandığa gömmenin” olanakları da artıyor. Çatışmanın en yoğun ve şiddetli olduğu; sistemin en fazla sarsıldığı bu zeminde ateşe daha fazla odun atmak boynumuzun borcudur. Bu anlamda özellikle Dersim'de yoldaşlarımızın; köy köy, sokak sokak yürüttüğü seçim çalışması ve ulusal hareketle geliştirdikleri ilişki önemli bir örnek olarak önümüzde durmaktadır. Bunun yanı sıra bazı bölgelerde Beşler ve Şırnak şehitlerine ilişkin ortaya konulan ortak militan pratikler de coşumuzu katlamalıdır.

Öfkenin yalın dili T. Kürdistanı'ndan tüm ülkeye, isyan ateşini körüklemek üzere usulca yayılıyor.

“**Yazının kadim coğrafyasına yolculuk**” başlığı altında, 17-22 Mayıs tarihlerinde bu yıl ikincisi düzenlenen Diyarbakır Kitap Fuarı birçok etkinliğe ev sahipliği yaptı, Amed'in renklerini yansıttı.

Fuar, Şırnak'ta şehit düşen HPG

Diyarbakır Kitap Fuarı operasyonların gölgesinde kaldı

gerillaları için kentin yasta olduğu bir döneme denk geldi. Fuardan bir gün önce Amed adeta sessizliğe büründü. Amed'in üstünü örten bu yas ve öfke havası fuar hazırlıklarına ve katılıma da yansdı. Bölgede devam eden askeri operasyonlar bölge halkının tüm dikkatinin bu alanlara yoğunlaşmasına neden oldu. Fuar yerinin şehrin dışında olması ve belediyenin fuara odaklanamaması katılımı da doğrudan etkiledi.

Diğer birçok ilde gerçekleştirilen fuarlara katılım gösteren birçok yayınevının Amed'e katılmaması da dikkat

çektii. Fuar boyunca anadilde eğitim, klasik Kürt edebiyatı, Kürt öyküsü, demokratik özerklik vb. birçok konuda çeşitli panel, söyleşi ve müzik dinletisi gerçekleştirildi. Fuarda aynı zamanda **Belge Yayınları** tarafından çeviri konulu bir panel gerçekleştirildi. Bu panelde tutuklu Kartal Büro çalışanımız Suzan Zengin'in gönderdiği bir metin de okundu.

Genel olarak etkinliklere katılımın oldukça düşük olduğu fuarda en büyük ilgiyi Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir'in moderatörlüğünü yaptığı “**Gittiler İşte**” adlı

panel gördü. **Aras Yayınları** tarafından gerçekleştirilen panele Ermeni yazar **Mıgırdiç Margosyan** ile **Şeyhmus Diken** katıldı. Şeyhmus Diken'in Ermeni, Süryani ve Keldanilerin yaşadıklarını anlattığı kitap ekseninde halkların kardeşliği temasında gelişen panel, bölgenin bir gökkuşağı gibi zengin dokusunu da gözler önüne serdi.

Umut Yayımcılık olarak ilk kez katılmamıza rağmen standımıza oldukça ilgi gördü. Standımıza astığımız İbrahim Kaypakkaya resmi büyük ilgi çektii. Özellikle de İbrahim'e ve gerillaya dair kitaplar...

Sevgili yoldaşlar, merhaba;

Hayatı yaratanların boğulduğu karanlıklardan çıkması için İbrahim yoldaşın '72 Nisan'ında yaktığı umut meşalesi. Hayatın öğretiydi, gelecek kazanılacaksa sınıfın öncüsüyle yürünecek ve onunla fethedilecekti yaşamlar...

Bundandı; bundan 38 yıl önce önder yoldaşın katline ferman buyurmaları. Umutsuz ve öndersiz

bir karanlığa boğmaktı sınıfı ve emekçileri. Bir kez düşmüştü tohum toprağa, boy verip serpilmesi kök salmasını engellemek ne mümkün!

Ve İbrahim yoldaş '72 Nisan'ında yeşerttiği umuda, 73 Mayıs'ında da cansuyu oldu. Ardıllarınmsa yaktığı meşalenin ışığı her tarafı aydınlatsın ve hiç

sönmesin diye 40 yıldır kavgada çeliğe su oluşları hiç eksik olmadı.

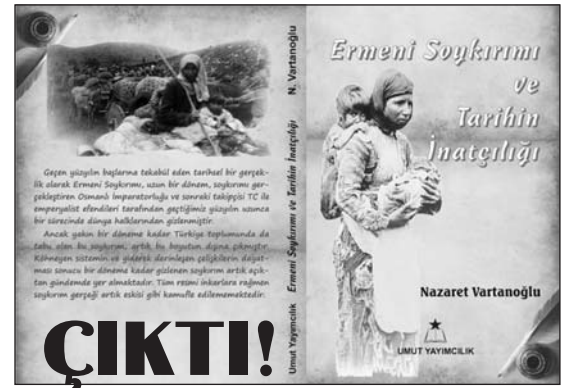
O “çelik aldığı suyu unutmayacak” demişti. Unutmadı, unutulmadı...

Selam olsun ölümsüzlüğe eren önder yoldaşa!

Selam olsun 40. kavgaya yılında sınıfın umuduna!

Çeliğe su olanlara bin selam!

(Bafra T Tipi Hapishane'den Tutsak Partizan)

Nazaret Vartanoğlu'nun “**Ermeni Soykırımı ve Tarihin İnataçılığı**” isimli kitabı Umut Yayımcılık'ta!

Yaygın süreli **Umut Yayımcılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

BÜROLAR
Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Sağlık 1 Sk. No: 17/19 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 **İzmir:** 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07 **Malatya:** Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsaray Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8 **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Arıkanlar İşhanı Kat: 3 No: 203 Tel: (0428) 212 27 50 **Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

SARI-KIRMIZI-YEŞİL'E KARIŞMADAN NE AN YAKALANABİLİR NE DE GELECEK!

12 Haziran seçimlerinin, ülkemizdeki sınıf mücadelesinin gelişim sürecine yön verme bakımından sahip olduğu **özgül ağırlık**, son düzlüğe girilirken kendini daha kuvvetle hissettirir olmuştur. Her seçim sürecinin, geriye sayımın başlamasıyla birlikte, artan bir tansiyonla seyretme gerçekliği vardır ama günümüzdeki durumun bundan öte bir boyut kazandığını anlamak gerekir. Bunun, uluslararası ölçekteki karşılığıyla birlikte, sürekli yeni sayfalar ve safhalar açılan bölgeyi etkileyen sonuçları, koşulları daha **hassas** hale getirmiştir.

Krizi atlatamayan ve bu yüzden politik atmosferi dingin bir hale getiremeyen emperyalist-kapitalist sistem; içinde bulunduğumuz bölgede şiddetle uç veren **kanama** karşısında; yerli sigortaları, yedek ve alternatif güçleri devreye sokmasına ve bizzat müdahalelere başvurmasına karşın inisiyatifi yeniden ele alacak bir konum elde edememiştir. Tunus ve Mısır'da kontrolü bir biçimde yeniden sağladığı düşünülür ve bu yüzden kısa sürede halk ayaklanmalarına övgüden yergiciliğe transfer olanlar çoğalırken, yeniden başlayan çatışma ve direnişlere, başta Suriye olmak üzere yenileri eklenmektedir. Libya'daki durumun hiç de egemenlerin hesaplarına uygun bir seyir izlemediği ortadadır...

Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki sürecin daha iyi anlaşılabilmesi için, Obama'nın bölgeyle ilgili son konuşmasına (20.05) dikkatli bir gözle bakmak yeterlidir. ABD, kendisiyle birlikte diğer batılı emperyalistlerin bölgeye yönelik şimdiye kadarki tasarruflarından (saldırı ve tehdit) istediği sonuçları üretmemenin sıkıntısını yaşamaktadır. Bunun için üst perdeden çıkış yapmış, tehditler savurmuş, direktifler vermiş ve kendi uşakları üzerinden direnişe, eyleme geçen halklara mesaj göndermiştir. Filistin'deki ittifakla beraber **ortak bir sütte** gerisinde buluşma eğilimindeki muhalif dinamikler, "tehlikeli" bir birikim oluşturma ve sistemi sorgulayan bir kopuş dalgası yaratma potansiyeli taşımaktadır. Sorunun bölgeyle sınırlı kalmadığı/kalmayacağı iyi görülmelidir. Öyle ki değil yarı-sömürgelelere beşiklik eden Asya, Afrika ve Latin Amerika kıtaları; kriz, direniş ve çatışmanın alevlendiği Yunanistan, Portekiz ve İspanya'dan (geçtiğimiz hafta 50 kentte gösteriler, grev ve direnişler) başlayarak sürekli gerilim biriktiren Avrupa kıtası, sarı-sıntı yaşamaktadır.

Demokratik devrimlerin ideolojik ve pratik olarak mayalandığı bu zemin, hemen her ülkede, hiç kuşku yok ki zamanla kendisini daha net biçimde

açığa vuracaktır. Ne var ki sorunun esası, politik tavrı belirlemek suretiyle müdahale yolunun tutulmasıdır ki "tespit" ve "belirlemeleri" odardan/bürolardan sokaklara taşıyarak **canlı ve etkin** kılacak olan budur. Proleter ideolojiyi yeşertme ve geliştirmenin kodları; ezilen ve sömürülen işçi, emekçi, halk kitlelerinin hareketlerinde gizlidir. Başarılı olmuş demokratik ve proleter devrim süreçleri, dahası bu yönde belirli aşamalar kaydeden çeşitli ülke pratiklerinden çıkarılması gereken önemli derslerin başında bu gerçeklik gelmektedir. Devrimin yaratıcısı olarak kitleleri işaret eden bilimsel sosyalizmin ustaları, bu realiteye dikkat çekmektedir...

Bu realitenin 30 yılı aşkın süreye yayılan bir **savaş ve isyan** olgusuna tabi olarak şekillendiği bir Türkiye söz konusudur; bölgedeki en organize ve güçlü direniş cephesi burada kurulmuştur. Seçim platformunda tartışmaya çıkacak olan devrim ve karşı-devrimin, çatışma sürecine yön vermek ve yeni mevziler kazanmak için ciddi bir hesaplaşma içerisine girdiği ve bunun neticesinde ortaya çıkacak tablo üzerinden daha **kapsamlı** hamlelerin örgütleneceği açıktır. Bugünkü çatışmanın kitle hareketlerini barındıran bir boyutta seyretmesi, durumu daha kritik hale getirmiştir. Silahlı mücadele ile gelişen Ulusal Hareket'in aktif kaldığı ve omuzlayıcı/taşıyıcı bir karakter kazandırdığı Kürt halk kitlelerinin sergilediği eylemci ve direngen duruş ile isyancı ruh, inisiyatif gücünün artmasını koşullamıştır.

Bürokratik yapıda **"kökleşme"** hedefine doğru küçümsenmeyecek bir mesafe kat eden AKP'nin, 8.5 yıllık hükümet sürecinin sağladığı deneyimle (kendi tabirleriyle "ustalık devri") önümüzdeki dönemde daha işlevli ve başarılı olacağına dair empoze etmeye çalıştığı görüş, batılı emperyalist efdillerin plan ve tercihlerine de yön vermektedir. Bu yüzden ABD'li general ve istihbarat şefleri ile Türkiye büyükelçisi/valisi, hızlı bir trafik içerisinde mekik dokumaktadır. Bütün bunların merkezinde Ulusal Hareket'in önderlik ettiği mücadelenin savaş deneyi ve kitle gücü akımından kat ettiği aşama oturmuştur. Birleşik iki ana gücün (gerilla ve halk) tasfiyesini hedefleyen politikanın bir yüzünde "açılım" diğerrinde "imha" yazıyor olması, sürecin özgünlüklerini karakterize etmektedir.

Kürt Ulusal Hareketi'nin savaşçı ve direnişçi güçlerine yönelik saldırı ve katliam furiasının onlarca ölüm, binlerce gözaltı ve tutuklamayla kabanar bilançosu; sürece damgasını vuran ana renklerin **sarı, kırmızı ve yeşil** oldu-

ğunun en açık ispatıdır. Bunun devrimci, demokrat ve ilerici güçler cephesinde bulunduğu karşılığın, önceki dönemleri geride bırakan genişlikteki bir mutabakatla kendini ifade etmesi, direniş/mücadele merkezindeki prizmadan da aynı renklerin yansıdığını göstermektedir.

Sorunun seçimlerle sınırlı olmayan boyutunun, yalnızca kayıtsız kalanlarca değil sürece katkı ve destek sunmaya çalışanlar tarafından da yeterince kavrandığı söylenemez. Bu tabloda bir istisna oluşturmadığımızı tespit etmek durumundayız. Daha derinden tartışılması ve farklı nedenlere (devrimci teorinin kavranışı, kitlelerin rolü) yayılan boyutlarının da irdelenmesini gerektiren zafiyet halinin ortak paydasında, **sosyal-şovenizm** zehri vardır. Özellikle, ezen ulusun devrimden yana güçlerinin ulusal sorunla ilgili hatalı duruşları ve yetersiz kalışları aynı potada toplanmaktadır.

Soruna yurtsever adayların bulunduğu bölgelerde aday gösterecek kadar yabancılaşan, aday pazarlıklarına girişmek suretiyle "destek" tavrındaki samimiyetsizliği ortaya döken, daha radikal bir tavır maskesiyle sosyal-şovenist tavrını meşrulaştırmaya çalışan, küçük ve ucuz hesapları üzerinden "tarafsızlık" elbisesiyle kenara çekilen, devrimci hareketin komünistler dışındaki **bütün örgütleri**, sınıfta/yaya kalmıştır. Legal platformdaki reformist ve revizyonist parti ve grupların önemli bir bölümü ile aydın, demokrat, ilerici kişilerin ağırlıklı bir kesiminin sergilediği **"destek"** tavrının dahi gerisine düşmenin; kendisini 1 Mayıs'larda sayı hesabı yaparak avutmak ve/veya kendinden menkul "gelişme/güçlenme" senaryolarına sığınmaktan gayri çıkışı da yoktur.

Ulusal sorunla ilgili izlenecek politikanın başlı başına turnusol işlevi görmesi bir yana, en yalın tanımı egemen sınıflara karşı **savaş ve direniş** olan devrimci mücadelenin, hangi sığlık ve uzaklıkla ele alındığı da ortaya çıkmaktadır. Ulusal Hareket'in sistem içi "çözüm" ve arayışlara demirleyen çizgisini bahane ederek, "saf ve arı duruş" adına tam da karşı devrimin manevra alanını genişletme ve hedefini büyütme yol açacak tutumun hangi anlamla geldiği açıktır. Süreç, kayıtsız kalan ve sorumsuz davrananları kendi gerçekleriyle baş başa bırakacak yoğunlukta, alabildiğine şiddet ve çatışma içerisinde akmaktadır...

Ne var ki **"destek"** pratiğini yalnızca Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloku'nun adaylarına oy vermekten ibaret gören bir tavrın da, **özünde**, yukarıda eleştirdiğimiz kayıtsız ve so-

rumusuz çizgiden, engin denizleri hayal ederek sosyal-şovenizm havuzunda kulaç atanlardan hiçbir farkı yoktur. Daha ileri giderek söylersek, "destek" politikasını **"kerhen"** parantezine almak, açık biçimiyle farklı konumlanmaktan daha kötüdür. Samimiyetsizliği gösterdiği gibi, kendine güvensizliğin tavan yaptığı bir pozisyonu da anlatmaktadır. Öyleyse, her bir sorun ve gelişme özgülündeki politik tavrın öncelikle öncüyü eğiteceği gerçeğine burada da işaret etmeliyiz.

Seçimlerden öte, **süreçteki tavrımızın** ana teması ve temel gerekçesini oluşturan Kürt sorunu, egemen sınıfların bütün devrimci ve demokratik güçleri de içine alan boyutta azgın bir saldırı kampanyası örgütlediği merrada akmaktadır. Buna karşı direnişin aktif unsuru olan ve aynı zamanda seçim faaliyetini omuzlayan ne kadar militan ve kadro varsa "etkisiz" kılınmaya, kitleler sindirilmeye ve korkutulmaya çalışılmaktadır. Çok daha büyük saldırı ve şiddet dalgalarının içinden geçenleri yıldırma faaliyetinin nafieliği görüldükçe, kudurganlık artmaktadır. Fiilen OHAL uygulanan Kürt illeri başta olmak üzere son 45 günde gözaltına alınanların sayısı **4 bine** yaklaşmaktadır (Mayıs'ın ilk üç haftasında **3 bin**). Yüzlerce seçim bürosu saldırıya uğramış, yakılıp, yıkılmıştır...

Bu savaş ve direniş koşullarında - önceki süreçlerde de olması gerektiği gibi- zaten aktif bir destek, saf tutuş ve ittifak pratiği geliştirmek gereklidir. Seçimler bunun belli bir aşamadaki istasyonlarından yalnızca birisidir. Yurtsever adaylara verilecek desteğin bu parametrelerdeki anlamı kavranmak zorundadır. Tekrar vurgulamaya gerek yok ki, parlamentonun işlevi ve niteliğine dair görüşümüz değişmemiştir; bu çerçevede, seçilmesi için çalışacağımız kişilerden beklentilerimiz de durumun öznel ve nesnel gerçekliğini zorlayan bir mahiyette değildir.

Seçim bürosu açılışları ve mitinglerine katılımdan öte kendi güçlerimizle seçim kampanyası yürütmek, saldırıları ortaklaşa göğüslemek, katliamları ve faşist terörü birlikte püskürtmek gerekir. Hayatın ülkemiz topraklarına düşen gölgesinde; sınıf çatışmasının yangını, dağlardan ovalara yayılmakta, şehirleri kuşatıp sokakları kavurmuştur. Devrime dair ne kadar **ateşleyici** varsa bu yangının içerisinde. Devrim ateşini **göğe yükseltecek** ne kadar güç varsa bu yangından beslenecektir. **Bu isyan ateşinin bağrında yer almanın sadece anı/günü yakalayamama değil, yürüyenin ardından yetişme şansı da olmayacaktır...**

Direnişçi Ontex ve PTT işçilerinden köprü eylemi

İstanbul: İşten atılmalarının ardından “**Haklarımız ve geleceğimiz için direniyoruz!**” diyerek Yenibosna’da harekete geçen Ontex/Canbebe işçileri 86, Topkapı Avpim’deki PTT işçileri 128 gündür direniyorlar. Bugüne kadar taleplerini ifade eden birçok eylem yapan Ontex/Canbebe ve PTT işçileri 13 Mayıs günü bu kez de Boğaz Köprüsü’nü keserek eylem yaptı. Saat 13.30’da köprüyü trafiğe kapatarak “**İşimizi geri istiyoruz!**” sloganı ve “**Ontex-Canbebe-Helen Harper ve PTT Taşeron İşçileri**” imzalı pankart açtılar.

İşçilerin yol kesme eylemi sırasında köprünün trafiğe açık olan kısmında-

ki araçlar yavaşlayarak eylemi takip etti. Eylem boyunca “**Ontex’te/PTT’de direniş kazanacak**”, “**Zafer direnen işçilerin olacaktır**”, “**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek**”, “**Taşeron işçisi köle değildir**”, “**Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!**” ve “**Birleşe birleşe kazanacağız**” sloganları atıldı. Eylem boyunca işçiler sloganların yanı sıra köprüden araçlarıyla geçen emekçilere ve basın emekçilerine işten atılma süreçlerini ve direnişlerini içeren ajitasyon konuşmaları yaptılar, tüm saldırılara karşı birleşik mücadeleye çağrıldılar.

Köprünün ortasında bulunan korkuluk-

lara kendilerini zincirleyen direnişçi işçilere kolluk kuvvetleri azgınca saldırdı. Saldırıya karşı birbirlerine kenetlenerek kararlı bir şekilde slogan atan işçilerin zincirleri kolluk kuvvetleri tarafından makasla kesildi. Polisin gaz bombası ve coplu saldırısıyla direnişçiler ciddi şekilde darp edildiler ve “Direne direne kazanacağız”, “Baskılar bizi yıldıramaz!” sloganlarıyla karşılık verdiler. Saldırı sonucunda direnişçi işçilerden **Gamze Kayhan** baygınlık geçirdi.

Saldırının ardından 10 işçi ve eyleme destek olan 2 BDSP çalışanı gözaltına alındı. Bir müddet gözaltında tutulduktan sonra işçilere Kabahatler Kanunu’na istinaden “trafiği engellemek” gerekçesiyle para cezası kesildi.

Casper işçisi yol kesti

Kartal: Yaklaşık 3 aydır direnişte olan Casper işçileri mücadelelerini **TEM otoyoluna** taşıdı ve yol kesme eylemi gerçekleştirdi. Sendikalı oldukları için işten atılmıştı Casper işçileri ve uzun zamandır hem işlerine geri dönmek ve hem de fabrikaya sendikayı kabul ettirmek için direniyorlardı.

Direnişlerinin 80. gününde iş çıkış saatinde bir araya gelen işçiler seslerini duyurmak için “**Sendikalı olduk işten atıldık. İşimizi geri istiyoruz**” yazılı pankart açarak TEM otoyolunu trafiğe kapattı. 5 dakika kadar süren yol eylem TEM otoyolu üzerinde bulunan Çakmak Köprüsü üstüne yürünerek devam etti. Köprüye çıkan işçiler burada basın açıklaması yaptı.

Açıklamayı okuyan Birleşik Metal-İş Örgütlenme Genel Sekreteri **Özkan Atar**, “Casper bilgisayar patronu yaklaşık üç ay önce 10 arkadaşımızı işten atarak sendikalaşmayı engellemeye ve çalışan işçileri sendikadan istifa ettirmeye kalkıştı. Burada çalışan 200’ün üzerinde arkadaşımız sendika üyeliğine kararlılıkla sahip çıktılar, işten atılmaya karşı her türlü baskıya, şiddete ve her türlü hukuksuzluğa karşı bir tanesi dahi istifa etmedi. Sendika hakkımızı istiyoruz. Bizim sesimizi duymayanlara da sesimizi bu tür eylemlerle duyuracağız. Bugünden sonra da sizlere yöneltilen bu baskılara boyun eğmeyeceğiz” dedi. Eylem, “**Casper işçisi yalnız değildir**”, “**Sendika hakkımız engellenemez**”, “**Köle değil işçiyiz, sendikayla güçlüyüz**” sloganlarıyla sonlandı.

Hemşireler kölece çalışma düzenine isyan ediyor!

H. Merkezi: SES Hemşireler Haftası kapsamında 12 Mayıs’ı eylem gününe çevirdi ve İstanbul’da Taksim’de, Ankara’da Bakanlık önünde ve Adana’da eş zamanlı eylem gerçekleştirdi. SES üyesi hemşireler kölece yaşam koşullarına karşı yaptıkları eylemlerde hemşireliğin ağır ve tehlikeli iş kapsamına alınmasını talep ettiler. SES Genel Merkezi’nin yaptığı yazılı açıklamada sembol haline gelmiş olan hastanelerin duvarlarında asılı sus işareti yapan hemşire figürünün tarihi karıştı söylendi.

Açıklamada Nisan ayında yapılan “Çalışma yaşamı ve hemşirelik sempozyumu”nda hemşirelerin sorunları ve bu sorunlara yönelik çözümleri tartışıldı ve bu sempozyum çıkan sonuçlar hayat buluncaya

kadar mücadele edileceği ifade edildi. Açıklamanın devamında hemşirelerin talepleri şöyle sıralandı:

- Personel eksikliği bir an önce kadrolu istihdamla tamamlansın!
- Hemşirelik dahil tüm sağlık emekçileri “ağır ve tehlikeli işler” kapsamına alınsın!
- Farklı statülerde çalışmaya son verilsin, bütün sözleşmeli, taşeron çalışanlar kadroya alınsın!

- Bizleri güvencesiz ve düşük ücrete mahkum eden sağlıkta dönüşüm programı geri çekilsin!

- Performansa bağlı döner sermaye değil, temel ücretlerimiz insanca yaşayacak düzeye yükseltsin!

- Sağlığı ve sağlık emekçilerini piyasanın acımasız ellerine bırakacak olan Kamu Hastane Birlikleri yasa tasarısı geri çekilsin!

Hemşireler eylemlerde “**Cinsiyetçi iş biçimine son!**”, “**Angarya çalışmaya son!**”, “**Beyaz melek değil sağlık işçisiyiz**”, “**Performans kârla ölçülmez**”, “**Taşeron çalışma yasaklansın**”, “**Yönetimde söz hakkı istiyoruz**”, “**Güvenceli iş, güvenli gelecek istiyoruz**” yazılı dövizler taşıdı.

Yapılan açıklamalarda sağlıkta dönüşümden sağlık emekçilerinin ciddi oranda etkilendiklerini ifade ettiler.

Birlik ve mücadele ile kazanıma

Kartal: Bekaert İzmit Çelik Kord Sanayi Fabrikası’nda 4 Mayıs’ta 9 işçi, patron tarafından “fazla izin, devamsızlık, uyumsuzluk” gibi bahanelerle işten atılmıştı. Ancak elbette gerçek nedenler bunlar değildi; işten atılmalarının tek nedeni sendikada örgütlenmeleriydi ve bu işten atılmaları tüm işçilere mesaj veriliyordu.

Bu duruma sessiz kalmayan 9 işçi kapı önünde direnişe başladı ve işçilerin direnişi kazanımla sonuçlandı. Direnişin 14. gününde patron uzlaşmanın yollarını aradı ve masaya oturarak şartları kabul etti. Patrona geri adım attıran süreç tüm işçilerin birlikte mücadele etmeleriydi. 9 arkadaşlarının işten atılması üzerine içeride çalışan yaklaşık 400 işçi tüm baskılara rağmen dışarıdaki arkadaşlarıyla birlikte direndi. Dışarıda kararlı bir duruş sergilenirken içeride de mücadele ısrar ve kararlılıkla devam etti. 9 işçi işten atıldıktan sonra kendilerini fabrikaya kapatmış ve çalışan arkadaşlarından da destek almıştı.

İşçilerin 14 gün boyunca fabrikayı işgal etmesi 1 vardiya dışında üretimi durdurmaları, birlik olup direnişi yükseltmeleri patrona geri adım attırdı. 14 günlük direnişin ardından yapılan görüşmelerde atılan işçilerden 3’ünün yeniden işbaşı yapması ve kalan 5 işçiye de ihbar ve kıdem tazminatlarına ek olarak 45 bin lira ödenmesi şeklinde anlaşmaya varıldığı açıklandı.

“Ekmeğimiz ve onurumuz için açlık grevindeyiz!”

İzmir: İş güvencesi ve sendika hakkı için iki buçuk ay aşkın süredir direnen İzmir Konak Belediyesi işçileri, taleplerinin yerine getirilmesi için açlık grevine başladı. Direnişlerinin 78. gününde taleplerinin kabulü noktasında bir gelişme olmamasını protesto eden işçiler, geceli gündüzlü Konak Basmane’de sürdürdükleri direniş açlık grevine dönüştürdüler. İşçiler kendilerine 13 Mayıs’a kadar taleplerinin yerine getirileceğinin vaadi verilmesine karşın hiçbir

sözün yerine getirilmediğini, aksine CHP yönetiminin kendilerini sürekli oyalamaya çalıştığını belirttiler. Her seferinde tarih verip o tarihi sürekli ileriye atan CHP yönetimine tepki gösteren işçiler, bugünden itibaren “ekmeğimiz ve onurumuz için açlık grevine başladılar.”

12 Haziran seçimlerine hızla ilerlerken, burjuva-feodal medya tarafından gündemin arka planına itilen işçiler ve emekçiler grev, işgal, miting ve çeşitli eylemleri ile hak gasplarına, işten çıkarmalara, ayrımcılığa karşı mücadelelerini sürdürüyorlar. Kampana işçileri, Tuzla'da fabrika önündeki grev çadırında 60'lı günlerine yaklaştılar. Bakaert işçileri, işten atılan 9 işçinin işe geri alınması için fabrikayı günlerce hatta haftalarca işgal ettiler. TMMOB, "Haklarımız, geleceğimiz, halkımız, ülkemiz için söyleyecek sözümüz var" diyerek Ankara'da miting yaptı. Sabiha Gökçen işçileri, greve çıktıkları gün taleplerini kabul ettirdiler. Mas-Daf, Casper ve daha sayamadığımız onlarca direniş hala sürüyor ve işçiler-emekçiler kendi gündemleri için mücadele ediyorlar.

Bu süreçte direnişe geçenlerden biri de emekçilerden KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası (BTS) oldu. Ancak TCDD'de çalışan emekçiler 11-16 Mayıs arasında sokaklardı. Diyorlardı ki "Demiryollarının 154 yıllık kurumsal işleyişini bir kenara atan TCDD yönetimi, çalışanlar arasında yandaşlık ilişkisi üzerinden 'ayrımcılık yapmayı', 'adam kayırmayı' kurumsallaştırmıştır!", "En temel haklarımız elimizden alındı."

Bu yüzden düştüler yola... Ama bu kez raylar üzerinden yürüdüler. Kimi Haydarpaşa'dan kimi Amed'den kimi Kapıkule (Edirne)'den kimi Basmane (İzmir)'den kimi Antep'ten kimi Kars'tan kimi de Samsun'dan... Rayların üzerinde açıklamalar yapıp geldiler Ankara'ya. Sloganları "Demiryolu Yönetiminin Uyguladığı Adaletsizliklere, Keyfi Tutum Ve Ayrımcılığa Karşı Haklarımız İçin Yürüyoruz!"du.

Yolda kendilerine el sallayan ve destek veren demiryolcuları ile de karşılaştılar, hükümetin siyasi kadrosundan faydalanıp "koltuk" kapan ve provokasyon yaratmaya çalışan faşist Memur-Sen üyesi müdürlerle de... Ama yılmadılar. Devam ettiler yürüyüşlerine. Çünkü son yıllarda yapılan atamaların hiçbirinde artık ne hizmet ne liyakat ne başarı ne emek önemliydi! Tecrübesi olmasa dahi "yandaş" olması ya da "hükümet/patron sendikasına" üye olması yetiyordu. Memur-Sen'e üye olup, önemli kadrolara getirilen onlarca isim sayıyordu emekçiler! BTS üyeleri sendika-

"Bu bir mini toplu sözleşme!"

Düştüler yola... Ama bu kez raylar üzerinden yürüdüler. Kimi Haydarpaşa'dan kimi Amed'den kimi Kapıkule'den kimi Basmaneden kimi Antep'ten kimi Kars'tan kimi de Samsun'dan... Sloganları "Demiryolu Yönetiminin Uyguladığı Adaletsizliklere, Keyfi Tutum Ve Ayrımcılığa Karşı Haklarımız İçin Yürüyoruz!"du.

larına yönelik baskılara, demiryolu emekçileri ve demiryolcularının can güvenliği için yürüyorlardı. Çünkü son yıllarda demiryollarında yaşanan kazaların sorumlusunu demiryolunda yaşanan özelleştirme ve siyasi kadrolaşma olduğunu söylüyorlardı.

BTS emekçileri, son yıllarda haklarının teker teker gasp edildiğini anlattı yollarda... Ücretsiz seyahat (permi) hakları ellerinden alındı önce, ardından verilen giyim ve koruyucu elbiseler kısıtlandı, makinistlerin yıpranma tazminatları kesildi, manevra personelinin kondüktör ve tren şefi olma hakkı elinden alındı, ek ödemelerde adaletsizlik yapıldı/yapılıyor.

"Bir de" diyorlardı, "kadın emekçilere yönelik ciddi bir ayrımcılık yapılıyor TCDD tarafından!" Verdikleri sayılar oldukça korkutucu ve kadına "üç çocuk doğurması" emrini veren erkek egemenliğinin, kaç kadını daha evine yolladığına örnek adeta! 2002 yılında 1500 üzerinde olan kadın emekçi sayısı, bugünlerde 818'e düştü. 1 sayılı cetvelde görev yapan 100 kadın yönetici sayısı bu dönemde 50'ye kadar düştü. TCDD'nin üst yöne-

tim katında tek bir kadın yönetici bile yok!

Ellerinde 33 maddelik talep listesi ile Ankara Gar'ına gelen emekçiler, polis engellemesine rağmen buradan TCDD Genel Müdürlüğü'ne yürüdüler. TCDD önünde halaylarla, türkülerle oturma eylemini sürdüren BTS emekçileri bekleyişi ve direngen tutumları sonuç verdi. Ve TCDD ile BTS arasında 16 Mayıs günü gece yarısı saat 03.00'a kadar görüşmeler sürdü. 33 maddelik talepler konusunda TCDD Yönetim Kurulunun yetkisinde olan sorunların çözümü için gerekli adımların hemen atılacağı, kanun ve tüzük değişiklikleri gerektiren taleplerimiz hakkında ise gerekli çalışmaların başlatılacağı belirtildi.

Eylemi ve yapılan görüşmeyi BTS İstanbul 1 Nolu Şubesi sekreteri Bekir Taştan'a sorduk.

En önemli taleplerinden birinin de kadın çalışanlarla ilgili olduğunu söyleyen Taştan, 2 sene önce gerçekleşen KPSS'de makinist, hareket memuru vs. olma-

nın şartlarından biri "erkek olma" olarak kadın çalışanların karşısına çıkarıldığını, ancak bu ibarenin sendikamızın olayı gündeme getirmesi ile kaldırıldığını hatırlattı. Ancak ayrımcılığın pratikte devam ettiğini belirten Taştan, 2 kadın çalışanın makinist olarak işe başlayacağı zaman "Siz kadınsınız, bu işi beceremezsiniz. Siz gelin büroda oturun" denildiğini de anlattı.

Yürüyüşü başlatmadan önce defalarca TCDD yönetim kurulu görüşmek istediklerini, ancak görüşemediklerini belirten Taştan, yürüyüşün başlamasıyla kendilerinin arandığını söyledi: "Yürüyüşümüze başladığımız gün bizi arayarak, sorunu idari amirlerle ya da istersek onunla görüşerek halledebileceğimizi söyledi. Ancak biz 'somut adım atılmadığı sürece kimseyle görüşmeyeceğiz' dedik." "Yürüyüşe 21 taleple çıktık. Ancak her gittiğimiz yerde çalışan arkadaşlarımıza taleplerimizi anlattık. Karşılıklı tartışmalar sonucu taleplerimiz talep sayımız 33'e çıktı" diyen Taştan, yapılan görüşmenin "mini bir toplu sözleşme" olduğunu söyledi. "Mini bir toplu sözleşme yaptık. Bu bizim için çok önemli. Çünkü yetki belirleme sürecinde 3. sendika durumundaydık ve yetkili sendika Ulaşım Memur-Sen olmuştu. Bu sendika da zaten işyerindeki ayrımcılığın ve baskının bir nedeni idi. Bu sendikaya üye olursanız çeşitli rüşvetler ve terfiler ahyorsunuz; olmazsanız size mobbing uygulanıyor."

DESA VE Kampana işçileriyle dayanışma

Kartal: Deri-İş Sendikası'nın düzenlediği DESA ve Kampana işçileriyle dayanışma etkinliği 22 Mayıs Pazar günü gerçekleştirildi. Bu iki fabrikanın işçileri de patronların sendika karşıtlığına ve baskılarına maruz kalıyor ve fakat işçiler patronun bu barikatına karşı direniş öüyorlar.

Direnişlerini büyütmeyi hedefleyen işçiler dayanışma etkinliğinde buluştular. Kendi kürsülerini oluşturup haykırdılar "Birlik mücadele zafer" diye. DESA 115, Kampana 63 gündür direnişte. Sendikada örgütlendikleri yani anayasal haklarını kullandıkları için işten atılmışlardı ve atıldıkları günden beri fabrika önünde yaktıkları direniş ateşini hiç söndürmediler ve 22 Mayıs günü ateşi sınıf

dostlarıyla birlikte harladılar.

Dayanışma etkinliğinde ilk konuşmayı yapan Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi; "Pek çok yerde işçiler sendikal haklarını kullandıkları gerekçesiyle işten atılma ile cezalandırılıyor. Patronların yasalara rağmen nasıl bu kadar rahat hareket edebilmelerinin tek bir nedeni var; bu da patronların işçi sınıfına karşı daha örgütlü olmalarıdır. İşçi sınıfı istediğimiz örgütlü yapıya sahip olmaktan ne yazık ki uzak. Ancak şunu biliyoruz ki hayat örgütlü yaşamı bizlere dayatıyor" dedi.

Servi'nin ardından sözü Düzce'de direnişte olan DESA işçisi Hakan Lermi aldı. Hakan Lermi, DESA'nın büyük bir marka olduğunu ve onlarca fabrikaya

sahip olduğunu söyleyerek PRADA adlı dünyanın en büyük İtalyan markalarından birine çalıştığını altını çizdi. Lermi, patronun sendika düşmanlığından bahsederek idari ustalar ve işveren yanlısı işçiler tarafından sendikaya yönelik karalama kampanyalarının devam ettiğini örneklerle açıkladı. Lermi, tüm bunların yanı sıra son dönemlerde üyeliklerde hızlı bir artış olduğunu ve işyeri idaresinin bu durumu engellemek için noter kapılarında nöbet tutulduğunu ama yine de mücadelelerini engelleyemediklerini dile getirdi.

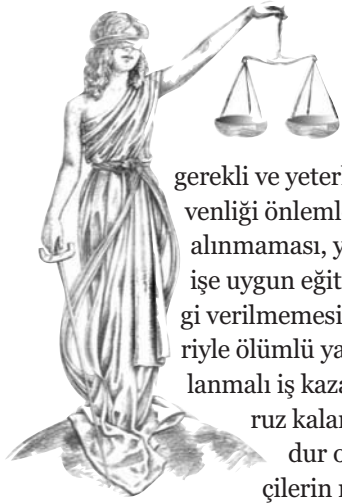
DESA işçisinin ardından sözü alan Kampana işçilerinden 63 gündür direnişte olan Dilek, çalışma koşullarından bahsetti ve bu koşulları kabul etmek istemedikleri için sendikada örgütlenme kararı aldıklarını ve bu örgütlenme

sürecinin çok zor olduğunu dile getirdi. Direnişe başladıkları günden beri deri işçileri tarafından hiç yalnız bırakılmadıklarını söyleyen Dilek, geçmiş mücadeleler ile dolu olan deri sanayinin direnişleriyle canlandığını ve o günlerin geçmişte kalmadığını direnişleriyle göstermiş olduklarını dile getirdi.

İşçilerin konuşmalarının ardından program müzik dinletileriyle devam etti. İlk olarak sahneyi Bayar Şahin aldı. Karadeniz ezgilerini kızlarıyla birlikte seslendiren Bayar Şahin'in ardından sahneye çıkan Bahrettin Piçakçı tulumuyla birlikte katılımcıları horana davet etti. Arda Gündüz'ün ardından ise Pınar Sağ ezgileriyle kitleye güzel dakikalar yaşattı. Etkinlik boyunca slogan sesleri hiç dinmedi ve etkinlik halaylar ve sloganlarla son buldu.

HUKUK KÖŞESİ

İş kazalarına dair...

Her yıl binlerce işçi gerekli ve yeterli iş güvenliği önlemlerinin alınmaması, yapılan işe uygun eğitim ve bilgi verilmemesi nedeniyle ölümlü ya da yaralanmalı iş kazasına maruz kalarak mağdur oluyor. İşçilerin mağduriyeti haklarını bilmemeleri ve patronun bu hakları kullanmalarını engellemesi nedeniyle daha da artıyor. Çalışma yaşamını düzenleyen mevzuata göre patronun işçiyi koruma, işçinin sağlığı ve iş güvenliği ile ilgili önlemleri alma ve işin yapımı ile ilgili gerekli eğitimleri verme zorunluluğu bulunmaktadır. Ancak çalışma yaşamını düzenleyen mevzuatın işçiyi korumaya yönelik olumlu hükümlerinin olması işyerlerinde sıkı güvenlik önlemleri alındığı anlamına gelmiyor. Patronlara ek maliyet getireceği, zaman kaybına yol açacağı gerekçeleriyle çoğu zaman bu yasal düzenlemeleri yerine getirmekten kaçınmaktadırlar. Ağır ve yoğun iş koşullarında bir de uzun süreli çalışma söz konusu olduğunda iş kazaları kaçınılmaz olmaktadır.

İş kazalarına yönelik koruyucu, etkin ve yeterli önlemleri almayan patron iş kazalarından doğrudan sorumludur. Patronlar, doğal olmayan bir ölümle, basit ve önlenilebilir bir kazadan koruya-

mayarak işçileri iş kazaları nedeniyle ölümle karşı karşıya bıraktığı için bu bir cinayettir.

İş kazası olduğunda patronun bunu derhal savcılık veya karakola bildirmesi gerekir. **Eğer patron bunu yapmaktan kaçınıyorsa işçiler de bunu yapabilir.** Patronun 2 gün içinde SSK Bölge Müdürlüğü'ne ve Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne iş kazasını bildirmesi gerekir. Bölge Çalışma Müdürlüğü kendi müfettişlerini göndererek iş kazasını ve tarafların kusur oranlarını tespit eder. Müfettişlerin iş yerinde inceleme yaptığı esnada kazaya uğrayan işçinin de hazır bulunup bilgi vermesi yararlıdır. Eğer kazazede işçinin bulunma koşulu yoksa iş arkadaşları müfettişe bilgi vermeli ve raporda tanık olarak yazılmalıdırlar.

Olay iş kazası ise, işçinin tedavisi yapılır. **Tedavisi süresince geçici iş göremezlik ödeneği ödenir.** Maluliyet durumu varsa tespit edilir. Ve maluliyet durumunun %10'un üzerine çıkması ile maluliyet aylığı bağlanır.

İş kazasına uğrayan işçi sigortasızsa, patron kazayı gizlemek amacıyla işçiyi SSK yerine özel hastaneye götürebilir. Eğer kaza ciddi ise ve tedavisi uzunsu SSK tedavi masraflarını derhal ve hemen ödemeyebiliyor. Patronun da ortada bırakması durumunda SSK tedavi masraflarını işçiden talep edebiliyor. Bu nedenle yakın SSK'ya başvurmak işçinin lehindedir. **İş kazası sonrası gidilen hastanede kazanın iş kazası olduğunun söylenmesi ve buna uygun tutanak-**

ların tutulması gerekmektedir.

Kaza sonrasında SSK tarafından verilen istirahat süresince işçinin işten atılması mümkün değildir. İstirahat süresinin işçinin ihbar süresinin 6 hafta geçmesi durumunda ise patron işçiyi ancak tazminatlarını vererek işten atabilir.

İş yerinde gerekli işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmamasından doğan iş kazaları sonucunda patron, ma-

lul kalan işçiyi maluliyetine göre maddi tazminat, işçi ölmüş ise yasal mirasçılarına destekten yoksun kalma tazminatı ödemek zorundadır. Ayrıca **bu durumlarda manevi tazminat talep etme hakkı da vardır. İş kazasına uğrayan işçi sigortalı olmasa da bütün bu haklardan yararlanabilir.**

Güvencesizleştirme ve taşeronlaştırmanın yaygınlaştığı günümüzde, kötü çalışma şartlarının dayatıldığı koşullarda sendikal örgütlenme işçinin çalışma şartlarının teminatıdır.

4 ayda 183 işçi katledildi!

H. Merkezi: Ülkede yaşanan her soruna anında "müdahale" eden egemenler iş cinayetleri konusunda da hemen bir slogan bulup **"önce iş güvenliği"** diyerek "hassasiyetini" dile getirmişti. Bu hassasiyetle işe koyulan egemenlerin aldığı yolu Nisan ayı iş cinayetlerine bakarak görmek mümkün!

Nisan ayında meydana gelen iş kazalarında 41 işçi hayatını kaybederken 117 işçi de yaralandı. İnşaatlarda meydana gelen kazalarda 15 işçi yaşamını yitiren fabrika ve atölyelerdeki kazalarda 12, madenlerde 3 işçi yaşamını yitirdi. En çok iş kazası Kayseri'de olurken İstanbul, Tekirdağ, Adana, Giresun, Konya ve Maraş'ta da çok sayıda iş kazası meydana geldi.

Böylelikle 2011 yılı Ocak ayından itibaren iş cinayetleri ile 183 işçi katledilirken 740 işçi de yaşanan "kaza"lar sonucunda yaralandı. Yalnızca 4 aylık bilançoya baktığımızda dahi egemenlerin iş cinayetlerinin çözümü noktasında ne kadar "hassas" davrandıkları ve bir arpa boyu dahi yol almadıkları (almak istemedikleri) anlaşılmaktadır.

Hava-İş grev kararı kazanımla sonuçlandı

Kartal: 13 Mayıs tarihinde Hava-İş Sendikası 1. Dönem Toplu İş Sözleşmesi sürecinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine bir kez daha grev kararı astı. İşçilerin ve sendikanın bu kararlı duruşu karşı tarafa geri adım attırdı ve grev kararının asılmasının ardından patron görüşme talep ederek masaya oturdu. Görüşmeler sonucunda anlaşma sağlandı.

Sendikanın yaptığı açıklamaya göre son görüşmeye kadar patron tarafından idari maddelerde getirilen, yürürlük süresinin 2011 yılından itibaren üç yıl olması, performans sistemine dayalı maddi ödüllendirme ile sınırsız sayıda farklı giriş ücreti ile işçi alınabilmesine yönelik teklifleri kabul edilmedi. Toplu İş Sözleşmesi ile yürürlük tarihi sendikanın yetki belgesinin alındığı tarihten itibaren 2.5 yıl olarak belirlendi ve ücret sistemi bireysel iş sözleşmesi kapsamında çıkarılarak Kıdem Ücreti İş Tazminatı skala sistemine dönüştürüldü. Böylece maaş, aylık sosyal yardım, evlenme yardımı, iş kazası ve ölüm yardımı ve doğum yardımında zamlar gerçekleşti.

Bedaş işçileri dolandırıcılığa karşı eylemde

İstanbul: BEDAŞ'a bağlı taşeron şirketlerde çalışan elektrik, gaz, su ve baraj çalışanlarının üyesi olduğu Enerji-Sen, 13 Mayıs günü Taksim'de BEDAŞ binası önünde eylem yaptı. **"Emeğimizi, alın-terimizi gasp ettirmeyeceğiz! Geleceğimize, ekmeğimize, işimize sahip çıkacağız!"** pankartı taşıyan işçiler, eylem öncesi işyerlerinde eylem yapmalarını için tehdit edilmiş, ama işçiler tehditlere prim vermemiştir.

Enerji-Sen Genel Başkanı

Kamil Kartal yaptığı açıklamada BEDAŞ'ta olan haksızlıkların, usulsüzlüklerin ve yolsuzlukların **taşeronlaştırmanın** gerçek yüzü olduğunu ifade etti. Kartal BEDAŞ'ta yaşanan yolsuzluklarla ilgili savcılık, Çalışma Bakanlığı ve BEDAŞ Genel Müdürlüğü'ne gerekli başvuruları yaptıklarını belirtti.

Taşeronlaştırma sonucunda işçilerin yaşadığı sorunların ve ortaya çıkan yolsuzlukların çözüleceği zamana kadar sendika olarak her Cuma saat 15.00'te BEDAŞ önünde eylem yapacaklarını duyurdu. Kartal'ın konuşmasının ardından basın açıklamasını okuyan enerji işçisi Mustafa Bozali karşı karşıya kaldıkları haksızlıkları ve yaşadıkları sıkıntıları anlattı. Taşeron şirketinin SSK primlerinin ve maaşlarının eksik ödenmesinin olağan bir hal aldığı ifade eden Bozali işçilere kıdem diyerek 300-500 lira teklif ederek 2 bin liralık bordrolara imza attırıldığını ve buna benzer bir dizi hukuksuzlukla her gün karşılaştıklarını ifade etti.

İki işçi daha kâr hırsına "kurban" gitti!

H. Merkezi: Egemenlerin iş cinayetlerine yönelik "kader" tanımlamasının aksine yaşanan iş cinayetleri işçi ve emekçilerin biraz daha kâr elde etmek amacı ile nasıl katledildiğini gözler önüne seriyor. Geçtiğimiz günlerde Samsun'da ardı ardına meydana gelen iki iş cinayeti bunun göstergelerinden biri.

Kazalardan biri Çiftlik Mahallesi Aziziye Caddesi'nde yaşandı. İş arkadaşı ile birlikte asansör bakımı yapan 24 yaşındaki işçi, apartmanın 6. katında çalıştığı esnada bastığı plastik tentenin kırılması sonucu düşerek hayatını kaybetti. Diğeri ise Ondokuz Mayıs Üniversitesi kampüsünde meydana geldi. Daha önce PTT bünyesinde telefon santral operatörü olarak çalışırken, Türk Telekom'un özelleştirilmesinden sonra OMÜ bünyesinde yapı işleri birimine gönderilen **Ergin Yıldırım** elektrik çarpması sonucu hayatını kaybetti.

Gıda krizi derinleşiyor

letler verilerine göre 1 milyara yakın insan açlık çekiyor. Bunun 200 milyondan fazlasını beş yaşın altındaki çocuklar oluşturuyor. Yoksulluk sınırının altında yaşayan insan

sayısı ise yaklaşık 2 milyar. Bunlar resmi veriler, ancak gerçek durumun daha vahim olduğunu bilmek için kâhin olmaya da gerek yok. Gıda krizinin tetiklediği fiyat artışları, giderek yoksullaşan yığınların yeterli ve sağlıklı beslenememesine de neden oluyor. Yetersiz beslenme (buna **gizli açlık** da denebilir) 3 milyara yakın insanı etkiliyor ki bu da dünya nüfusunun yarısı demek.

Açlığın dili var!

Gıda krizi 2008'den sonra, ağırlıklı biçimde gündeme oturmaya başladı. Ve beraberinde gelen tartışmalarda kimi burjuva kalemler yeterince gıda üretilmemesi gibi bir etkenin esas olduğunu belirttiler. Kimileri ise nüfus artışına paralel gıda ve tüketim maddelerinin azaldığını (ki bu Malthus'un nüfus teoreminin temelini oluşturuyor) ve krizin

yapısını nüfus artışının oluşturduğunu belirttiler. Emperyalizmi aklamaya çalışan bu argümanlarda nafile bir çabayı görmek mümkün. Emperyalist bir kuruluş olan **Gıda ve Tarım Örgütü** (FAO) kendi eliyle bu kalemlerle ipe çekiyor ve üretim düzeyinin dünya üzerinde aç insan kalmaması için yeterli olduğu duyurusunu yapıyor.

TZOB'a göre suçlu üretici

Konu ile ilgili açıklama yapan TZOB Genel Başkanı Şemsi Bayraktar ise, yaşanan gıda krizinin sorumlusu olarak **üretici köylüyü** işaret etti. Yaşananların bir devlet politikası olduğuna yönelik TZOB'un sürdürdüğü inkâr, kendisinin ne kadar üretici "dostu" olduğunu gösteriyor. TZOB'a göre gıda krizinin temelinde yatan neden artan nüfus yoğunluğunun gıda üretimini geçmesiymiş. Bu durumu tırmandıran en büyük etmen ise üreticinin **bilgisizlik nedeniyle** üretim yapmamasıymış.

İşte TZOB'un sorun tespiti! Bu soruna çözüm olarak da TZOB'un akıllara durgunluk veren pervasızlığı! Sorun üreticinin değil sözde üretici örgütlerinin yani TZOB'un devlet tarafından desteklenmesi ile çözülecekmiş! Anlatmaya gerek yok. TZOB'un nasıl bir anlayışa sahip olduğu ortadadır. Onları en iyi bilenler de köylülerdir. Hele ki Trakya köylüsü kendisine "tembel", "geri zekalı", uyuşuk" diyenleri hiç unutmuyor mu?

Kurtlar iş başında

ABD'deki yatırım bankalarının peşpeşe iflasiyla daha da derinleşen kriz, tüm dünyayı etkisi altına aldığı tartışılan konulardan birisi de yaşanan ve büyüme olasılığı yüzde yüz oranlarında gösterilen **gıda krizi** olmuştu. Öyle ki bu tartışma konusu emperyalistlerin yüzlerini tarım ülkelerine çevirmiş ve kâr güdüsü daha da pervasız bir hal almıştı. Bu eksende artık aslanan, sürecin kurdu olup buradan da sermaye alanına kâr aktarmak ve krizden en asgari zararları çıkarmak.

Gıda krizinin geleceği bugün çok önemli bir noktada duruyor. Emperyalist kapitalist sistemin içinde bulunduğu kriz onun temel taşlarını yerinden oynatırken, hâkim sınıfların kurtulma çabaları da sömürüyü azami düzeye çıkardı. İşten atmalar, bütçe kesintileri, hizmetlerin geri çekilişi vb. saldırılar arttı. Bu eksende artan yoksulluk beraberinde tüketim maddelerinin teminini adeta imkânsız kıldı. Bu açıdan kriz sadece batan bankalarla açıklanamaz. Büyüyen gıda krizi emperyalist sistemi temelden sarsacak en büyük olgulardan biri olarak karşımızda duruyor. **Birleşmiş Mil-**

Maden ocağında patlama

H. Merkezi: Ülkemizde madencilik, devletin denetim mekanizması kapsamına girmez, keza devlet denetlese de bir şey fark etmez. Maden işçisinin can güvenliği, kâr hırsıyla her türlü önlemleri ve uyarıları ihlal edecek maden işletmecilerinin "vicdanlarına" kalmıştır. Eğer işçinin güvenliği sağlanırsa maliyeti artacaktır, dolayısıyla ne gereği vardır madencinin güvenliği için para harcamaya... Ne de olsa devlet büyüğü belirtmiş "**Ölüm madencinin kaderinde vardır, her madenci ve madencinin ailesi bunu bilecek.**"

Evet, madenci de bilir bunu, ölüme gider bile bile(!) Çünkü kazanması gereken ekmek parası vardır, çünkü o ölüme gitmezse çocukları aç kalacaktır. İşçinin canı ise en ucuz şeydir yeraltında.

Son yıllarda artan maden katliam-

larına bir yenisi de Kütahya'nın Tavşanlı ilçesine bağlı Bağdemirli köyünde Mehmet Çiçineoğlu'na ait maden ocağında yaşanan patlama ile birlikte eklendi. Patlama ve sonucunda oluşan göçükte bir işçi hayatını kaybederken üç işçi de yaralandı. Aynı maden ocağında 2007'de meydana gelen patlamada da bir işçi hayatını kaybetmişti. Çalışma Bakanlığı'nın 2005 raporuna göre, incelenen 774 maden işletmesinden 638'inin çalışma ruhsatı yok ama hala faaliyetlerine devam ediyor. İşçinin hayatını hiçe sayan, kader diyen zihniyet var oldukça maden işçileri için ölüm kader olmaktan çıkmayacaktır.

Tahsildar değil, eczacı

İstanbul: Eczacılar, 14 Mayıs Eczacılık Günü nedeniyle sağlıkta dönüşüm programına, marketlerde ve internette ilaç satışına, ilaç reklamlarına, SGK'nin dayatmalarına karşı beyaz önlükleri ile eylem yaptı. Tünel'de biraraya gelen eczacılar ve eczacılık fakültesi öğrencileri, "**İlaçta reklam öldürür**", "İnternette ilaç satışına hayır", "**Sermaye elini eczanemden çek**", "Sağlık hakları satılmaz" pankartları ile Taksim Meydanı'na yürüdü. İnternette ilaç satışının yapıldığı "**imjo**" sitesinin adının yazılı olduğu siyah pelerinen giyen eczacılar sıklıkla "**Sağlıkta dönüşüm öldürür**", "**Tahsildar değil eczacıyız**" sloganlarını attılar. Yürüyüşün ardından İstanbul Eczacı Odası Başkanı **Semih Güngör**, sektördeki olumsuz gelişmeler nedeniyle 14 Mayıs'ı kutlama değil eylem günü olarak gördüklerini söyledi. Tüm uyarılara karşın "**bitkisel**" adı altında birçok ürünün denetimsiz olarak satıldığını ifade eden Güngör, sağlık hizmeti alamayan insanların bu ürünlerle kendi kendini tedavi etmeye çalıştığını belirtti.

"İnsan ihale ile çalıştırılmaz!"

Mersin: Dev Sağlık-İş'in, Çukurova Üniversitesi Balcalı Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yapılmaya çalışılan ihalelere karşı başlattığı eylemler devam ediyor. Dev Sağlık-İş, 9 Mayıs'ta yapılan Temizlik Hizmetleri ve 10 Mayıs'ta yapılan Destek Hizmetleri ihalelerinin hukuksuz olduğunu söylüyor. Sendikanın bakanlık kararının uygulanması talebiyle sürdürdüğü eylemde "**Rektöre kul taşeronla köle olmayacağız**" denildi. "İnsan ihale ile çalıştırılmaz, sağlıkta taşeron olmaz" sloganları ve "Taşeronla Başkaldırıyoruz, Güvenceli iş istiyoruz" pankartı ile Başhekimlik önünü inleyen işçilere engel olmak üzere başhekim polis çağırınca da işçilerin kararlı duruşu sonucu gelen çevik kuvvet polisleri geri dönmek zorunda kaldı. Eylem sırasında bir konuşma yapan Çukurova Bölge Temsilcisi **Mustafa Hotlar**, sağlık çalışanlarını köle yerine koyan hastane yönetimine bu hukuksuzluktan vazgeçme ve bakanlık kararını uygulama çağrısı yaptı.

- Bir Türk dünyaya bedel - ama ABD bize yardım etmiyor!

lı olarak yer etmeyen Türkiye devrimci hareketinin diğer bileşenlerinin de arkasında yarın bir gün başka "dış mihrakları" keşfedebilirler. Nitekim geçmişte bu söylemleri sık sık

Mayıs ayının başında, Bin Ladin'in Pakistan'da öldürülmesinin ardından dünyanın "efendileri" ve onların "hizmetkarları", Ladin'in öldürülmesinden duydukları memnuniyetlerini birbiri ardınca ifade ettiler.

Bin Ladin'in öldürülmesinin ardından, ülkemizdeki "hizmetkar"lardan olan ve ilk açıklamayı yapma "onuruna" erişen, AKP hükümetinin Başbakan Yardımcısı Cemil Çiçek, fırsattan istifade etmeye çalıştı. Gündemde Ladin'in öldürülmesi varken, Cemil Çiçek, Türkiye'nin El-Kaide için üzerine düşeni yaptığını belirterek "Terör örgütleriyle ilgili elde ettiğimiz bilgileri paylaştık. Ancak, PKK söz konusu olduğunda, Türkiye mücadelesini tek başına yaptı."

Hükümet kanadının açıklaması bununla da kalmadı, Savunma Bakanı Vecdi Gönül de bu koroya katıldı: "Bütün dünya Ladin'e karşı nasıl ittifak yaptıysa, ümit ederim PKK'ya karşı da aynı ittifakı yapar".

En son da Erdoğan'ın, Birleşmiş Milletler Azgelişmiş Ülkeler Konferansı'nda ABD'nin adını açıktan söyleyerek "terörle mücadelede" yalnız bırakıldıklarını vurguladı.

Söylemin ardındaki gerçekler

Ülkemiz egemenleri sözcülerinin bu söylemlerinin ardında, Kürt Hareketi karşısındaki çaresizliklerini gizleme derdi vardır. Bilindik hikayedir, Kürt Hareketi'nin arkasında "dış mihraklar" olmasaydı, çoktan ortadan kaldırılırdı! Bu hikaye Türk egemen sınıfları tarafından çokça dillendirilmiştir. Böylelikle bir taşla birden fazla kuş vurma imkanı da sahip oluyordular.

Bu söylem en başta Kürt Ulusal Hareketi karşısındaki çaresizliği gizlemeye yarıyor. Gerçekten de ülkemizde önemli bir kesim bu söylemin gerçek olduğuna inanmaktadır. Aslında bu Türk egemen sınıflarının, sadece Türk egemen sınıflarının da değil, bütün dünya gericiliğinin temel söylemidir. Baş edemediği, önleyemediği halk hareketlerine ya da ilerici, demokratik hareketlere çamur atmanın en kolay yolu budur. Bunun için ülkemiz egemenlerinin bu söylemi daha çok, somutta ağırlıklı olarak Kürt Hareketi'ni içeriyorsa dahi bu söylem genel anlamda tüm devrimci demokratik hareketler açısından geçerlidir. Bugün açısından ülke gündeminde ağırlık-

dile getiriyorlardı.

Bu söylemlerin ardında aynı zamanda Türk egemenlerinin olduğundan daha güçlü bir görüntü verme kaygısı da vardır. Çünkü bir Türk'ün dünyaya bedel olduğu, Türk olmanın mutluluk ve övünç kaynağı olduğu gibi ırkçı söylemlerle kitlelerin bilincinin kirletildiği yerde ülkemiz egemenleri zayıf olamazlar. Hele ki karşısında "kandırılmış", "aldatılmış", "cahil" insanlardan oluşan ve egemenlerin her askeri operasyonunda "çok büyük" kayıplar alan, buna karşılık orduya verdirdiği kayıpların genellikle "çok az" olduğu bir hareket karşısında acizlik içerisinde olmak Türk egemen sınıfların şanından değildir. Bu tarz söylemleri ancak "iftiracılar" dillendirebilir. Türk egemenlerinin ordusu açısından düşülen her pusunun "kalles" olduğu, buna rağmen, gerillalara atılan her pusunun ve onlarla gerçekleştirilen her çarpışmanın "kahramanlık hikayeleri"yle dolu olduğu bir propaganda dili söz konusudur. Ülkemiz egemenleri açısından bu tarz bir propaganda dilinin uygulanmasının tek nedeni ise onların, söylenenin aksine, sanılanın tersine gerçekte söylediklerinden daha zayıf, sanılandan güçsüz olmalarıdır.

Türk egemen sınıflarının bu söyleminden emperyalistler de bilhassa ABD emperyalizmi de genelde rahatsız değildiler. Her ne kadar Türk egemenlerinin bu söylemi, Türkiye'deki halk kitleleri üzerinde ABD karşıtlığına yol açıyorsa da, kaderin bir cilvesi olarak, emperyalistler açısından bu söylemin "rahatsız" edici bir yönü yoktur. Bu durum ne de olsa halk kitlelerinin bilincinde "devlet güçlüdür" imgesinin yıkılmasından iyidir.

ABD'nin Türkiye'ye yardımları

Türk egemen sınıflarının bu söyleminin de ABD emperyalizmi açısından bir sınırı vardır. Sürekli tekrarlanması, olur olmaz yerde söylenmesi pek kabul edilemezdir. Nitekim ABD'nin Ankara Büyükelçisi **Francis J. Ricciardone** Türk hükümetine cevap vermekte zaman kaybetmedi. Ricciardone "Terörle mücadelede Türkiye'ye ABD'den daha fazla destek veren başka bir ülke varsa, bu ülkeyi bilmek isterim" diyerek Türk egemenlerine, halk hareketlerini ve ilerici demokratik hareketleri bastırmakta en fazla destek verenin kendileri olduğunu vur-

gulamış oldu. Büyükelçi Kürt Hareketi'ne karşı verdikleri desteği şöyle tarif etti: "(...) ama en önemli işbirliği alanımız ise istihbarattır. ABD aşırı derecede değerli ve açık söylemek gerekirse bir o kadar da pahalı özel yeteneklere sahiptir. Bu teknik yeteneklerin kullanımını sınırlıdır bunları (...) Türk kuvvetlerinin hizmetine sunduk". Ankara Büyükelçisi böylelikle yıllık maliyeti 400 milyon dolara yakın bir istihbarat desteği sunduklarını belirtmiş oluyor.

ABD emperyalizmi, gerçekten de Kürt Hareketi'ni bastırmak için Türk egemenlerine yardımlarını esirgemiyor. Sadece istihbarat yardımında bulunmuyor, Kürt Hareketi'ni terör listesine ekledi ve tüm dünyada Kürt Hareketi'ni terör örgütü olarak kabul edilmesi için çabalar harcadı. En son Kürt Hareketi'nin yöneticilerinin mal varlıklarını dondurma kararı aldı. ABD'nin Türk egemenlerine yardımları sadece askeri ve siyasi alanda değil, diplomatik alanda da yardım etmektedir. Tüm bunlardan dolayı büyükelçi, ABD'nin Türk devletine bu konuda yardım etmediğinin bir efsaneden ibaret olduğunu vurguladı.

Türk egemen sınıflarının tarihte emperyalist bir devlete sırtını dayamadığı hiçbir dönem olmamıştır.

Bu devletin kuruluşunun temel noktası emperyalistlerden icazet alarak oluşmuştur. Her ne kadar "7 düvele meydan okumak" üzerinden hamasi nutuklar atılsa da, kuruluşundan beri emperyalistlerle "kader birlikteliği" yapmışlardır. Ancak bu kader birliği iki eşit gücün kader birliği değildir, aksine bir patronla şoförün yaptığı kader birliğidir. İlk başta Alman emperyalizminin uşağı konumunda olan Türk egemenleri, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında ABD emperyalizmiyle kader birlikteliği yapmıştır. 1940'ların sonundan itibaren ABD emperyalizmiyle dirsek temasını kaybetmeden günümüze kadar gelmiştir. Her ne kadar 1991 yılında geliştirilen "ortaklık" kavramı, 1995 yılında "stratejik ortaklık" mertebesine de çıkartılsa, kavramın üzerindeki diplomatik etiketi kaldırdığımızda, efendi-üşak ilişkisi tüm çıplaklığıyla karşımızda durur.

Denilebilir ki Türkiye, ABD'nin bölgeye yönelik politikalarında bir "görevli"dir. Zaten Büyük Ortadoğu Projesi'nde hedef ülkeden model ülkeye çıkartılarak ne

kadar önemli bir "görevli" olduğu ortaya çıkmıştır. Bu anlamda devrimci, demokratik hareketlerin bastırılmasında ABD emperyalizmi her zaman Türkiye'ye yardımcı olmuştur.

Türk egemenleri ne zaman bir katliam tezgahlasa, ABD emperyalizminin desteğini arkasında hissetmiştir. ABD emperyalizmi komünizmle mücadele etme adı altında kontrgerilla örgütlenmesinin temelini atarken, çeşitli düzeylerde Özel Harp Dairesi subaylarına bizzat eğitim vermiştir. Kontrgerilla örgütlenmesinin temelini atan ABD emperyalizmi Maraş'ta, Çorum'da, ülkemizdeki Kürt coğrafyasının hemen her bölgesinde sayısız katliamı ve yargısız infazı bizzat desteklemiştir. Kolluk kuvvetleri işkence eğitimlerini yine ABD'de alıp, gözaltında binlerce işkenceye imza atma şerefine nail olmuşlardır. En nihayetinde gelişen halk muhalefetine bastırmak için 12 Eylül darbesini gerçekleştiren Türk egemenlerine destek çıkmıştır. "Bizim çocuklar başardı" diyerek Türk egemenlerinin akıl ustalığını yaptığı tarihe mal olmuştur.

Öyleyse nasıl olur da ABD emperyalizmi Kürt Hareketi'ne karşı Türkiye'ye yardımcı olmaz. Bunun gerçek olması mümkün müdür? Varlıklarının sonucu katliamlar olan emperyalist-kapitalist sistem var oldukça bu zincirin parçasındakilerin birbirlerine halk hareketlerine karşı desteği her zaman olacaktır. Ancak emperyalist-kapitalist sistem yaptığı zalimliğin sonucu olarak kendi mezar kazıcılarını da her gün ortaya çıkarılmaktadır. Yeter ki mezar kazıcılar tarihsel görevlerini yerine getirebilecek bilince erişsinler.

Amed: Bahar aylarıyla birlikte artan askeri operasyonlar sonucu çok sayıda gerilla şehit düştü. Kürt ulusuna yönelik gerçekleştirilen inkâr ve imha siyasetine tam gaz devam eden ülkemiz egemenleri gerillaya yönelik operasyonları da en üst seviyeye çıkarmış durumda. Bingöl, Hatay, Dersim, Pazarlık'tan sonra bu sefer de Şirnex'in Uludere ilçesinde süren imha operasyonları sonrası 12 gerilla şehit düştü. Son iki aylık süre içerisinde ise yaklaşık kırkı aşkın gerilla yaşamını yitirdi. 12-14 Mayıs tarihleri arasında süren operasyonlar Uludere Aroş köyü Eşin Tepesi ve Bilican tepesinde 12 gerillanın kaybıyla sonuçlandı. Alandaki çatışmalar beş gün aralıksız sürdü. Şehit düşen gerillalar bütün devrimci, demokrat, yurtseverler tarafından büyük bir acıyla ve öfkeyle karşılandı. T. Kürdistanı'nın her yerinde üç günlük yas ilan edildi, esnaf kepenk kapattı, şoförler kontak çevirmedi, öğrenciler okula gitmedi. Kürt halkının sabrı taşı, acısı sel olup serhıldanlarda aktı.

Ülkemiz egemenlerinin Kürt ulusuna yönelik sindirme politikaları, Kürt halkının direnişine çarparak her seferinde boşa çıkarılmıştır. Defalarca uğradığı yenilgi egemenlerin, özeldede AKP'nin saldırılarının iyice fütursuzlaşmasını da beraberinde getirmiştir. Seçim süreci içerisinde egemenler tarafından bu kadar pervasızca geliştirilen saldırılar egemenlerin uşaklarının nasıl bir atmosferde seçime girmeyi planladıklarını da gözler önüne sermektedir. Seçim sürecinde de-

vletin askeri ve siyasi operasyonlara vereceği yönündeki bütün beklentiler yaşananlar nezdinde ortadan kalkmıştır. Egemenler her zaman olduğu gibi "kritik" olarak gördükleri süreçlerde en kanlı katliamlara başvurmuşlar ve saldırılarının dozajını artırmışlardır.

Bütün yalancı söylemlerine rağmen AKP bölgede deşifre olmuştur. Bundan sonraki süreç AKP hükümetinin bölgede çözülmesiyle geçecek bir süreç olacaktır. Kürt sorunu karşısında yaşadığı acizlikten kaynaklı "iyi polisi" oynamaya ihtiyaç duymayan gerici güçler bundandır ki saldırılarında azgınlaşmaktadırlar. Anayasa tartışmalarında elini sağlama almaya çalışan AKP'nin gözü MHP'nin oyunlarında. AKP bir yandan milliyetçi söylemlerle MHP'yi seçim barajının altında bırakmaya çalışıyor diğer yandan da Kürt Ulusal Hareketine yönelik olarak gerçekleştirdiği askeri ve siyasi operasyonlarla BDP'nin bağımsız adaylarını zayıflatmaya çalışıyor. Saldırıları Kürt halkının tamamına olmakla birlikte daha da özelinde en

dinamik ve örgütlü kesimine gerçekleşmektedir. Gençlik de bu saldırıların ilk hedefinde yer almaktadır. Baskılara, operasyonlara karşı yapılan protesto yürüyüşünde son iki ay içerisinde binlerce kişi gözaltına alınmış ve 400'ü aşkın kişi ise tutuklanmıştır. Bu arada yapılan bu saldırıların kitleler nezdinde manipüle edilmesi görevini ise burjuva kalemler üstlenmiş durumda. Utanmazca AKP'yi aklamaya çalışan bu "aydınların" söyledikleri bugün kendileri açısından bile inandırıcılığını yitirmiştir.

Kürt halkına yönelik saldırılar bu kadar kapsamlı gelişirken en fütursuz saldırılara dahi karşı koyabilmek, mücadeleyi kitleleştirmek, bir bütün olarak halka sahiplendirebilmekten geçmektedir. Mücadelenin gelişimi, sistemin saldırılarının boyutu, ölçeğiyle değil halkın benimseyerek, bizzat savaşın öznesi olmasıyla belirlenir. Bunun en yakın örneğini Şirnex Uludere'de katledilen gerillaların cenazelerini almak için binlerce kişinin Mergeh'e yürümesi oluşturuyor. Cenazeleri almak için Şirnex, Silopi, Siirt, Uludere'den yola çıkan binlerce kişi Bilican Tepesine tırmanarak 5 gerilla cenazesini askeri operasyon bölgesinden aldı. Askerlerin bütün tehdit ve karşı koyuşlarına rağmen bu halk geri adım atmadı ve adeta canını ortaya koyarak değerlerine, mücadelesine, gerillasına sahip çıktı. Bu kararlı duruş er ya da geç mutlaka başarıya kavuşacaktır.

Gerilla anmasına polis saldırısı

İzmir: Uludere'de katledilen 12 PKK gerillasının anmasını yapmak için BDP'nin çağrısıyla Konak Basmane fuar önünde bir araya gelen ve aralarında Partizan'ın da bulunduğu devrimci, demokrat, yurtsever kurumların yapacağı basın açıklaması ve yürüyüşe polis saldırı.

18 Mayıs Çarşamba günü saat 17.00'de Konak Basmane önünde buluşmak isteyen grupları üç ayrı yerde ablukaya alan polis yapılacak olan basın açıklamasına izin vermedi. Bunun üzerine aralarında bağımsız milletvekillerinin de bulunduğu kitle Basmane Meydanını trafiğe kapatarak oturma eylemi yaptı. Daha sonra polisin saldırısı sonucunda çatışma çıktı. Bir kişinin gözaltına alındığı haberi üzerine kitle fuar önünde oturma eylemine başladı. Oturma eylemi sürerken İbrahim Kaypakkaya ile Haki Karer ve Dörtler, yapılan konuşmalar ve hep birlikte atılan coşkulu sloganlarla anıldı. Konuşmalarda Kaypakkaya nezdinde devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerin beraber mücadelesinin önemi vurgulandı. Daha sonra gözaltına alınan kişinin serbest bırakılması ile beraber kitle "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Şehit namirin" sloganları ile üç buçuk saat süren eylemi sonlandırdı.

"Bu ülkeyi cehenneme çevirmenize izin vermeyeceğiz!"

İstanbul

Şirnak Uludere'de 10 HPG gerillasının şehit düşmesine yol açan operasyonları kınamak amacıyla Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu tarafından Galatasaray Lisesi önünde bir eylem düzenlendi. Bloğun İstanbul bağımsız milletvekili adaylarının yanı sıra çok sayıda devrimci, demokratik ve ilerici kurumun da destek verdiği eylemde, Tramvay Durağı'na yürüyüşe geçmek isteyen binlere polis barikat kurarak izin vermedi. Kitle bu durumu protesto etmek için 2 saat boyunca oturma eylemi yaptı. Oturma eylemi boyunca "Şehit namirin", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganı atan kitle içinde, şehit düşen HPG gerillalarını temsilen üzerinde kırmızı güller olan siyah bez pankart açmak isteyen bir kişi gözaltına alınmak istendiye de, kitle karşı koyarak buna izin vermedi.

Eylemde konuşma yapan 1. Bölge Bağımsız milletvekili adayı **Sebahat Tuncel**, "Başbakan bu sorunu çözmek için dışarıya gitmenize gerek yok. Çözüm burada. Çözüm bu topraklarda. Bunu sana da göstereceğiz" dedi. Ardından söz alan 2. Bölge adayı **Sırrı Süreyya Önder** de AKP'nin Kürt sorununu orduya havale ettiğini belirterek, "Giriştikleri bütün askeri ve siyasi şeytanın aklına gelmeyen operasyonlarla bu ülkeyi cehenneme çevirmek istiyorlar. Buna izin vermeyeceğiz" dedi. Diğer adayların ve eyleme destek verenlerin yaptıkları konuşmaların ardından kitle adına açıklamayı BDP MYK üyesi **Samil Altan** yaptı. Oturma eyleminin sona ermesinin ardından BDP İstanbul İl Binasına yürümek isteyen kitle ile polis arasında çatışma çıktı. Sokağı savaş alanına çeviren kolluk kuvvetleri il binasının içerisine gaz bombası attı. Bardağı taşıran bu son damlanın üzerine il binası önünde toplanan kitle burada da oturma eylemi başlattı.

Malatya

12 gerillanın katledilmesi ve hâlihazırda operasyonların devam etmesi, Malatya'da BDP il örgütü tarafından Antepli Sokakta bulunan seçim bürosu önünde, 15 Mayıs günü protesto edildi. Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu Malatya adayı **Gani Şavata**'nın yaptığı açıklamada, sürece sessiz kalınmaması ve seçimin demokratik bir ortamda yapılması için operasyonların durdurulması istendi.

TKP/ML ve PKK militanlarından ortak eylem

2 Şubat'ta Dersim'de şehit düşen 5 Halk Ordusu gerillası ve bu ay içinde şehit düşen 12 HPG gerillasını anmak için TKP/ML ve PKK militanlarının eylem yaptığı öğrenildi. Elimize e-posta kanalıyla geçen ve "5'lerden 12'lere savaş sürüyor!" başlığıyla gönderilen haberde şu bilgilere yer veriliyor:

"Şubat ayı içerisinde yaşanan göçük sonucu şehit düşen 5 TKP/ML TİKKO gerillası ve Şirnak Uludere'de şehit düşen 12 HPG gerillası, yapılan korsan eylemlerle anıldı. İlki **Gülsuyu Mahallesi**'nde yapılan eylemde 5'ler ve 12'ler militanların haykırdığı hesap soran sloganlarla anıldı. **1 Mayıs Mahallesi**'nde yapılan ikinci eylem ise 3001 Caddesinin molotoflarla araç trafiğine kesilmesiyle başladı.

'**HPG ve TİKKO gerillaları ölümsüzdür**' pankartının açıldığı eylemde 5'ler yaşıyor

TİKKO savaşıyor', 'Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı', 'Kürdistan faşizme mezar olacak', 'Kürt ulusuna özgürlük halk savaşıyla gelecek', 'Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya', 'Şehit namırın', 'PKK'yi kuran Öcalan'a bin selam' vb. sloganlar militanlar tarafından sıklıkla atıldı.

Yaklaşık 30 dakika süren eylem boyunca şehit düşen gerillaların hesabının sorulacağı, faşist TC devletine bedel ödeteleceği atılan sloganlarla haykırıldı. Cadde üzerinde kontrollü araç geçişine izin veren militanlar, kaza sonucu bir markette çıkan yangına müdahale ederek söndürdü.

Eylem havai fişeklerin patlatılmasıyla sonlandırıldı. Polisin yoğun yığılması, mahalleyi kuşattığı, ayrıca polis tarafından eyleme müdahale amacıyla itfaiye araçları çağrıldığı gözlemlendi."

Amed: 12-14 Mayıs tarihlerinde TC ordusu tarafından Federal Kürdistan Bölgesi'ne sıfır noktada bulunan Şırnak'ın Qilaban İlçesi'ne bağlı Mergeh ve Aroş köyleri kırsalında düzenlenen operasyonlarda 12 HPG gerillası toprağa düştü. Gerillaların çatışmadan ziyade kullanılan kimyasal silahlarla katledildiği, cenazelerin alınmasından sonra tartışmasız bir şekilde ortaya çıktı. Ateşkes kararına karşın devletin askeri operasyonları devam ederken şehit düşen gerillalarla birlikte Kürt halkı uzun yıllardan sonra yine büyük ve anlamlı bir direniş tanık oldu.

Botan halkının daha önce defalarca tanık olduğumuz direnişçi kimliği ve gerillaya olan tutkusu son yaşanan olayda yeniden açığa çıktı. 14 Mayıs günü 4 gerillanın cenazesi Şırnak'a getirildi. Gerillaları hiçbir hukuki işlem yapmadan toprağa vermek isteyen devlet, Botan halkının direnişi ile karşı karşıya kaldı. Halk, hastane önüne akın ederek burada nöbet tuttu ve gerillaların gömülmesine izin vermedi. Bu sırada sekiz gerillanın sınır noktasında kaldığını, alınmadığını öğrenen Botan halkı; genç, yaşlı, çolukçocuk binler olarak Mergeh ve Aroş köyleri kırsal alanına yürüdü. TC sınırının ötesindeki Bilican tepesi halkın direnişinin zirvesi haline geldi. Tepenin bu ev sahipleri dışında daimi işgalcileri de vardı. Özel birliklerin konuşlandığı Bilican Karakolu bunun başında geliyordu. Zaten çatışma da karakolun hemen altında gerçekleşmişti. Halk, sınırın ötesine geçerek cenazelerine almak istiyordu. Sınırın öte yakasında yetkisi olmamasına rağmen halkın yürüyüşüne müdahale eden devlet ise yine Kürt düşmanlığının sınır tanımazlığını gösteriyordu. Askerler halkı taramakla tehdit etti, bu işe yaramayınca halkın ulaşmak istediği noktayı füze ve havanlarla bombalamaya başladı. Gerillayı kimyasalla katleden devlet için bu da yeterli

Botan halkı direnişiyle

değildi. Devlet, gerillanın cenazesine de öfke biliyor, korkuyordu. Ne ki Botan halkı bugüne değin yaşadığı acılardan damıttığı cesaretle kuşanmıştı. Korku duvarını aşan ve ne pahasına olursa olsun evlatlarına ulaşmak isteyen halkın gücü durdurulamazdı. Devlet gerillaya yürüyen halkın üzerine tıpkı daha önce sayısız kez yaptığı gibi ateş açabilir, kurşunlayabilirdi. Lice'yi tam üç kez yerle bir eden, Ceylan Önkol'u havanla paramparça eden, her tuğlası Kürt halkının ve ezilen emekçi yığınlarının kanı ile karılan bir devletti söz konusu olan. **Devlet, cevval, vahşi ve soykırımcıydı. Ama onun karşısındaki de yaratan, üreten ve her ölümle yeniden doğan halktı.**

Kürt halkı onca katliama ve kırığa karşın rüzgâr soluklu evlatlarını bağrından çıkarmayı asla eksik etmemişti. Onlarla kendini yeniden tanımlamış, kalıba dökmüş ve "kart-kurt"tan bugünlere gelmişti. Ateş altındaki bölgeye yürüyen genç, yaşlı, kadın ve erkeklerin, kimi yalın ayak kimi düşe kalka yol alıyordu. Yaşananları saklandığı Bilican Karakolundan ağız açık izleyen

komutan, bombardımana devam edilmesi emri verdi. Botan halkı "onlar bizim çocuklarımız" parolası ile gün boyunca cenazelere ulaşmaya çalıştı. Ancak bu ilk gün mümkün olmadı. Geceyi Bilican tepesinde geçiren Botan halkına çevredeki köylüler de eşlik etti. Köylüler ellerindeki avuçlarındakini evlatlarına sahip çıkanlarla paylaştı. Tepenin başında sabaha kadar iki nöbet tutuldu. **Biri zulmün simgesi TC askerinin diğeri ise direnişin simgesi Botan halkınıydı.**

Evlatlarını son yolculuklarına uğurlamakta kararlı Botan halkı yine aşağılamalara, küfürlere, saldırılara ve gidilen yerin ateş altına alınmasına rağmen geri adım atmadı ve üç gerillanın cenazesine ulaştı. Cenazelere el koymak isteyen asker, halkı copladı, üstüne taş yuvarladı, gaz bombası attı, öldürmekle tehdit etti. Ancak tavizsiz bir direnişle karşılaştı. Botan halkı tüm şefkati ile çocuklarını kucaklayarak bağrına bastı. Cenazeleri alarak yola çıkan kabileye yol boyunca katılanlarla birlikte adeta bir nehir gibi aktı. Şehitlerin yasını tutan halk, şehri adeta bir ölüm sessizliğine terk etti.

On binlerce insan sarı kırmızı yeşil renkleriyle çocukları omuzlarında devlete meydan okuyarak yürüdü.

Özgürlüğe inanmış bir halkı hiçbir kuvvet yenemez!

Botan halkı vahşeti ile Ortadoğu'da ve dünyadan nam salmış TC devletinin ne kadar aciz olduğunu bir kez daha ilan etti. Askerine, silahına, istihbarat teşkilatına, korucularına, işbirlikçilerine dayanarak halkı zulüm altında yöneten devlet açık ki büyük bir hezimet yaşıyor. Bölgeyi adeta bir silah deposu haline getirmesine karşın ne gerillayı yok edebildi ne de halkın direniş dinamiklerini. Gerillası ile bütünleşen halkın direnişi, çarkları vahşetin gücüyle dönen devleti bir kez daha takatsiz bıraktı. Botan halkının ölümü göze alarak sergilediği direniş, gerillanın kudretini de bir kez daha görünür kıldı. Bunu T. Kürdistanı'nın dört bir yanında yükselen direniş ateşlerinden anlamak mümkün. Bunu şehitlerine sahip çıkan ve terkedilmiş bir kente dönüşen Amed'in sessizliğinde görebiliriz. Bunu Botan halkının direnişini anlatırken gözlerinden umut parlayan Amedli anaların konuşmalarından anlayabiliriz. Botan halkının bu örnek direnişi usulca bölgenin her ovasına dağına taşına nüfuz etti. Şehitlerle oluşan yas havasına karşın ciddi bir moral, güç kaynağı oldu. Halk her zaman olduğu gibi direnişi ile yol açmayı ve öğretmeyi sürdürüyor. İmha, inkar ve asimilasyona karşı dağların yücelerinden umut aşıl原因 gerillanın halk üzerindeki etkisi Botan'da ağaç dalları ile direnen Botan halkının direnişinde yeniden ve yeniden açığa çıktı. Ortaya çıkan fotoğraf, kuruluşundan bu yana atalarından devraldığı sistematik politikalarla birlikte Kürt halkını itaate zorlayan devletin; acizliğini de resmetmektedir.

Özgürlüğe susamış ve onu kana kana içen bir halktan korkmak gerekir!

'94'te Bezar, 2011'de Uludere! Değişen ne oldu?

Amed: Yıl 1994. Baharın en güzel ayı olan Mayıs'ın 17'si. 6'sı PKK gerillası, 28 yürek özgür geleceğin düşüyle adımlamakta Adıyaman'da Bezar dağı'nın boz örtüsünü. Ancak kana susamış cellatların görünmesiyle bozular düşer. 6 gerilla hemen vaziyet alıp, düşmanı karşılamaya koyulur. Ve gerillalar uyarı verirler kızılı erkekli 22 fidana: **"Düşman size yönelirse teslim olun"** diye. 6 yiğit Kürt evladı çarpışarak ölümsüzleşirken korktukları şey gerçek olmuştur. Tarihlerinden aldıkları katliamcı zihniyetle silahsız ve savunmasız 22 insanın üzerine bomba yağdırarak, kanla yazılı olan tarihe bir yenisini daha eklemişlerdir. İşte bu vahşet 17 yıl sonra aynı gün lanetlendi. Öncülüğünü **MEYA-DER**'in yaptı-

ğı programa Adıyaman ve köylerinin yanı sıra, Antep, Malatya ve Urfa'dan da katılım oldu. Yaşamını yitirenler için bir dakikalık saygı duruşunun ardından, 28 gencin isimleri tek tek okundu ve alanda bulunanlar hep bir ağızdan "Yaşıyor" diye bağırdı.

Şehitlerden Hanefi Kaya'nın annesinin okuduğu Kürtçe ağıt alanda bulunanları duygulandırdı. Bezar'da hayatını kaybeden **Fidel Töre**'nin Malatya'dan gelen annesi de yaptığı kısa konuşmada çocuklarının anısına sahip çıktıkları için gelen herkese teşekkür etti. Şehit annesinin ardından BDP Adıyaman İl Başkanı **Mehmet Varol**; Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu

Adıyaman adayı **Veli Büyüksahin** ve Malatya adayı **Gani Şavata** birer konuşma yaptılar. Ayrıca Adıyaman Hapishanesinden tutsakların gönderdiği mektup da okundu.

"Bezar dağı direnişi demokratik özerkliği inşa edecektir" yazılı pankartın yanı sıra katliamda öldürülenlerin resimleri de taşındı. Bir tepedeki **"Biji bezar PKK"** yazısı dikkat çekiciydi. Kitle programının olduğu yerden toplu olarak gömülen ve daha son-

ra halk tarafından anıt mezar haline getirilen alana giderek karanfiller bıraktı. Bezar'da çatışarak şehit düşen gerillalar bize direnişi armağan ederken toprağa düşen 22 genç fidan devletin vahşi yüzünü gözler önüne serdi. Partizan olarak yer aldığımız bu anmada bu gerçekliği bir kez daha yaşadık.

Lazca soyad işinden etti

H. Merkezi: İstanbul'da Vatan Computer'da teknik personel olarak çalışan **Onur Kahvecişi** soyadını şirket e-postasında Lazca "Kahvecişi" olarak kullanınca işyerinde yoğun baskıya maruz kaldı.

"İşyerinde bu soyadı bir daha kullanma" yönlü tehditlere aldırmayan Kahvecişi "Bu benim kimliğimdir, kimliğimden vazgeçmem" diye yanıt vererek istifa etti.

12 Haziran seçimleri yaklaşırken...

Özellikle son dönemde esen "Dersimli Kılıçdaroğlu" rüzgârı Dersim'de birçok şeyi unutturmuş, harekretli ve hareketli seçim atmosferi her yanda kendini hissettirmiştir. Dersim'de bırakalım adaylar üzerinden seçim çalışmasını CHP'nin adını bile kimse anmıyor, ama ne var ki "Dersimli Kılıçdaroğlu" üzerinden yürütülen seçim çalışmaları maalesef geçmişteki gibi Dersimlileri belli oranda etkilemiş durumda. Seçim mitinglerinde, nereye gitse oralı olan Kılıçdaroğlu, 19 Mayıs'ta da Dersim'e geldi. Yoğun bir katılımı gerçekleştiren Kılıçdaroğlu mitingi trajikomik bir şekilde başladı. CHP milletvekili aday Hüseyin Aygün'ün hazırlattığı Zazaca afişler, CHP genel merkezi tarafından gelen emirle indirildi. Üstelik sonrasında afişleri sahiplen de olmadı. Miting öncesi yaşanan bu olay Dersim Halkı imzalı "**Dilimize 12 saat bile tahammül edemediler**" pankart ile protesto edildi.

Gelgelelim Kılıçdaroğlu'nun mitingde söylediklerine; ilk defa Tuncelili olduğunu açıklayan Kılıçdaroğlu, "Dersimli olmaktan gurur duyuyorum" dedi. Dersim'in onca can yakıcı sorunu olmasına rağmen bunların hiçbirine değinmeyen Kılıçdaroğlu sadece bozuk plak gibi "AKP, AKP, AKP" deyip durdu. Kılıçdaroğlu'nun böyle Dersimli olamayacağını bilmesi gerekir. Dersimli olmak onurdur ve tarihine

ihnet etmemektir. Tarihine, insanına, doğasına ve kültürüne ihnet eden bir zihniyet asla Dersimli olamaz ve Dersimlileri kandıramaz. Bugün CHP'nin Kılıçdaroğlu maskesinin altındaki faşist yüzünü meydanlara sermek de devrimci ve yurtseverlere kalmış durumdadır.

Bu anlamıyla alternatifsiz olmayan Dersim halkı 24. Parlamento seçimlerinde bu yıl Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğunun Dersim adayı olan Ferhat Tunç Yosun'dan yana tavır belirleyecektir. Ferhat Tunç, bu yıl Dersim'den bağımsız milletvekili adayı olarak ilçe-ilçe ve köy-köy dolaşarak halkla bütünleşmeye devam ediyor. Yaklaşık her ilçede Ferhat Tunç için seçim bürosu açılmış durumda.

Bizlerin de katılımıyla yapılan seçim bürolarının açılışları ilgiyle karşılanıp oldukça kalabalık kitleleri çekiyor. Kendi renklerimizle içinde yer aldığımız seçim bürolarında, seçimlere yönelik yaklaşımı-

mız üzerinden yürüttüğümüz sohbetlerle geniş kitlelere kendimizi tanıtmaya fırsatı yakaladık ve bizler açısından oldukça olumlu bir tablo oluştu.

Devrimci, demokrat ve yurtseverlerin de desteğini alan **Ferhat Tunç** için bütün kurumlar gerek ayrı ayrı gerekse de tek yumruk olarak, her Dersimlinin kapısını çaldı. Biz de Özgür Gelecek okurları olarak köy-köy dolaşıp BDP'nin göstermiş olduğu bağımsız adayların neden desteklenmesi gerektiğini açıkladık ve Kılıçdaroğlu'nun dürüst maskesi altındaki o faşizan zihniyeti tekrar tekrar açığa kavuşturarak birçok aileyi bağımsız adaya oy vermeye ikna ettik. **Pertek**'in; Çakırbağ, Geçityaka, Kürmeş, Dorutay, Akdemir, Ardic, Dere nahiyesi, Balan, Söğütlütepe, Pınarlar, Pirinçi, Kaçarlar, Sumak, Biçmenkaya, Tozkoparan ve Yeniköy gibi köy ve mezraları; **Çemişgezek**'in; Payamdüzü, Doğan, Ağtug gibi köyleri, **Ovacık**'in; Kedek, Aslandoğmuş, Küre deresi, Tatuşağı, Kızık ve Yeşilyazı gibi köyleri; ayı şekilde **Hozat** ve köylerine tek tek Özgür Gelecek okurları olarak gidip, halka sıcak diyalog kurabildik. Yine bölge özgünlüğünde çıkardığımız bildiriyle bağımsız aday Ferhat Tunç'u desteklediğimizi açıklayıp, yoğun bir şekilde kitale faaliyeti yürüttük.

(Dersim'den bir ÖG okuru)

Ankara'da seçim çalışmaları

Bütün alanlarda burjuva partiler, seçim çalışmalarını yalanlarla, birbirlerinin gerçek yüzünü milyonlarca kişinin önünde ifşa ederek, küfürlerle, hakaretlerle ve binbir türlü aldatmacayla hız kesmeden devam ettiriyor. Yaşananlar, son günlere doğru bu durumun daha da pervasızlaşacağı, kasetlerin, aldatmacanın bin türlü süni göreceğimizin sinyallerini veriyor. Sistem partilerinden başka bir şey beklemek de mümkün değil zaten.

Diğer taraftan bizim de desteklediğimiz bloğun adaylarının çalışması Ankara'da çok hissedilememektedir. Bunda alanda yurtseverlerin, ilericilerin, devrimcilerin gücünün yeterli olmamasının yanında meseleyi yeterince kavramamanın da etkisi vardır. Yapılan çalışmalar günde iki-üç saat ses aracıyla, birkaç mahallede

gezmek ve merkezi yerlerde broşür dağıtmakla geçiyor. Hatta son günlere kadar seçim bürolarının açılmaması, açılışı yapılan yerlerinse kapılarının maalesef kapalı olması da söz konusu.

Bizim açımızdan ise çalışmalar öncelikle bu taktik politikayı tabanımıza anlatmak ve tabanımızı harekete geçirmek için bir dizi toplantı, söyleşi ve etkinliklerde kendini buldu. Bakış Kültür Sanat Merkezi'nde yapılan iki söyleşi ve BKSM'nin organize ettiği piknikte yapılan söyleşilerle ve sunumlarla genel bir algı yaratıldığı söylenebilir. Gazete dağıtımlarında, ev ziyaretlerinde seçimler üzerine konuşmalarla çalışmalarımızın -yavaş da olsa- kısmi anlamda yol almaya başladığını söyleyebiliriz. Bu çalışmalar çerçevesinde alan özgülünde bir bildiri kaleme alınarak ev ziyaretlerine, bildiri dağıtımlarına başlanıyor. Çalışma yürüttüğümüz

alanın özgünlüklerini de değerlendirerek çalışmalarımızı yoğunlaştırmak ve materyalleri geliştirmek noktasında fikir alışverişleri yapılıyor. Planlarımızın içinde çalışma alanımızda toplu sesli ajitasyonlardan ev ziyaretlerine, bildiri dağıtımlarından pankartlara kadar renklendirerek çalışmalarımızı yoğunlaştıracaktır. Bugüne kadar atıl kalmamızın nedenlerinden biri de deneyim noktasındaki yetersizliğimizin yanı sıra beklemeci bir tutumun olduğu da söylenmelidir. Ama atılığımızı önümüze koyduğumuz pratik süreçle yeneceğimizi biliyoruz.

(Ankara ÖG okurları)

İHD'den 4 aylık hak ihlalleri raporu

Amed: İHD'nin Amed Şubesi dört aylık hak ihlalleri raporunu açıkladı. Rapora göre dört ay içerisinde 2 bin 788 kişi gözaltına alındı ve bunların 747'si tutuklandı. Yine dört ay içerisinde 776 kişi işkence ve kötü muameleyle maruz kalırken, bin 217 kişinin de soruşturma, ceza ve davalara maruz kaldığı belirtildi. Toplamda 11 bin 426 hak ihlalinin gerçekleştiğini kaydeden rapor, T. Kürdistanı'nda uygulanan baskı ve şiddetin göstergesidir.

Özellikle son iki ay içerisinde bini aşkın gözaltı ve yaklaşık 400 tutuklama olması tesadüf olmayarak genel olarak BDP çalışanlarının tutuklanması AKP'nin seçimlere yönelik, bölgede BDP'nin seçim çalışmalarını engellemeye yönelik olmuştur.

Seyfullah Turan davasında adli tıp raporu

Amed: 23 Nisan 2009'da DTP'nin kapatılmasına yönelik Hakkâri'de yapılan protestolarda 17 yaşındaki **Seyfullah Turan**, Özel Harekatta görevli polis memuru B.T.'nin silah dipçığıyle kafasına vurması sonucu yaralanmıştı. "Güvenlik" gerekçesiyle Isparta Asliye Ceza Mahkemesinde görülen davada, dipçikle kafasına vurulması sonucu oluşan kırıkların niteliğine dair Adli Tıp raporu açıklandı.

Seyfullah Turan'ın avukatlığını yapan Antalya Barosuna kayıtlı, Çağdaş Hukukçular Derneği Genel Başkan Yardımcısı

açıklandı

Münip Ermiş yaptığı açıklamada, rapora göre Turan'ın kafatasında oluşan kırıkların hayati fonksiyonlarını orta derecede tehlikeye düşürecek nitelikte olduğunu belirtilerek yaraların etkisinin hafif bir tıbbi müdahale ile önlenemeyeceği vurgulandı. Ermiş bu rapora göre B.T.'nin yaralama suçundan yargılanmasının yersiz olduğunu B.T.'nin "insan öldürmeye teşebbüs" ve "çocuğa karşı nitelikli işkence suçu"ndan yargılanarak davanın Asliye

Ceza Mahkemesi değil, Ağır Ceza Mahkemesi'nin görevi alanına girdiğini belirtti. Fakat Adli Tıp raporuna ve avukatın görevsizlik talebine karşı, B.T. hakkında hala "yaralama" suçundan Isparta Asliye 3. Ceza Mahkemesinde dava görülüyor.

Göğün yarısı

Eyvah! TC kadına yönelik şiddete de "sıfır tolerans" dedi!

Geçtiğimiz günlerde "Kadına Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye Dair Avrupa Konseyi Sözleşmesi", 121. Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi toplantısında, aralarında TC'nin de bulunduğu 13 ülke tarafından imzalandı. (Sözleşmeyi imzalayan diğer ülkeler Avusturya, Almanya, Yunanistan, İzlanda, Karadağ, Portekiz, Finlandiya, Fransa, İspanya, İsveç, Slovakya ve Lüksemburg.) Yeni "övünç kaynağımız" bu! Sözleşmeye ilk imzayı, Türkiye adına Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu attı.

Sözleşme burjuva-feodal basın tarafından kadına yönelik şiddete karşı "dönüm noktası" olarak takdim edildi. Sözleşme ile "kadına yönelik şiddetin ilk kez açıkça insan hakkı ihlali ve ayrımcılık olarak tanımlandığını ve imzacı ülkelerin, koruma tedbirlerini hayata geçirmekle yükümlü kılındığı" iddia ediliyor! Sözleşmenin 4 ana ilkesi var. İngilizcede dört kelime de "P" ile başladığı için "Dört P" olarak anılan ilkeler şöyle: Önleme (prevention), yargılama (prosecution), koruma (protection) ve politika (policy).

Sözleşme, devletin kadına yönelik şiddet konusunda sorumluluktan muaf tutulamayacağını vurguluyor/Devletler kadına karşı şiddet ve aile içi şiddetle mücadeleyi sağlamak üzere ceza hukuku alanında somut önlemler almakla yükümlü/Şiddet gören kadınlar için sığınmaevi ve 24 saat hizmet veren çağrı merkezleri bulunması şartlar arasında/Cinsel şiddete uğrayan kadınlar için mağdurun kolay erişebileceği, fiziki ve psikolojik tedavi ve destek sağlayacak merkezler kurulmalı/Koruma emirleri zaman geçirilmeden çıkarılmalı, kadın şikâyetini geri çekse de savcılar soruşturmayı devam ettirmeli/Zoraki evliliklerin, ekonomik ya da yönetsel bir külfet oluşturmadan feshine imkân tanıyıcı yasal düzenlemeler yapılmalı/Toplumsal cinsiyete dayalı şiddetle ilişkili iltica talepleri ve geri göndermeme ilkesi konusunda güvenceler getiriyor.

Hepsi iyi, hepsi hoş... Ki zaten biz de, şiddete karşı mücadele eden tüm kadınlar ve kadın kurumları da bu talepleri sahipleniyor ve/veya destekliyor. Ama sözleşmeyi inceleyip, bir de Türkiye'de kadının durumuna ve yaşamlarımıza baktığımızda ilk aklımıza "Lafla peynir gemisi yürümez" sözü geliyor. Neden mi? İki neden var: Sözleşmenin kendisi ve Türkiye...

Sözleşme yukarıda saydığımız gibi olumlu birçok talebi barındırıyor ve devletleri "bağlayıcı" durumda kabul etse de, sözleşmeyi ihlal eden devletlerin nasıl yargılanacağı muamma... Mesela mağdur olan kadına devlet tarafından tazminat ödenmesi gibi bir yaptırım söz konusu değil. Her ne kadar denetim konusunda 10-15 kişilik uzman bir denetim komitesi ile çalışılacağı söylense de bu komitenin denetleme "sınırları" nereye kadardır; işte bu noktalarda bir cevap alamıyoruz. Hemen her "olumlu" uluslararası sözleşmelerin kaderi olan bu "muamma" burada da geçerli.

Gelelim Türkiye'ye... Söyleyecek çok söz yok aslında, sürekli bunu konuşuyoruz. Sonuçta bu sözleşme, kadına yönelik insan hakları ihlallerine karşı imzalanan ilk sözleşme değil. Peki diğer sözleşmeler uygulandı mı? Hayır! Peki bu sözleşmenin uygulanacağına dair hiçbir ipucu var mı? Kadına yönelik şiddette kadını suçlayan, şiddet olaylarını "münferit" gören, bakanlıktaki "kadın" ismine dahi tahammül edemeyerek "aile"ye çeviren pratikler dışında hiçbir adım göremiyoruz. Ki bu adımların hiçbiri de şiddetle mücadele adımı değil, aksine şiddeti kurumsallaştıran adımlar.

Sözleşmenin 4 temel ilkesinden hangisine uyar peki TC? **Önleme?** Ayşe Paşalı'yı hatırlatırız! **Yargılama?** N.Ç davasını unutmayın! **Koruma?** Hülya Tazegül olayına bir bakın o zaman! **Politika?** "Hadım da hadım" ve "üç çocuk" takıntılı bir hükümet var karşımızda! Yani dört sıfır!

İddia şu: Türkiye, kadına yönelik şiddete "sıfır tolerans" dedi! Eyvah! Şimdi ne yapacağız? En son işkenceye "sıfır tolerans" dediğinde gözaltında insanlar işkenceyle öldürülmüştü. Şimdi de sokak ortasında, evinde, işyerinde ölü kadın bedenlerinin sayısı mı artacak acaba?

Kampana işçilerini ziyaret ettik

19 Mart günü, "kadın işçiye ihtiyaç yok!" denilerek işten çıkarılan Deri-İş sendikası üyesi 2 kadın işçi ile başlayan **Kampana direnişi**, işten çıkarılmalarının devam etmesi ile büyüdü.

Biz de **Yeni Demokrat Kadınlar** olarak 13 Mayıs Cuma yani direnişin 56. günü, 5'i kadın toplam 16 Kampana direnişçisini Tuzla'daki fabrikanın kapısı önüne kurdukları direniş çadırını ziyaret ettik. Çadıra vardığımızda, çok neşeli bir hava vardı. Kampana işçileri, Hava-İş'in Sabiha Gökçen Havaalanı'nda düzenlediği eylemden gelmişler ve kısa bir süre önce de eylemin ardından greve çıkmaya hazırlanan Hava-İş'in tüm taleplerinin kabul edildiğini öğrenmişlerdi. Neşenin kaynağı, sınıfdaşlarının elde ettiği bu kazanımdı. İşçilerden biri şaka yollu, "Ya baksanıza gittiğimiz her yerde patronları yola getiriyoruz ama bir bizim patronu yola

getiremedik!" dedi. Bu yorum çadırda gülüşmelere neden oldu.

Merhabalaşmanın ardından işçilerle sohbet etmeye başladık. Konumuz **kadına yönelik şiddet**. Zaten biz gitmeden önce çadırdakiler de, bu konu üzerine sohbet ediyorlarmış. Erkek işçilerden bazılarının kadına yönelik şiddeti, kadınlar "belli sınırları aşarsa" onaylayabileceğine yönelik söylemlerinin ardından çadırdaki tartışma oldukça hararetlendi. Kadın ile erkek arasındaki baskı ve eşitsizliğin, fabrikadaki patron ile işçi arasındaki ilişkiden çok farklı olduğunu ve bu yüzden de işçiye yönelik haksızlığa ne olursa olsun karşı çıkan herkesin, kadına yönelik şiddete de karşı çıkması gerektiği üzerine konuştuk.

Önce erkek işçilere oranla sessiz kalan

kadın işçilerden biri, direnişe gelebilmek için eşiyile nasıl mücadele etmek zorunda olduğunu anlattı. Hatta bir defasında eşinin, direnişe gitmemesi için kendisi bıçakla tehdit ettiğini ama kendisini her şeye rağmen direniş çadırına geldiğini söyledi. Kadın işçinin anlatımlarının ardından sohbetimiz daha samimi bir hale büründü. İşçilerin hepsi, özellikle kadın işçiler, grev çadırının kendileri için bir okul işlevi gördüğünü söyledi. Örneğin daha önce yalnızca kadınlar tarafından görülen çadır işlerinin (temizlik, bulaşık vs.), şimdi erkeklerin de katılımı ile nöbetleşe yaptıklarını anlattılar.

Ziyaretimizin sonuna doğru çeşitli tartışma grupları olarak işçilerle sohbet etmeye başladık. Kimimiz ulusal hareket üzerine tartışırken, kimimiz de kadın işçilerle YDK olarak Haziran ayında başlatmayı düşündüğümüz kadına yönelik şiddet üzerine kampanyamızla ilgili hazırladığımız anketi yaptık. Ardından Tuzla Aydın'ı da eşit tarafından öldürülen **Yeşim Erdoğan** için düzenlenen eyleme hep birlikte katıldık.

(İstanbul YDK)

"Kadının kurtuluşu olmadan toplumun kurtuluşu olmaz!"

H. Merkezi: 12 Haziran seçimleri yaklaşırken düzen partilerinin "çılğın" vaatleri artıyor bir yandan, bir yandan da eril ve kemiksiz dillerinin tüm iğrenç "maharetlerini" ortaya döküyorlar. Kadınlar ise bu "orta oyununda", korunmaya muhtaç bir kesim olarak görülerek "sosyal yardım" kapsamında ele alınıyor yalnızca! Ne istihdam ne başta siyaset olmak üzere her yerde eşitlik ya da pozitif ayrımcılık ne de şiddete karşı kökten mücadele gündemlerinde...

Bu konuda incelenebilecek tek çalışma Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu'nun seçim beyannamesi... 8 ana başlıktan biri olan "Kadın" başlıklı bölümde "Toplumun yarısını oluşturan kadınlar, toplum içinde, çalışma yaşamında,

ailede, siyasal alanda erkeklerle aynı olanakları paylaşmamaktadır. Siyasal temsil, ekonomik haklar, medeni haklar ve eğitim haklarından yararlanamayan kadınlarla erkekler arasında süren eşitsizlik her geçen gün daha da derinleşmektedir" deniliyor.

"Biz kadınlar buna itiraz ediyoruz. Kapitalist moderniteye ve kadınları toplumsal yaşamın dışına iten zihniyete karşı mücadele ediyoruz" denilen beyannamede, "Kadınların yer almadığı demokrasilerin gerçek demokrasiler olmadığını biliyoruz. Bu nedenle **EMEK, ÖZGÜRLÜK VE DEMOKRASİ BLOK**"unda yer alan kadın adaylar olarak, erkek egemen siyasete müdahale ediyoruz" vurgusuyla kadını si-

yasette aktif bir özne olarak görüldüğü anlaşılıyor.

Beyannamedeki politikalar; "**Örgütlü kadınla demokratik özerkliğe**", "Hayatın her alanında eşitlik istiyoruz", "**Eşitlik sağlanıncaya kadar KOTA**", "Yoksulluk kadınların kaderi değil", "**Kadına yönelik her türlü şiddet 'ama'sız reddediyoruz**", "Doğal kaynakların sınırsız kullanımına 'dur' diyeceğiz" temel başlıkları ile açıklanıyor. Kadını siyasetten uzak tutan, "sadakaya muhtaç" seçim nesnesi haline getiren ve sorunun çözümünden milyonlarca kilometre uzak "politikalar" üreten zihniyet karşısında incelenmesi ve çeşitli bölümlerinden öğrenilmesi gereken bir çalışmadır.

Paşalı davası:

Bir eşik; ancak nihai bir zafer değil

Geçtiğimiz günlerde karar duruşması görülen Paşalı davasından beklenen karar sonunda çıkabildi ve İstikbal Yetkin ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

2 yıl önce katilinden boşanan Ayşe Paşalı eski eşi olan İstikbal Yetkin tarafından sürekli tehdit alıp hakarete uğruyordu. Hatta Yetkin, yaz tatili için yanında bulunan çocuklarına annelerini, dayılarını, ablalarını hangi bıçaklarla öldüreceğini göstermekten dahi çekinmemişti. Paşalı, tehditlerin yoğunlaşması ve ciddi bir hal almasıyla savcılıktan koruma talep etmiş; ancak 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun'a göre **arada bir evlilik bağının bulunmaması** gerekçesiyle koruma tedbiri alınmamıştı. Böylelikle Ayşe Paşalı kendisini korumayı ısrarla reddeden devlet tarafından göz göre göre ölüme terk edilmişti.

Bu cinayetten hatırdaki kalan bir diğer nokta ise Yetkin'in cinayetten önce internetten TCK mevzuatına bakması ve bu sayede cinayet kararını kesin olarak verebilmesidir ki bu da bugüne dek uygulanmış, artık neredeyse yerleşik içtihat durumuna gelmiş bulunan hafifletici sebep ve haksız tahrik indirimlerinin "müstakbel katilleri" nasıl da cesaretlendirdiğini gözler önüne seriyor.

"Sembol Davada Örnek Kararı!"

Duruşmadan çıkan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası kararı kamuoyunda memnuniyetle karşılandı. Burjuva basın meseleyi şişirdikçe şişirdi, devletin mahkemelerine olan güvenimiz(!) pekişti, bir süre haktan, hukuktan, adaletten göz gözü görmedi!

Bu arada, el çabukluğudur marifet, süreci bu "örnek" karara taşıyan ve Paşalı davasını "sembolleştiren" mücadele bir kenara itiliverdi. Kararın adaletle tapan(!) bir hâkimin kişisel zaferine dönüştürülmesi ve alanları, mahkeme salonlarını dolduran; son 7 yılda % 1400 artmış bulunan kadın cinayetlerine isyan eden kadınların ağızlarına birer parmak bal çalınması gerekiyordu. Ancak halkı-

mız hatırlayacaktır ki Ayşe Paşalı için sokaklara dökülen, her duruşmasında adliye önlerinde, mahkeme salonlarında gerçeği ve biriken öfkeyi haykırarak kadınlar bir mücadeleyi ilmek ilmek örerken aldırılmışlardır o

"örnek" kararı. Ortada bir zafer varsa eğer, bu sokaklara dökülen kadınların; her davayı takip eden, müdahil olan, adeta mahkeme salonundan taşan avukatların zaferidir. Bu, boşanmalarından önce şiddet gördüğü süreçte de müdafii olan, davayı basına taşıyarak kamuoyu oluşturulmasına çalışan ve sürece en fazla emek verenlerden olan Av. Elif Kabadayı Tatar'ın zaferidir; dört bir yandan haklı taleplerle kuşatılarak köşeye kısırlanmış, devletin kara lekesini alnında taşıyan, önünde kanun metni karşısında gerçekler gün gibi ortada duran, yine de ayak direyip mahkeme sürecini uzattıkça uzatan "sayın" hâkimin değil.

"Bu Davaya Toptan 'Kadın Cinayetleri' Davası Haline Getiriliyor, Buna Müsaade Edilmemelidir!"

Kadın cinayetleri söz konusu olduğunda art arda verilen haksız tahrik indirimleri ve mantık dışı uygulanan hafifletici sebepler bugün halkımız arasında büyük bir öfke yaratmıştır. Zira burjuva feodal hukukta bile insan öldürmenin cezası müebbet hapis cezası (tasarlayarak öldürme, canavarca hisle ve eziyet ederek öldürme gibi suçun nitelikli halini teşkil eden durumlarda bu ceza ağırlaştırılmış müebbet hapistir) iken kadın cinayeti davalarının ezici çoğunluğunda ceza indirimi uygulanmış, katiller bu ceza sürelerinin yarısından da azına çarptırılarak adeta ödüllendirilmişlerdir. Bu noktada yargı feodal ataerkil sistemin en çirkin yüzünü gösterdiği alanlardan biri olmuş ve Yargıtay da dâhil olmak üzere büyük bir gayretkeşlikle kadın cinayetlerinin kaygı verici boyutlara ulaşmasına zemin hazırlamıştır. Yetkin'in avukatının bu duruma aşına olduğuna hiç şüphe yok. Kaldı ki kendisinin savunması sırasında sık sık dile getirdiği "Bu dava toptan kadın cinayetleri davası haline getiriliyor, buna müsaade edilmemelidir" endişesi tutanaklara geçen en ibret verici cümlelerden biriydi.

Paşalı Davası: Ancak Davaların Mahkeme Salonlarından Sokaklara Taştığında...

Ayşe Paşalı cinayeti feodal ataerkil sistemin maskesinin ardındaki çürümüşlüğü gözler önüne seren sayısız örnekten

sadece biri. Ancak bu cinayetle birlikte farkındalıkların daha da arttığı kadın cinayetlerinin pervasızlığına, vahşetine karşı seslerin birleşerek büyüyeceği bir sürecin örülebileceğine dair işaretler de görülmekte. Ayşe Paşalı'nın katledilmesinin ardından 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun'un sorgulanması, devletin katillerin hamisi olduğunun tekrar bilince çıkarılabilmesi, yargının iyiden iyiye teşhir olması dahi önemli kazanımlardır. Bu kazanımların ardından Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'nun hazırladığı 4320 Sayılı Kanunda ve Türk Ceza Kanununda değişiklikler içeren yasa tasarısı BDP'li Sebahat Tuncel ve CHP'li Gaye Erbatur tarafından meclise sunulmuş; ancak adalet komisyonuna gelen tasarının görüşülmesi bir sonraki döneme ertelenmiştir.

Platformun meclise sunduğu kanun tasarısının takipçisi olacağız; ancak elbette ki kadın cinayetlerini durdurma mücadelesi haklılığını ve meşruluğunu kanunlardan almıyor. Hazırlanan tasarı önemlidir; ancak Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu kendisini yasa değişikliği mücadelesiyle sınırlı tutmaktaki, sorunun kökünün ataerkil emperyalist-kapitalist sistemden kaynaklandığını söyleyerek, hedef şaşırtmaya çalışan egemenlerin oyunlarını boşa düşürmektedir. Dava sürecinde de yasa tasarısı sürecinde de egemenlerin uç veren kadın cinayetleri mücadelesini kendi tekeline alarak "ehlileştirilmeye" çalıştıklarını gördük. Ancak katiller ve halk uzlaşmaz. Bizim mücadelemiz sokaklarda serpilip gelişecek ve en nihayetinde feodal ataerkil sistemin yerle bir olmasıyla başarıya ulaşmış olacaktır.

Evet, Ayşe Paşalı davası hukuksal garabetlerle dolu bir ülkede, yerleşip kökleşmiş feodal ataerkil sistemin içinde önemli bir eşiktir; ancak nihai bir zafer olmadığı da bir o kadar ortadadır. Kadın cinayetlerini durdurma mücadelesi küçük kazanımları büyütürken, kadınlarla daha fazla bütünleşerek, daha çok örgütlenerek, daha çok savaşarak, yeni mevziler açıp yeni kazanımlar üzerinde adım adım yükselerek zafere ulaşacaktır. (Ankara YDK)

"Onlar sivil polis! Onlar homofobik!"

Demisevich isimli trans bireye şiddet uygulayanlar sivil polis çıktı!

İstanbul: 16 Mayıs günü Şişli Adliyesi önünde biraraya gelen **Lambdaistanbul**, **LGBT Dayanışma Derneği**, **Kadın Kapısı**, **Kaos GL**, **Mor El**, **Amargi**, **Yeryüzüne Özgürlük Derneği**, **İllet**, **Ucube**, **Voltran** ve **Biz Erkek Değiliz İnişiyatifi** transseksüellere yönelik polis şiddetini protesto etmek için bir basın açıklaması düzenledi.

Michelle Demisevich'in 7 Mayıs günü, 2 arkadaşı ile birlikte yürürken, 5 "sivil" polisin saldırısına uğramasının protestosu edildiği eylemde ilk olarak şiddet mağduru Demisevich yaşadıklarını anlattı. 5 kişinin şiddetine maruz kaldıklarını, şiddet uygulayan kişilerin ağızına silah dayayarak dövüp tehdit ettiğini belirten Demisevich saldırıların polis olduğunu bilmediğini ve saldırının hemen ardından 155'i arayıp yardım istediğini söyledi. Ancak telefondaki polislerin de kendisini "Onlar sivil polis, onları nasıl şikayet edersin. Başına bir şey gelmeden kalk ve evine git" diyerek tehdit ettiklerini ve bu yüzden de suç duyurusunda bulunacaklarını belirtti.

Demisevich'in ardından basın açıklamasını okuyan **LGBT Dayanışma Derneği** Başkanı **Şevval Kılıç**, "Nefret suçları tanımının anayasaya eklenmemesinde direnen bir hükümet, eşcinsel ve trans cinayetlerinde haksız tahrik indirimleri uygulayan bir hukuk sistemiyle karşı karşıyayız" dedi. Anayasaya cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği ibarelerinin eklenmesini isteyen Kılıç, polis eliyle sistematik olarak uyguladığı homofobik ve transfobik şiddete derhal son verilmesi gerektiğini belirtti. Kılıç'ın ardından **Av. Eren Keskin** de bir açıklama yaptı ve Demisevich'e şiddet uygulayanlar hakkında suç duyurusunda bulunuldu.

Devlet, Hülya Tazegül'ü de

ÖLDÜRDÜ ÖLDÜRDÜ ÖLDÜRDÜ

Ayşe Paşalı davası henüz sonuçlandı. Kadın örgütlerinin seferberliği ile boş bırakılmayan mahkeme önleri ve ülkenin birçok yerinde kurulan çadırlar Paşalı'nın katilinin ceza indiriminden faydalanmasını engelleyerek ağırlaştırılmış müebbet almasını sağladı. Bu karar, kadın cinayetleri konusunda verilen mücadelede önemli bir kazanım oldu. Aynı günlerde Türkiye'de gerçekleşen Birleşmiş Milletler En Az Gelişmiş Ülkeler Toplantısı'nın 2. gününde, aralarında kadın katliamcısı TC'nin de bulunduğu 13 ülke, "**Avrupa Konseyi Kadına Karşı ve Ev İçi Şiddetle Mücadele ve Bunun Önlenmesi Sözleşmesi**"ni imzalıyordu.

Aman tanrım! Yoksa bu ülkede bir şeyler mi değişiyor? Devlet kadına yönelik şiddete karşı mücadele etmeye mi karar verdi yoksa? Durun durun! Sakın heyecanlanmayın! Keza bu ülkede kadınlar hala gruplar halinde boşanmak istediği, tartıştığı, sokağa çıktığı için katlediliyorlar.

"Kocanın kahrını çekemeyecersen niye evlendin?"

İşte bir tane Ayşe Paşalı katliamı

daha... İstanbul'un Büyükçekmece ilçesine bağlı Kumburgaz'da yaşayan **Hülya Tazegül** isimli kadın, 1 yıl önce boşanma davası açtığı ve kendisine şiddet uyguladığı için defalarca Savcılığa şikayet ettiği eşi tarafından sokak ortasında kurşunlanarak öldürüldü.

Aslında Tazegül, sadece eşi tarafından öldürülmedi. Boşanma davası açtığı, ama eşi boşanmak istemiyor diye bir türlü "karı-kocayı ayırmaya kıyamayan", yani "karı-koca arasına giremeyen" **mahkeme de** Tazegül'ün katili... 18 Mart günü katili evine gelip de, evinin kapısını tokmakla kırarak içeri girip, kendisini, oğlunu ve annesini öldürmek istediği, ama başaramadığı; buna rağmen evi kundaklamaya çalıştığı zaman onu yakalayıp sadece 3 gün gözaltında tutan **kolluk kuvvetleri de** öyle... Kendisine şiddet uyguladığı için dilekçe yazarak şikayete gittiği ama kendisine "**kocanın kahrını çekemeyecersen, niye evlendin?**" diye soran **Savcı da** Tazegül'ün katili... Ölümle tehdit edilmesine ve defalarca koruma talep etmesine rağmen Tazegül'ü korumayan devlet de

öyle... Ve sadece Tazegül ya da Paşalı değil; bugün ölümle tehdit edilen binlerce (yarın belki daha da artacak bu sayı...) kadına karşı üç maymunu oynatarak, katillerine teslim eden ve kadına yönelik şiddet konusunda imza atmaktan ve uyduruk yasalarla uğraşmaktan başka bir şey yapmayan devlet esas kadın katillğine soyunmuştur. Belki de bu cinayet de "en az" katil olan (kesinlikle katillğini meşrulaştırmıyoruz!) tetiği çeken kişi... Devlet tüm kurumları ile onun arkasında ne de olsa!

Kaldırımında yatan ve üzerine gazete örtülen öldürülmüş kadın görüntüleri acımızı büyütse de, erkek egemenliğinin bu görüntülerle bizlere vermeye çalıştığı mesaja karşı alanlarda olabilmeliyiz. Onlar şiddete maruz kalan ve öldürülen kadınlar "tartıştı", "gece sokağa çıktı", "boşanmak istedi" gibi cümlelerle aslında toplumdaki tüm kadınları, erkek karşısında "ayağını denk almaya", "erkeğinin sözünden çıkmamaya" ve sokakların kadınlar için ne

kadar "tehlikeli" olduğunu belirterek tehdit ediyorlar bizi. Bu tehditlere karşı öldürülen ve öldürülme potansiyeli olan kadınlar için şiddete karşı hem devletle hem toplumla hem de kendimizle mücadele edebilmeliyiz. *Kadına yönelik şiddet* sistematik eril bir düzenin ürünüyse ve bizler dahil olmak üzere -az ya da çok- hepimiz bu düzene bir yerinden bağlıysak buna mecburuz! Ölmek ve "sistemin kadını" değil insan olabilmek için...

(İstanbul YDK)

Ölüm sebebi; "KISKANÇLIK!"

Kartal: Bir kadın daha "ecelsiz-nedensiz" hayata gözlerini yumdu. Ölümü "hak etmek" için sadece kadın olmanın yeterli olduğunu anlayamadan yaşama hakkını kaybetti. Yeşim Erdoğan 36 yaşındaydı. Ve geleceğe hazırladığı iki çocuğu vardı. Geçmiş zamanda konuşuyoruz şimdi onunla ilgili, çünkü bir ay önce Yeşim "eşi" tarafından elektrik kablosuyla boğula-

rak öldürüldü. Muhtemeldir, katil "koca" Yeşim'i ne kadar da çok sevdiğini anlatacaktır mahkemede; "kiskançlık" nedeniyle öldürdüğünü söylediğine göre.

Yeşim'in davasının takipçisi olacağını açıklayan Aydınlı Mahallesi sakinleri ve demokratik kitle örgütleri 13 Mayıs günü saat 18.30'da bir basın açıklaması eylemi yaptı. Eylemi düzenleyen Emek, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu bileşenleri

ve ESP yaptıkları açıklamada; "Her yıl yüzlerce kadın geç geldi diye, itiraz ediyor diye, boşanmak istiyor diye, pence-renden baktı, erkekle konuştu, yemeği yaktı diye öldürülüyor, yaralanıyor, dövülüyor" dediler ve şiddetin gerçek sorumlusunun sistem olduğuna vurgu yaptılar.

Eyleme yöre dernekleri, direnişte olan Kampana işçileri ve Yeni Demokrat Kadın da katıldı. Eylem "**Erkek vuruyor, devlet cezayı indiriyor**", "Yaşasın kadın dayanışması", "**Jin jıyan azadi**" sloganlarıyla sonlandırıldı.

8 Mart'ta saldıran polisler ceza

İstanbul: 2005'te 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü için Saraçhane'de bir araya gelerek Beyazıt'a yürüyen kadınlara saldıran polislerden 6'sına 5 aydan 1 yıl 9 aya kadar hapis cezası verildi. Saldırıya katılan çevik kuvvet polislerinden sadece 54'ünün yargılandığı dava 6 yıl sonra karara bağlandı ve sadece 6'sı hakkında hapis cezası kararı verildi.

12 Mayıs günü İstanbul 4. Asliye Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmaya sanık polislerden hiçbirisi gelmezken, sanık avukatlarının 5 yıllık zaman aşımının dolduğu gerekçesiyle beraat istemi karşısında Hakim Yavuz Öztürk, al-

şılmışın dışında bir yanıt vererek "Zaman aşımı kamu yararına olup sanıklar için lütfü değildir. Suçluluğun devamı niteliğinde bir kuramdır. Sanıklardan birinin ifadesi 8 Eylül 2006'da alınmış olup o tarihten bugüne kadar 5 yıllık zaman aşımı dolmamıştır" dedi. Polis memurları **Murat Cürebal** ile **Ali Osman Parlar**'a iki kadına şiddet kullanmalarından dolayı 10'ar ay, **Süleyman Bilgin**, **Yunus Küncü** ve **Erdem Başak**'a bir kişiye aşırı şiddet uygulamasın-

dan dolayı 5'er ay, **Cihan Uçar**'a kemik kırığı oluşturacak şekilde bir kadını yaraladığı için 1 yıl 9 ay hapis cezası verilirken, saldırı emri veren polis şefleri hakkında daha önce takipsizlik kararı çıkmıştı.

Davanın zaman aşımına uğratılmamasının dışında önemli olan diğer bir noktası ise sanıklar hakkında ileride başka suç işlemeceklerine dair kanaat oluşmadığı gerekçesiyle hükmün açıklanmasının geri bırakılması maddesinin uygulanmaması oldu. Yani cezalar ertelenmeyecek bir ilke daha imza atıldı. Yargıtay süreci uzatılıp zaman aşımı uygulanmazsa 6 polis hapis cezalarını yatacaklar.

Tacizde yine kadın suçlu!

H. Merkezi: Ne demişti Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. **Orhan Çeker** "**De-kolte giyerseceen, tacize uğrarsın!**" Nokta! Yani kadının ve kıyafet seçimini sen kendin yapıyorsan cinsel şiddeti hak etmişindir! Mantık bu!

Biz Çeker'in ülkemiz erkek egemenliğinin temsilcisi olduğunu söyleyebiliriz; Kanada'da da Toronto Üniversitesi'nde konuşan bir polis de söyledikleri ile Çeker'i (her ne kadar tanımazsa da) destekleyen bir açıklama yaptı. Dedi ki, "**Kadınlar taciz edilmek istemiyorlarsaaaa 'fahişe' gibi giyinmekten vazgeçmeli!**" Bu söylem üzerine Kanada'daki kadın örgütleri harekete geçerek,

başta Boston olmak üzere ülkenin her tarafında "Fahişe olmaktan gurur duyuyoruz" sloganıyla eylem yaptılar.

KORKUNUZ BÜYÜYECEK!

Yükseköğretim Geçiş Sınavı (YGS)'nda ortaya çıkan şifre meselesi son yıllarda, öğrenci gençliğin, liseli gençlik şahsında, en önemli ve kitlesel eylemlerine tanıklık etmemizi sağladı. Egemenlerin sürekli bir şekilde sınav sisteminde değişiklik yapmalarına, her eğitim bakanının "yeni" politikalarla sahneye çıkmasına vesile olan tam da gerici eğitim sisteminin yaşadığı yapısal sorunlardır.

Türk eğitim sisteminin bu gerici niteliği öyle ki onun bütün kurumlarına yansımıştır. Nitekim YGS'de ortaya çıkan şifre meselesi **ÖSYM şahsında** bu kokmuşluğu bir kez daha gözler önüne sermiştir. Mesele, şifre "var mı, yok mu" tartışmasının ötesinde bir konudur. Ortaya çıkan tablo ne "beceriksizlik" ne "tatmin oldum" şarlatanlığı ne de "Ali Demir istifa etmeli." geçiştirme cilâğıyla ele alınabilir. Keza Ali Demir ve ekibi gerçekten "beceriksizdir".

Bu durumu Bülent Arıncı şahsında onu "kadroya" alan AKP bile üzüntüler eşliğinde, kapalı ifadelerle kabul etmiştir. Nitekim sürecin gelişimi baştan sona tutarsızlık, yalan, çarpıtma ve üstünü örtme temelinde ele alınmaya çalışılmıştır. Fakat liseli gençliğin sokaklarda yükselen sesi ve oluşan kamuoyu baskısı, bu durumun deşifre olmasını sağlamış ve istenen sonuç elde edilememiştir.

Bozacı-şıracı korusu savcılık soruşturmasının uzatılması hamlesi ile yeni bir soluk almış ve liseli gençliğin eylemlerine saldırmak zemininde ko-

numlanmıştır. Fakat ÖSYM'nin "yediği naneler" bununla sınırlı kalmamıştır. Keza, savcılık kararının açıklanmasının akabinde ÖSYM sınav sonuçlarını açıklamış ve bu kez de sınav kağıtlarının yanlış okunması, birçok "adayın" itirazından sonra 200 puan gibi farklı sonuçlar alındığının ortaya çıkması yeni bir "skandalın" doğmasına neden olmuştur. Yanı sıra ALES'te yanlış ve eksik soru kitapçıkları, Ali Demir'in profesörlük tezinin intibak olduğunun "ortaya çıkması" vb. tüm durumlar gerçek bir "beceriksizliğin" sonucu olmuştur. Fakat burada bahsedilen asıl "beceriksizlik", gerici eğitim sisteminin "en güvenilir" kurumu olan ÖSYM şahsında patlak vermesidir. Yani yanlışlığın ortaya çıkması, "şifrenin" anlaşılması meselesidir. Bu açıdan Ali Demir sonuna kadar beceriksizdir. Egemen sınıf sözcülerinin asıl meselesi ve sıkıntısı burasıdır.

Tüm bu yaşananlar liseli gençliğin öfkelerini artırmış ve bu öfke sokakları sarmıştır. Yapılan eylemlere ve derslerin boykot edilmesine karşı devlet erkani açık tehditlerde bulunmuştur. Erdoğan'ın hemen "provokatorlük" zırhını kuşanması, eylem yapan liseliler için; "Biz de beş-on bin genci alır karşısına koyarız" söylemleri egemenlerin korkularının açık bir göstergesidir.

En fazla korku yaşayan isimlerden biri de **Ali Demir**. Tüm bu yaşananların ardından Demir, ÖSYM Başkanlığı'ndan gönderdiği resmi yazıyla can güvenliğinin tehlikede olduğu belirte-

rek emniyetten koruma polisi tahsis edilmesini talep etti. Valilik, ön değerlendirmede risk taşıdığı gerekçesiyle Demir'in başvurusuna "olumlu" görüş verdi. Yani polis, Demir'i 24 saat, üzerinde türlü oyunlar oynanan, geleceği çalınan ve bu yüzden öfkelerini dile getiren gençlerden koruyacak.

Gençlerse geleceğini çalan hırsızlara karşı öfkelerinin bedelini tehditlerle, soruşturmalara, gözaltılarla ödeyecekler. Fakat YGS şifreleri bir kıvılcım olmuştur. Liselilerin geleceğinin ellerinden alınmasına, sınav sisteminde, baskıya, asosyalleştirmeye, rekabetçiliğe vb. karşı biriktirdiği öfke sokaklarda, meydanlarda ve ders boykotlarında isyanlaşmıştır. Bu isyan gençlerin örgütlü gücüyle büyüyecektir. Ali Demir ve ekurisi halk gençliğinden korkmakta haklıdırlar. Bu korku daha da büyüyecek, gençliğin öfkesi onları rahat uyutmayacaktır!

Binlerce Şerzan Muğla'daydı

H. Merkezi: Muğla'da geçtiğimiz yıl 11 Mayıs'ta polisler tarafından sokak ortasında katledilen Muğla Üniversitesi öğrencisi Şerzan Kurt, katledildiği yerde anıldı. Muğla'nın Sınırsızlık Meydanı'nda bir araya gelen öğrenciler **Şerzan Kurt** şahsında tüm devrim ve demokrasi şehitleri için saygı duruşunda bulundu. Açıklamayı Muğla Üniversitesi öğrencilerinden **Ömer Geldi** yaptı. Şerzan'ın hedef gösterilerek vurulduğunu belirterek Şerzan'ın hayatının en güzel çağında demokrasi, özgürlük ve barış davasında tıpkı Aydın Erdem, Mustafa Dağ ve Mahsum Karaoğlan gibi şehitler kervanına katıldığını söyledi. Eyleme, Şerzan Kurt Özgür Gençlik Derneği, Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu'nun milletvekili adayı Şehbal Şenyurt, DYG, BDP il ve ilçe yöneticilerinin yanı sıra Demokrasi Bloğu'nu oluşturan siyasi parti temsilcileri katıldı.

Hazırlık zulüm, Gölbaşı sürgün

Ankara: 2010-2011 eğitim öğretim döneminde uygulamaya konulan yeni sisteme göre, öğrenciler başarısız olmaları durumunda bölümlerine geçememekte ve sonraki 1 yıl içinde hazırlıktan muaf olmak zorundalar. 2 yıl içinde muaf olmadıkları takdirde, kendi bölümlerinin Türkçe programlı üniversitelerine yönlendirilecek (sürülecek) olan öğrenciler, temel gündemlerinden biri bu sorun olan senato toplantısının yapıldığı gün Rektörlük binasına yürüyerek yeni sistemin mağduru olmayacaklarını haykırdılar. Önceki yıllarda olduğu gibi, hazırlıkta başarısız olduğunda bölüme geçilmesi ve 4 yıl içinde İngilizce sorumluluğunun tamamlanması sisteminin tekrar getirilmesini talep eden öğrencilerin belirlediği komisyon **Rektör Cemal Taluğ**'la görüştü. Sorunun çözümü için elinden geleni yapacağını söyleyen rektör, Perşembe günü geldiği Gölbaşı yerleşkinde fidan dikmek dışında ciddi bir işle uğraşmadı!

Konuyla ilgili 10 Mayıs günü gerçekleşen yürüyüş boyunca "**Hazırlık Zulümdür Gölbaşı Sürgündür**", "Gölbaşı'nda Kalmayla Başımız Belada", "**Hazırlıkta Kalmak İstemiyoruz**", "Eğitim Hakkımız Engellenemez" sloganları atılırken, öğrencilere İLEF Dayanışma Topluluğu, SBF-D-DER üyeleri ve Genç-Sen de destek verdi. Yürüyüşe yaklaşık 200 kişi katıldı.

İmha ve inkar saldırılarına tepki

Botan bölgesindeki operasyonlarda gerillaları katleden TC'ye, başta T. Kürdistanı olmak üzere tüm Kürt halkı eylem, protesto ve serhildanlarla cevap verdi. Denizli'de de askeri operasyonları kınamak ve katledilen gerillaları anmak amacıyla meşaleli eylem düzenlendi.

Eyleme devrimci, demokratik, yurtsever örgütlerin yanı sıra biz de **Denizli YDG** olarak destek verdik. 16 Mayıs Pazartesi günü saat 20.00'de BDP il binası önünde toplanan kitle "**Askeri ve siyasi operasyonları kınıyoruz**" pankartı ile üzerine 14 karanfil konulmuş siyah pankartı taşıyarak meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Belediyeye doğru kısa bir süre yürüyüş yapıldıktan sonra tekrar BDP il binası önüne gelen kitle, Candoğan Parkı'nda basın açıklaması okudu. Ba-

sın açıklamasında; devletin ve AKP hükümetinin gerillanın ateşkes kararına rağmen insanlık dışı operasyonlara devam ettiği ve seçim öncesi provokasyonları artırdığı söylendi.

Basın açıklaması sona erdikten sonra oturma eylemi yapan kitleye sözlü tacizler oldu ve en sonunda bir grup faşist sloganlar atarak kitleyi provoke etmeye çalıştı. Polis kordonunun arkasında slogan atan faşist grup kısa süreli gerginliğe sebep oldu, ancak olayların büyümesi engellendi. **(Denizli YDG)**

19 Mayıs'ta faşist saldırı

Denizli: 19 Mayıs'ta Denizli'de gece saatlerinde faşist bir grup iki Kürt öğrenciyi silah ve bıçakla saldırdı. Gece saat 02.00 sıralarında evlerine giden Kürt öğrencilere faşist bir grup silah ve bıçak çekmiş ve 2 Kürt öğrenci aldıkları bıçak darbeleriyle yaralanmıştır. Saldırdan önce polisin çok sık bir şekilde Kürt öğrencilerin etrafında dolaşması ve saldırının tam da polisin olmadığı bir ana denk gelmesi, yine polis-sivil faşist olasılığını güçlendiriyor.

Saldırganların olaydan sonra, olay yakınlarındaki bir binaya sığınmaları üzerine bizim de YDG olarak aralarında olduğumuz yaklaşık 300 yurtsever ve devrimci öğrenci toplanıp, "**Kürtlere uzanan eller kırılınsın**" sloganı atıp tepkilerini gösterdi ve olayı protesto etti. Öğrenciler polisleri "Geçen yıl 19 Mayıs'ta bir öğrenci polis kurşunuyla vuruldu, size güvenmemizi beklemeyin" diyerek tepkilerini dile getirdiler. Polisin olayın sorumlularını bulacağına dair sözler vermesi ve olay yerine Denizli il emniyet müdürünün gelmesi üzerine öğrenciler eylemlerini bitirdiler. Saldırganlardan ikisinin yakalanması ve mağdur öğrencilerin şikayetçi olması üzerine kitle "**Çerxa Çoreşe**" marşını söyleyerek dağıldı.

KASET SAVAŞLARI VE YENİDEN DİZAYN

Seçimlere adım adım yaklaşıyorken, burjuva siyaset, siyasi partiler arasındaki küfürleşmeye varan atışmalarla, şatafatlı mitinglerle iyiden iyie ısınıyor, hatta kaynıyor denilebilir. Bu kaynamanın son haftalarda en üst noktasını kuşku yok ki, MHP yöneticilerinin yer aldığı görüntülerin internet aracılığıyla ortalağa saçılması oluşturdu.

“Farklı ülkücülük” isimli internet sitesinden yayımlanan ilk görüntülerden bu yana (şimdilik) 10 üst düzey MHP’linin siyasi yaşamı (şimdilik de olsa) bitirilmiş görünüyor.

Yayımlanan ilk görüntülerde iki genel başkan yardımcısı **Recai Yıldırım** (ki kendisi şaka gibi ama MHP’nin aile ve kadından sorumlu genel başkan yardımcısıymış!) ve **Metin Çobanoğlu** sahne alıyordu ve meselenin bu şekilde sona ereceğini düşünen Devlet Bahçeli tarafından istifaya çağrılarak hem parti üyeliklerinden istifa ettiler ve hem de milletvekili adaylıklarından çekildiler. Tüm o görüntülere karşın bir de Bahçeli tarafından, istifa ettikleri için “onur abideleri” ilan edildiler. Ama Bahçeli’nin hesabı tutmadı, “kaset siyasetine itibar etmiyoruz” diye ahkam kesti, hatta bundan sonra kimin görüntüleri yayımlanırsa yayımlansın istifalarını istemeyeceğini, onlar istifa etse de kabul etmeyeceğini ifade ederek kafa tuttu. (“Kimin elinde, ne kaset, ne bilgi var ise bu internet aracılığıyla kamuoyuna duyursunlar. Medya, dizi film gibi 24 saat yayımlansın. Nereye ulaşmak istediklerini hep beraber görelim. Bilinmesi gereken, MHP her şeye katlanır. Kendi aleyhinde de olsa, her tedbiri alır. ‘Önce ülkem ve milletim, sonra partim’ der. Ancak bir şeye katlanmaz. Tehdit ve şantaja boyun eğmez.”)

Ancak internet sitesi sadece genel başkan yardımcılarında değil kendisine de dokunuyor ve 18 Mayıs sabahına kadar genel başkanlıktan istifa etmesini, yerine MHP grup başkan vekili **Oktay Vural**’ın partiyi genel kurula götürmesini istiyordu.

Sonuçta Bahçeli’nin kafa tutmalarına karşın olan oldu, internet sitesi görüntüleri yayımlamaya başlar başlamaz peş peşe gelen istifalarla MHP’den istifa edenlerin sayısı 10’a ulaştı (Genel başkan yardımcılarını Metin Çobanoğlu, Recai Yıldırım, Bülent Didinmez, Mehmet Ekici, Osman Çakır, Ümit Şafak, Deniz Bölükbaşı; Genel Sekreter Cihan Paçacı, Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Taytak ve İstanbul eski il başkanı İhsan Barutçu).

Tam da yüzde 10 seçim barajını geçip geçemeyeceği tartışılmakta iken MHP’nin böylesi bir darbe yemesi ve aday listesinin de bu şekilde daralması kuşkusuz önemli bir gelişme olarak TC’nin “şanlı” seçim tarihine işlenmiş oldu.

Kaset siyaseti: Biri Onları Gözetliyor!

MHP bu şekilde seçim tarihine geçti dedik ama malum bu konuda TC tarihi epey de zengin. En son Deniz Baykal da yıllarca yapışıp kaldığı CHP genel başkanlığı koltuğundan internete düşen bir görüntüyle kazanmıştı. Deniz Baykal da tıpkı daha sonra partisinin başına gelenler karşısında Devlet Bahçeli’nin yaptığı gibi “okyanus ötesini” hedef göstermiş ancak daha sonra geri adım atıvermişti. Bahçeli, şu ana kadar “istikrarlı” davranarak hala Gülen Cemaatini işaret ediyor olsa da (“Son dönemde üzerimizde oyunlar oynanmaktadır. Okyanus ötesinden kumandalı internet siteleri, fitne tohumları saçmaktadır”) burjuva siyasetin ahlakı gibi tutarlılığı da tartışılmalı olduğundan şimdiden bir şey söylemek mümkün değil. Ama Bahçeli’nin öngörülü olduğu konusunda kimse şüpheye düşmesin, zira Deniz Baykal’ın görüntüleri ortaya çıktığında bizzat uyarıyordu: “Kasetlerin içi mi, yoksa kasetler üzerinden yürütülen plan mı önemlidir? Siz kasetlerin içine teslim oldukça, kaseti hazırlatanlar kazanacak ve daha çok kaset ortaya çıkacak! Çünkü kasetlerin amacı şantaj yapmaktır! Siz şantaja teslim oldukça, şantaj kazanacaktır!... Çünkü tertibin hedefi sizsiniz: CHP’liler, MHP’liler, sıradakiler...”

Kimin yaptığı, bu görüntüleri kimin depolayıp yeri geldikçe kullandığı bir yana, bütün sistem gibi burjuva-feodal faşist partilerin de yeniden dizayn edilmeye çalışıldığına hiç şüphe yok. Deniz Baykal, (devlet yapılanması açısından) statükonun en katı savunucusu olarak CHP’nin idare koltuğunda oturuyordu ve yeniden yapılandırma sürecine ayak direyen unsurların temsilcisi konumundaydı ve tek bir “tık”la genel başkanlıktan istifa etmek zorunda kaldı. Yerine geçen Kemal Kılıçdaroğlu, partisinin oylarını belli bir miktar yükseletmiş olsa da önemli olan zaten CHP’yi bitirmek olmadığı için bunun bir önemi yoktur. Zira CHP artık “ken-

dine yakışan şekilde ve zorlanarak da olsa” “yeni döneme”, “yeni biçime” uymaya çalışıyor. Türban açılımları yapıp, devletin Kürt ulusal sorununda yeni tasfiye planlarına uygun davranıyor.

Sivri uçların törpülenmesi, devletin yeniden yapılandırılmasında en azından pürüz çıkartmayacak bir düzeye getirilmesi gereken parti sıralamasında şimdi MHP var. Bir süredir MHP içinde kendilerini “yenilikçi” olarak tarifleyen ve “statükonun kırılmasından” yana görünen bir kesimin varlığından söz ediliyordu. Parti içi hesaplaşma ya da iktidar kavgası gibi gösterilmeye çalışılsa da bu yeniden dizayn işini **bizzat devlet** (ister Gülen aracılığıyla isterse bu kesimler kullanılarak olsun) yürütmektedir. **Ve MHP’de yaşanan gelişmeler sadece parti yönetimindeki isim değişikliğinden ibaret olmayacaktır.** İçerik değişirse de (yani faşistlikte yine sınır tanımayacaklar, düzenin gönüllü maşalık görevini yerine getirmeye devam edecek-

Parti içi hesaplaşma ya da iktidar kavgası gibi gösterilmeye çalışılsa da bu yeniden dizayn işini bizzat devlet yürütmektedir. Ve MHP’de yaşanan gelişmeler sadece parti yönetimindeki isim değişikliğinden ibaret olmayacaktır.

ler) “milliyetçiliğin yeniden yorumlanması” argümanı ile düzenin yeni görüntüsüne uygun, belki de herkesten daha “demokrat” kesilip, hatta utanmadan Kürt sorununu (önce tabii varlığını kabul edip) kendilerinin çözeceği iddiasını bile dillendirebileceklerdir! Yani bu süreçten sonra “yenilikçi”, “farklı” denilen kesimin parti yönetimine gelmesi çok muhtemeldir ancak bu süreçten nemalanacak olan tek kesim de onlar değildir hiç kuşkusuz!

AKP, en kârlı parti

MHP’nin barajın altında kalarak meclise girememesi en çok da AKP tarafından arzu edilen bir olasılık. CHP, zaten genel başkanı Kemal Kılıçdaroğlu üzerinden MHP’nin barajın altında kalmasını hiç istemediğini çeşitli vesilelerle ifade etmekte. MHP’nin meclise giremediği durumda AKP’nin milletvekili sayısını artırarak arayışını açması ve anayasal çoğunluk olarak 367’yi yakalaması, hatta referandum kararı alabileceği 330’un üzerinde milletvekili çıkarması CHP’nin korkulu rüyası durumunda. Tabii aynı olasılık, AKP için ise heyecan verici bir gelişme olacaktır.

Kuşkusuz AKP’nin bu rakamlara ulaşmasının tek koşulu MHP’nin barajın altında kalması değildir. BDP’nin çıkartacağı vekil sayısı,

CHP’nin oylarında yaşanacak bir-iki puanlık yükseliş tüm hesapları altüst edebilecek durumda. Dolayısıyla seçim çalışmalarında kullanılan üsluptan, askeri operasyonlara kadar her adım incelenip sık dokunuyor, yeni dönem (üstelik de yeni anayasa hazırlayacak olan) meclis dengeleri çok hassas bir zeminde oluşuyor.

AKP, bir yandan Kürt oylarını kapma telaşıyla BDP’ye ve onun desteklediği bağımsız adaylara yüklenip askeri ve siyasi operasyonlarla şiddetin dozajını artırırken diğer yandan da MHP’yi barajın altına iterek MHP’nin tabanını kendi lehine parçalama hesapları yapıyor. MHP, son kaset skandalıyla belli bir hizaya getirilmiş olabilir ama AKP için işin en zor yanı elbette BDP’nin gösterdiği bağımsız adaylarda düğümlenecek.

Hem MHP oylarına hem Kürt oylarına talip olmak kolay değil. Bir yandan MHP tabanını yanına almak için Kürt halkına azgınca saldıracak (ki şu anda yapılmakta olan tam da budur), “Benim için artık Kürt sorunu yoktur” diyeceksin bir yandan da Kürt halkını oyalayacak, onları çeşitli vaatlerle uyutacak (ki Başbakan Erdoğan 1 Haziran’da Amed’de yapacağı mitingde çok önemli açıklamalar yapacağını duyurdu) ve 12 Haziran günü ampule damgayı vuracak hale getirecek yöntem bulacaksın. Ama AKP’nin tek açmazı elbette bir yanında MHP, diğer yanında Kürt halkı olması değil. Daha önemlisi 9 yıllık hükümet döneminde Kürt halkını kandırmaktan başka bir şey yapmamasının, tasfiye planları dışında tek bir B planının dahi olmamasının sıkışmışlığını yaşamaktadır AKP. Sen “barış” diyen Kürt analarının eline çocuklarının cenazesini vereceksin, sen küçük çocukların başına gaz bombası attıracağını, sen demokratik çözüm çadırlarına vahşice saldıracaksın... Sonra da gelip Kürt halkından oy isteyeceksin. Kürt halkı da sana bir kez daha inanıp oy verecek! Erdoğan, Kürt oylarını MHP oylarıyla karıştırıyor olmalı!

Mümkündür! MHP yeniden yapılandırma sürecinin kirli manevralarıyla, tüm kirlilikleri ortaya saçılarak yeniden dizayn edilebilir. **Mümkündür!** MHP barajı aşamayınca AKP, milletvekili sayısını artırabilir. **Mümkündür!** MHP, kendi pislikleriyle uğraşırken AKP atı alıp Üsküdar’ı geçebilir ama devletin tüm olanaklarını ve kurumlarını kullanarak önüne set çekmeye çalıştığı bağımsız vekil adaylarının arkasındaki Kürt halkını dizayn etmesi mümkün değildir! Bunu bir kez daha 12 Haziran seçimlerinde hep birlikte göreceğiz!

MASKE DÜŞTÜ:

AKP'NİN GERÇEK YÜZÜ STATÜKONUN TA KENDİSİDİR!

Başbakan R. T. Erdoğan 18 Nisan'da seçim startını "Benim için artık Kürt sorunu yoktur" sözüyle verdi. Bu söz hem bölgede seçim sürecinin nasıl geçeceğinin hem de AKP'nin kendisinin iktidarlaşmasına paralel olarak Kürt ulusal hareketine karşı 80 yıllık statüye yaklaştığının göstergesiydi. Seçim sürecinde yaşananlar ise bunların daha açık bir şekilde ortaya çıkmasından ibarettir. 18 Nisan'dan bu yana AKP her gün artan bir ırkçılık ve faşist söylemlerle BDP'yi, sivil itaatsizlik eylemlerini, sivil Cuma namazlarını, çözüm çadırlarını, her türlü demokratik eylemi, toplantıyı, gösteriyi hedefine almış durumdadır. Kürt sorununun çözümü konusunda hükümet üzerinde artan toplumsal siyasal baskıyı ve bu kapsamda gerçekleşen eylemleri "çirkin tezgah" olarak yansıtan Erdoğan, her seçim öncesi "provokasyonla", "karanlık ittifaklarla" iç siyasetin dizayn edilip AKP'nin tasfiye edilmeye çalışıldığı iddiasıyla kendi tabanına ve seçmen kitlesine sesleniyor. Kitleleri bu yalanlarla kendi safında tutmaya, oylarını bu yalanlarla korumaya çalışıyor. Peki gerçekten de birileri AKP'ye karşı ittifak mı kuruyor, yoksa AKP Kürt sorununu kullanarak kendi varlığını korumak ve iktidarını devam ettirmek için birileriyle ittifak mı kuruyor?

"Seçim öncesi tezgah" söyleminden hareketle AKP'nin hükümet olduğu 2002'den bu yana PKK'nin seçim süreci tavrı ve AKP politikalarına baktığımızda bu soruya yanıt bulmak mümkün olacaktır. **3 Kasım 2002 genel seçimleri**, 28 Mart 2004 yerel seçimleri, **22 Temmuz 2007 genel seçimleri**, 29 Mart

2009 yerel seçimleri, **12 Eylül 2010 referandum** öncesinde PKK'nin ateşkes ilanları ve çatışmasızlık tavrı mevcuttur. 1993'ten bu yana PKK 9 ateşkes ilan etmiş. Bunların 6 tanesi AKP dönemindedir. Demek ki "seçim öncesi tezgah" söylemi koca bir yalandan ibarettir. Aksine PKK her seçim öncesi gerek demokrasi güçlerinin çağrısı, gerekse konjonktürün gereği olarak seçim süreçlerinde ateşkes ilanında bulunup gerilimi geriletmeyi hedeflemiştir. Üstelik bunu bu süreçlerde yaşanan operasyonlarda yaşamını yitiren onlarca gerillanın hayatı pahasına yapmıştır.

Hükümetin tavrına gelirsek, hükümetin bu süreçlerde operasyona devam ederek inkarcı söylemlerini en uç boyuta taşıyarak gerilim politikası izlediği, çatışmaları tırmandırdığı görülecektir. Erdoğan'ın "Terörün siyasi destekçileriyle, terörü kınamayanlarla görüşmem, konuşmam" sözleri 2007 seçimleri öncesinde söylenmiştir. Yine MHP lideri ile seçim meydanlarında "yağlı urgan atma" yarışına giren de Erdoğan'dır. AKP'nin "seçim öncesi tezgah" gerilimi seçim sonrasında ise Kürt halkının bu tezgahı boşa çıkarmış olmasının hazımsızlığına dönüşüyor ki bu da askeri ve siyasi operasyonlar olarak kendini göstermektedir. AKP, bölgede siyaseti, askeri ve siyasi operasyonlarla seçim öncesi ve sonrasında tekrar tekrar dizayn etmeye çalışıyor.

Bölgeye yönelik son dizayn çalışmasının kararlarının **21 Şubat 2011'de** yapılan MGK'da alındığına dair güçlü emareler bulunmaktadır. Bölgede 15 bin din adamının bu dizayn çerçevesinde görevlendirilmesi,

"Terörle Mücadele Strateji Belgesi"nin kabul edilmesi, MGK toplantısı sonrasında bölgedeki devlet erkani ile en üst düzeyde peş peşe güvenlik toplantıları yapılması ve bunların "seçim güvenliği ele alındı" şeklinde kamuoyuna yansıtılması, askeri operasyonlara hız verilmesi, her toplantıya pervasızca saldırılması, gözaltı ve tutuklamaların artması vb. bu emarelerin ilk göze çarpanlarıdır.

Yeniden dizaynın en önemli ayaklarından birinin bazı blok adaylarının YSK kararı ile veto edilmesi olduğu açıktır. AKP ve devlet bu veto kararı ile Kürtleri seçimin de dışına itmek istese de Kürt halkı bu dizaynı boşa çıkarmayı ve halkın içinde yer almadığı hiçbir dizaynın sonuç vermeyeceğini bir kez daha gösterdi. YSK vetosunda devletin aldığı yenilgi bu yeni dizayn çalışmasında da bir kırılma noktasıdır. Halk örgütlü iradesiyle devlete kendi gerçekliğini kabul ettirdi. AKP ve devlet güçleri bu yenilginin hazımsızlığı ve halkı sindirebilme amacıyla her alanda daha pervasız saldırıya geçti. Kırsalda gerillaya saldırılar bu dönemden sonra daha da arttı, genelde her BDP'li her an tutuklanma saldırısı ile karşı karşıya. AKP bir kez daha silahlı zor ile halkı sindirmeyi, Kürt halkının haklarını yok saymayı hedefliyor. AKP'nin 9 yıldır kullandığı tüm maskeler bu saldırılarla düşmüş durumdadır. Kürt halkının AKP'nin maskesine kanarak tanıdığı prim de böylece tükenmiştir. AKP, 2002'de "Kürt sorunu benim sorunumdur" gibi söylemlerle, sorunu ortadan kaldırma sözleriyle hükümet olmuştu. AKP'nin Kürt sorununu hükümet olmaktan iktidar olmaya giden yolda bir manivela olarak kullandığını görmekteyiz. Bu

durumun kamuoyunda açıkça itirafını Cemil Çiçek yapmıştı. 2008'de AKP hakkında kapatma davası açıldığında hükümet sözcüsü olan Çiçek, "**Bizi kapatırsanız bölge DTP'ye kalır**" diyerek devlet içindeki diğer güç odaklarına karşı Kürt sorununu bir koz olarak kullandıklarını göstermişti. Aradan geçen 9 yıllık süreçte AKP'nin sorunu çözmek adına kayda değer hiçbir adım atmadığı, soruna dair söylemler, "güzel sözler" dışında bir politika geliştirmediği göz önünde bulundurulursa AKP'nin Kürt sorununu çözmek değil kullanmak istediği görülecektir. Nitekim AKP kapatılmadı, aksine önü açıldı. Devlet içinde kadrolaşmasına, örgütlenmesine yol verildi. Bölgedeki her kaymakamlık, her valilik, her resmi kurum AKP bürosuna dönüştürüldü. Bugün başbakan kendini iktidar koltuğunda oturduğuna olan güvenle artık yıpranmış ve zaten işe yaramayan maskesini çıkarıp gerçek yüzünü gösterebilmektedir. **Bu yüz statükonun yüzüdür.** Bu yüzün söylemi de statükonun söylemi olması şaşırtıcı değildir. "**Benim için artık Kürt sorunu yoktur**" söylemi, **9 yıllık iktidarın gerçek olan tek söylemidir.** Onlar için böyle bir sorun, 9 yıldır değil 1920'lerden bugüne "yok"! "Yok" diyerek yok edemedikleri ve edemeyecekleri şey Kürt halkının örgütlü iradesidir. Bunun dağda, ovada, şehirde, fabrikada, mecliste, YSK kararlarına karşı çözüm çadırlarında ve halkın olduğu her yerde bir kez daha, bir kez daha ve daha ne kadar gerekirse o kadar daha görecektir.

Beni bul anne...

17-19 Mayıs 1996'da İstanbul'da gerçekleştirilen 1. Uluslararası Gözaltında Kayıplar Kurultayı'nda "Kayıplara Karşı Uluslararası Komite'nin (ICAD)" kurulmasına karar verilirken, Hasan Ocak'ın cenazesinin kimsesizler mezarlığında bulunduğu 17 Mayıs ile 31 Mayıs tarihleri arası "Kayıplara Karşı Uluslararası Mücadele Haftası" olarak ilan edilmişti. Kayıplar için devlet nezdinde yapılan açıklamalar ve çalışmalar ise, insan hakları savunucuları ve kayıp yakınlarını hiç tatmin etmiyor ve göstermelik yapıyor. "Beni bul anne..." şiarıyla düzenlenen Kayıplara Karşı Mücadele Haftası'nın bu seneki programı 17 Mayıs tarihinde Gayrettepe Emniyet Müdürlüğü önünde yapılan basın açıklamasıyla başladı.

Ardından Taksim Tramvay Durağı'nda mum yakma eylemi gerçekleştirildi. Açıklamaya gözaltına kaybedilenlerin aileleri ve İHD MYK Üyesi **Gülseren Yoleri** katıldı. Açıklamada, Kürtçe, Türkçe ve İngilizce "Gözaltında kayıpları unutmama, unutturma" yazılı, üzerinde kayıp fotoğraflarının bulunduğu pankart ve kayıpların fotoğrafları taşındı. Yere serilen pankartların üzerine yakılan mumlar ve kırmızı karanfiller konuldu.

1995'te gözaltında katledilen Hasan Ocak'ın ablası Maside Ocak basın açıklamasını okudu. Ocak, "Belki bizim yakınlarımız kayıp şimdi. Ama biliyoruz ki, asıl kaybedilmek istenen insanlığımız, insanlık değerlerimiz, umutlarımızdır" dedi.

15 Mayıs Dünya Vicdani Retçiler Günü'nde, "10-15 Mayıs 2011 Vicdani Ret Buluşması" kapsamındaki etkinliklerin bir parçası olarak Mimar Sinan Üniversitesi'nin Güzel Sanatlar Fakültesi'nin bulunduğu Fındıklı Kampüsü'nden Dolmabahçe Meydanına bir yürüyüş gerçekleştirildi. Bu yürüyüşte, 8 kişi daha vicdani reddini açıkladı. Böylelikle vicdani retçiler tekrar gündeme gelmiş oldu.

Vicdani Reddin tarihi

Vicdani retçilerin kökeni çok eskilere dayanır. Tarihte bilinen ilk vicdani retçi **Maximilian**'dan günümüze yüzyıllar geçmiştir. Maximilian, Kuzey Afrika'da Numidiya ülkesinden 21 yaşındayken Roma ordusuna çağrıldığında, orduya katılmayı reddeder ve bunun karşılığında idam edilir.

Tarihte her daim var olan vicdani retçilerin ilk çıkışında, insanların dini inanışları önemli bir etken olur. Ancak 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında politik bir nitelik kazanır. Emperyalist savaşa karşı çıkan sosyalistler, anarşistler, hümanistler ve aydınlar tarafından politik nitelik kazanan hareket, emperyalist paylaşım savaşına karşı önemli bir mücadele aracı olur. Öyle ki savaşın bir parçası olmak, eline silah almak ve orduya yazılmak istemeyenlere "vicdani retçiler", (*konçiler-conchies*) denmesi bu dönemde ortaya çıkar.

Uluslararası Af Örgütü vicdani retçiyi şöyle tanımlıyor: "Vicdani ya da geçerli bağlılıktan dolayı silahlı kuvvetlerde görev almayı ya da savaşlarda veya silahlı çatışmalarda doğrudan ya da dolaylı görev yapmayı reddeden kişi. Bu, *bütün savaşlara katılmayı reddetmese bile, bir savaşın amaçları ya da yürütülme biçimine katılmadığı için reddetmesini de içerir (iba)*. Ayrıca UAÖ, vicdani reddini kaydedemeyen ya da kaydetmeyi reddeden ve sivil alternatif hizmetini yapmayan ya da yapmayı reddedenleri de dü-

şünce mahkumu olarak kabul eder. Ayrıca vicdani nedenlerden dolayı askerlik hizmetinden muaf olmayı sağlayacak makul adımları atmasına rağmen izinsiz olarak silahlı kuvvetlerden ayrıldıkları için hapsedilenleri de düşünce mahkumu olarak kabul etmektedir." (Kaynak: Kavramlar Sözlüğü-2, Özgür Üniversite).

Türkiye'de Vicdani Retçiler

Türkiye'nin vicdani retçilerle ilk tanışması ise 1989 yılında Sokak dergisinin düzenlediği bir kampanya vesilesiyle olur. Bu kampanya sonucu vicdani retlerini açıklayan **Tayfun Gönül** ve **Vedat Zencir** "hakkında halkı askerlikten soğuttukları" gerekçesiyle dava açılıp 3 ay hapis cezası alırlar, cezaları para cezasına çevrilir. Ancak vicdani retçilerin devlet baskısıyla karşı karşıya kalması sadece bununla sınırlı kalmaz. 1992'de Savaş Karşıtları Derneği'nin kurulmasıyla birlikte, ilk kez Türkiye'de Uluslararası Vicdani Retçiler Buluşması (ICOM) gerçekleştirilir.

8 Aralık 1993'te bu derneğin başkanı olan **Aytek Özel** ve vicdani reddini açıklayan **Menderes Meletli** ile röportaj yapılması ülkemiz egemenlerini rahatsız eder. Programın yapımcısı, programın muhabiriyle birlikte programın konukları sivil olmalarına rağmen dönemin askeri mahkemelerinde yargılanırlar. Böylelikle 12 Eylül sürecinde sistem muhaliflerinin askeri mahkemelerde yargılanması uygulamasının da tekrar önu açılmış olur.

Vicdani reddini 1995 yılında açıklayan dönemin SKD Başkanı **Osman Murat Ülke** ise 7 Ekim 1996 tarihinde tutuklanarak, toplamda 2 yıla yakın bir zaman askeri hapisanelerde tutuklu kalır. Ülkemiz bu yıl Vicdani Retçiler Günü'ne 5 Ağustos 2010'da tutuklanan **İnan Suver**'in hala hapiste olmasıyla giriyor. İnan Suver aylardır, ülkemizin militarist yapısından kaynaklı özgürlüğünden mahkum.

Geçtiğimiz senelerde özellikle Kürt Vicdani Ret Hareketi'nin de oluşması, bu harekete ivme kazandırır. Kürt Vicdani Ret Hareketi oluşana kadar 1989'dan bu yana 25'i

kadın 125 kişi vicdani reddini açıklar. Kürt Vicdani Ret Hareketi'nden ise birkaç yıl içerisinde 40'ı kadın olmak üzere 400'e yakın kişi vicdani retlerini açıklar.

Bugün Avrupa Konseyi'ne üye 47 ülkeden Türkiye ve Azerbaycan dışında vicdani ret hakkını tanımayan ülke yoktur. **Vicdani ret hakkı en doğal insani haktır.**

Gelinen aşamada vicdani ret hareketinin, homojen bir bütün oluşturduğu söylenemez. Ama bu, vicdani retçilerin talepleri ve ülkemizin militarist yapısı göz önünde bulundurulduğunda çok da önemli değildir. Bu hareketin büyümesi, militarist yapıyı zayıflatacaktır. Bugün kitlesel bir hareketten bahsedemiyoruz ne yazık ki. Bunun önemli nedeni ise, ülkemizin militarist ve intikamcı yapısı. Devletle başının belaya girmesini istemeyenler, istemeyerek de olsa "zorunlu askerliği"ni yapıyorlar. Bugün seçim meydanlarında askerlik süresini kısaltarak demokrasi taslayanlara inat, zorunlu askerliğin kendisi demokratik değerlerden tamamen uzaktır, isterse bir gün bile olsun.

Her ne kadar ülkemiz egemenleri, Türkiye halkının doğuştan asker doğduğu masalına sarılsa da, bilinmektedir ki emekçi halkımız hiçbir zaman, güle oynaya, koşa koşa "askerlik görevini" yerine getirmemiştir. Egemenlerin söylemlerinin tersine herkes insan olarak doğar ve gericisi ve faşist ordularda sorumluluk almamak en insani ve demokratik taleptir. Vicdani retçilerin bütün talepleriyle ortaklaşmak mümkün olmasa da militarist yapının ortadan kaldırılması ve zorunlu askerlik uygulamasına son verilmeleri konularında tüm devrimci demokrat insanlar ortak düşüncededirler.

Grup Yorum susturulamaz

İstanbul: Okmeydanı'nda bulunan Haklar ve Özgürlükler Derneği, Gençlik Federasyonu ve İdil Kültür Merkezi ile, yine aynı semtte bulunan bazı evler, 10 Mayıs gecesi, saat 03.00 sularında polis tarafından basıldı. Derneklerde ve evlerde terör estiren polis, aralarında Grup Yorum elemanlarının da bulunduğu 46 kişiyi işkence yaparak gözaltına aldı. Vatan Emniyet Müdürlüğü'ne götürülen Grup Yorum ve Halk Cephesi üyeleri için aileler ve Halk Cephesi Okmeydanı, Nurtepe ve Vatan Emniyet Müdürlüğü önünde çadır kurdu. Polis, bu kez çadıra saldırarak, aileleri darp etti. Saldırıların ardından 12

Mayıs günü Vatan Emniyet Müdürlüğü önünde biraraya gelen Grup Yorum üyeleri ve dinleyenleri bir basın açıklaması yaptı. Grup üyelerinden Ali Aracı, "Amaçları bizi susturmak, ama Grup Yorum'u susturamayacaklar" dedi. Eyleme aralarında Pınar Sağ, Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu İstanbul 2. Bölge adayı Sırrı Süreyya Önder, şair Ruhan Mavruk ve Bilgesu Erenus'un bulunduğu aydın ve sanatçılar birer konuşma yaparak destek verdi.

Acımızla boğulacak öfkemizle yok olacaksınız!

İstanbul: Bu haftaki eylemde 12 Mayıs 1994'de **Halil Alpsöy** ve 18 Mayıs 1994'te evinden polislerce götürülen amcaoğlu **Kasım Alpsöy**'ün hikâyesi anlatıldı. Eylemde konuşan ve 23 Şubat 1995 yılında gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi Hanife Yıldız kayıp yakınlarının mücadelesini yakından takip eden Emek ve Demokrasi Bloğu'nun desteklenmesi çağrısı yaptı.

321. hafta eyleminde 21 Mayıs 1995 yılında gözaltına alınarak kaybedilen **Rıdvan Karakoç** anıldı. Eyleme Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu İstanbul 2. Bölge Milletvekili adayı **Sırrı Süreyya Önder** de katıldı. İHD İstanbul Şubesi Kayıplara Karşı Komisyon adına bu haftaki açıklamayı **Gülsüm Önal** yaptı. "90'lı yılların karanlık günlerine dönmek istemiyoruz" diyen Önal, yıllar süren mücadele karşısında hiçbir yetkilinin harekete geçmediğini belirtti.

Filtreci devlet, internet kullanıcılarının peşinde!

Sistem bir kez daha yaşamımızı kontrol etmenin yolunu buldu. “**İnternetin Güvenli Kullanımına Dair Usul ve Esaslar Taslağı**” ile interneti nasıl kullanıp kullanamayacağımıza, bizim için neyin “güvenli”, neyin “güvensiz” olduğuna artık onlar karar verecek.

Bu tarihi unutmayın; 22 Ağustos 2011. Bu tarihten itibaren yürürlüğe girecek olan kararlar 9 milyon civarındaki internet abonesinin (ki kullanıcıların sayısının bunun kaç katı olduğunu bir düşünün) kendileri için hangi sitelerin “güvenli”, hangilerinin “güvensiz” olduğuna bir devlet kurumu olan **Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu (BTK)** karar verecek. Yani “hayırlısıyla” çoğu internet kullanıcısının “son özgürlük alanı” diye tabir ettiği internet üzerindeki devlet gölgesi tam bir karabasan gibi çökecek!

Sansür nasıl işleyecek?

Sistemin bu yeni buluşuyla birlikte BTK'nın belirlediği dört internet filtresinden birini “yasa gereği” tüm internet kullanıcıları seçmek zorunda olacak. Bunlar **aile paketi, çocuk paketi, yurtiçi paketi ve standart paket** şeklinde sıralanıyor. İlk üç paketi seçmeyen tüm kullanıcılar yasal olarak standart paketi “seçmiş” olacak, yani bu pakete tabi olacak ve tüm bu paketlerde takip edilebilecek internet sitelerini ise bizzat devlet belirleyecek. Örneğin yurtiçi paketi seçen bir kullanıcı yurtdışından yayın yapan bir internet sitesine giriş yapamayacak. Ya da aile paketinde yine devletin yasakladığı bir siteye giriş yapamayacak, yapmaya çalışmayacak, bu duvarı aşmaya çalışmak da suç sayılacak!

Kararın yürürlüğe girmesinden itibaren tüm kullanıcıların sadece belirlenen kullanıcı adı ve şifreyle internete girebilmelerine izin verilecek, yani internetteki her adımımız, yaptığımız tüm işlemler kayıt altında, devlet kontrolü altında tutulacak. Bu her ne kadar şimdi de izlenmekte olan bir yöntem olsa da artık tüm toplum, bu şekilde toplu (ve de yasal) olarak kayıt altına alınacak.

Zaten “yararlı” ve “zararlı”, “güvenli” ve “güvensiz” siteleri devletin bir kurumunun belirlemesi tek başına sansür demekken, yukarıda bahsettiğimiz “herkese kullanıcı adı ve şifre” uygulaması ile toplumun, askeri disiplin altında tek (ya da dört) tipleştirilmesi sağlanacak. Sistem herkese şu mesajı verecek bu şekilde: **Her şeyi ben bilirim, senin için neyin iyi, neyin kötü olacağını da ben belirlerim! Aksini düşüneni de cezalandırmaktan geri durmam!**

Çin, İran gibi bazı ülkelerin sansür yöntemlerini dışında tutarsak; inter-

netteki bu yaratıcı sansür biçimi yeni ve sadece bizim ülkemize mahsus olsa da, tüm diktatörlüklerin mantığı açısından değişen pek de bir şey yok aslında!

Yasaklı kelimelerden, tam sansüre...

Yukarıda bahsettiğimiz filtreleme Şubat ayında kabul edilmişti. Daha kullanıcılar tarafından tam olarak anlaşılammışken, yasaklı kelimeler girdi sanal dünyaya. Bazılarını yasaklama mantığını dahi anlayamadığımız 138 kelime, 27 Nisan günü İnternet Servis Sağlayıcıları ve Yer Sağlayıcıları'na tebliğ ediliverdi. **Şaka gibiydi, ama devletin şakası yoktu!** Faşizmin sadece şakası değil bir mantığı da yok demeyin ama, onun da kendi içinde bir mantığı vardır ve bu mantığın temelinde kitleleri sömürü düzeninin sürmesine programlı robotlara dönüş-

türmek yatar. Yine de baldız, hikaye, şişman, yasak, yerli, hayvan, haydar vb. kelimelerin yasaklanma mantığını anlamak mümkün görünmedi bize. Bu sözcükleri içeren alan adları yasaklanacak, bundan sonra da bu kelimeleri içeren alan adı tahsis edilemeyecek. Yani adınız Haydar ise, kusura bakmayın kendi adınıza bir siteniz olmaz. Ya da öyle hayvan ticaretiyle falan uğraşıyorsanız ve bir alan adı almak isterseniz, mesleğinizi gizlemek durumunda kalabilirsiniz.

Ve bu anlamlandırmakta zorlanılan yasağın ardından 3 ay sonra tam sansür dönemine geçilecek, tarihi unutmadık değil mi? **22 Ağustos.**

Sansürün bahanesi çocuklar...

Faşizm meşruluğu hiç önemsemeyiz değil. O da tüm toplumun öncelikle

gönüllü itaatini ister. Bunun için çaba da harcar. Böylesi daha kolay yönetilebilir bir halk gerçekliği yaratır. Ama bunun da bir sınırı vardır elbette. Sınıra dayanıldı mı, meşruluk vs. hepsi birer teferruat haline gelir.

Sistem internet sansüründeki meşruluk zeminini ise istismara en açık alanda arıyor. **Çocuklar!** Çocukları “güvensiz” sitelerden korumak için, Anadolu'daki ailelerin “özel talebi” ile bu yöntemi gündeme getirdiklerini söylüyorlar. Sanki çocuklar için ücretli/ücretsiz bir sürü “aile koruması” şeklinde program yokmuş ya da onların bundan haberi yokmuş gibi davranıp çocukları kalkan yapmaya çalışıyorlar. Onları korumak için “müstehcen” siteleri filtreleyeceklermiş. Bir sitede kullanılan fotoğraftaki etek boyunu mu ölçecekler bunu yaparken, yoksa kelime aralarında “ayıp” mı arayacaklar henüz bilemiyoruz ama “ahlak”, “namus” adına yasakladıkları her şeyin en “alası” onların elinden geçtiğini bilmiyormuş gibi yapmamızı bekledikleri açık! Ama yok artık, o kadar da değil.

Sistem, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki halk isyanlarında sosyal paylaşım sitelerinin rolünü iyi görmüş olmalı ki, kolları sıvayıp sansürü bir an önce uygulamak istemekte. Ama haklılık payı da yok değil. En son YGS eylemlerinde kullanılan ve binlerce genci bir araya getiren sosyal paylaşım ağlarından sansüre karşı dev bir yürüyüş gerçekleştirildi Taksim Meydanı'nda. Ve korkmakta haklı olduklarımızı da teyit etti bu yürüyüş.

İnternette sansüre karşı büyük buluşma

15 Mayıs Pazar günü internet üzerinden ülkenin birçok kentinde “**İnternetime Dokunma**” şiarıyla eylemler düzenlendi. En büyüğü ise kuşku yok ki Taksim Meydanı'na yürüyüşü. Çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu kalabalık kitle “**Link Ver, Link Ver, Tayyip Bize Link Ver**”, “Tayyip Baksana Kaç Kişiyiz Saysana”, “**Özgürlüğüme, Düşüncelerime, Kitaplarıma, İnternetime Dokunma**” vb. dövizler ve “**22 Ağustos internet darbesine boyun eğme**”, “Hüseyin Üzmez de, Haydar üzer mi?”, “**Çocukları filtreler değil, aileler korur**”, “Kitapları toplatın, interneti kapatan hükümet istifa”, “**Biz filtreyi kahvede severiz**”, “**Özgürlüğümüze tıklamayın**” pankartlarıyla çıktılar.

“Katil TC Libya'dan defol!”

İstanbul: Libya'ya yönelik devam eden saldırılara destek veren TC, NATO ve Füze Kalkarı Karşıtı Birlik tarafından yapılan yürüyüş ile protesto edildi. Cevahir Alışveriş Merkezi önünde bir araya gelen platform bileşenleri “Emperyalistler ve işbirlikçi-uşak TC devleti Libya'dan defolun” yazılı pankartı açarak AKP Şişli ilçe binasına kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. “Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak” ve “Katil TC Libya'dan defol” sloganlarının atıldığı eylemde ilçe örgütüne ulaşıldığında polislin yoğun önlem aldığı görüldü. Kitle adına açıklama yapan Esin Yıldız, ABD, Fransa, İngiltere ve İtalya gibi ülkelerin başını çektiği Libya'ya yönelik askeri saldırının NATO bünyesinde devam ettiğini ve tüm dünyanın gözü önünde Libya halkının üzerine bombalar yağdırıldığını belirtti. Türkiye'nin de söz konusu askeri saldırıya destek olduğunu belirten Yıldız, Erdoğan'ın Libya operasyonu öncesi “NATO'nun Libya'da ne işi var” ifadelerini hatırlattı.

“Umudu büyütüyoruz!”

İstanbul: 15 Mayıs'ta Ke-merburgaz piknik alanında **Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri Birliği** tarafından “**Köklerimize sarılarak içeride dışarıda umudu büyütüyoruz**” şiarıyla bir piknik yapıldı. Devrimci tutsakların üretimlerinin sergilendiği piknik, saygı duruşuyla başladı.

Yeni Demokrasi Şehit ve Tutsak Aileleri Birliği adına yapılan açıklamanın ardından Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri adına bir konuşma yapıp etkinlik selamlandı. Dersim'de ölümsüzleşen 5 Kızıl Karanfil'in de anıldığı konuşmanın ardından “**Beşler yaşıyor, kavga sürüyor**” şeklinde slogan atıldı.

Konuşmaların ardından **Grup Düşler Vadisi** söylediği türkülerle, YÇKM Halk Oyunları Ekibi gösterisiyle kitlenin ilgisini topladı. Daha sonra Dersim'de şehit düşen 5 Partizan için, Hasan Hüseyin tarafından yazılan “**Nehirler Boyu Git**” şiiri okundu. YÇKM Korosu'nun sahne almasından sonra ise **Pınar Sağ** sahneye çıkarak marşlar ve türküler söyledi.

Hapishaneye hapishane demek yasak!

H. Merkezi: Kandıra 2 Nolu F Tipi Hapishane’de “yeni bir emre kadar” hapishaneye hapishane demek yasaklandı. **Evet, yanlış duymadınız, hapishaneye hapishane demek yasak!**

İdare, tutsakların faks, telefon, mektup, dilekçe vb. haberleşme araçlarında kullandıkları dile de karışıyor artık. Hapishane gibi, yasaklanan kelimeler arasında hücre de var. Tutsakların yazdıkları dilekçelerde “oda”larına hücre demesinden keyfi bozulan idare, hücre kelimesini de yasakladı. Seçim süreci öncesi bolca dillendirilen **“ileri demokrasi”** uygulamalarından biri de bu olsa gerek!

Yazdıkları dilekçelere, “Kandıra 2 Nolu F Tipi Ceza infaz Kurumu bulunmaktadır. 2 Nolu Hapishane Müdürlüğü bulunmamaktadır” yanıtını alan tutsaklar dilekçe haklarını kötüye kullanmakla itham ediliyorlar. Dilekçelerde, mektup ve fakslarında bu yasaklı kelimeleri kullanan tutsaklar haberleşme haklarının ellerinden alınma riski olduğunu vurgulayarak uygulamaya karşı direniyorlar.

“Ermeni katliamı iddiaları terör örgütü propagandası” imiş!

H. Merkezi: Gazetemize Erzurum H Tipi’nden yazan tutsak Partizanlar kendilerine gönderilen Ermeni katliamı ile ilgili internet çıktısı makalelerin verilmemesini protesto etti.

Mektuba göre internet çıktılarının engellenmesinin nedeni Anayasaya da Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’ne de aykırı. Çünkü sunulan gerekçe yazıdaki görüşlerin terör örgütlerinin propagandasını yapması. Yani Ermeni soykırımı ile ilgili makale, kitap, her türlü materyal terör örgütlerinin propagandasını yapıyor!!!

İdare bunu yaparken İnfaz Kanununun 68. Maddesinin 3. Fıkrasına dayanıyor. Bu madde kurumun asayiş ve güvenliğini mektup, faks, telgraf vb. ile tehlikeye düşürmeyi engelleme üzerine kurulu. Tutsaklar “Ermeni soykırımı ile ilgili bir belgenin bu şekilde engellenmeye çalışılması abesle iştilig gerçektir de. Hapishane Eğitim Kurulu yazıyı engelliyor, Erzurum 1. İnfaz Mahkemesi onaylıyor, 3. Ağır Ceza Mahkemesi de onaylayan bir karar alıyor! Ve deniliyor ki ‘Ermeni katliamı iddiaları terör örgütlerinin propagandasıdır’” dediler.

Hapishanelerde süresiz açlık grevi ve mahkeme boykotu

Tüm hapishanelerde bulunan PKK ve PAJK’lı tutsaklar, 9 Nisan’da girdikleri dönüşümlü açlık grevini süresiz açlık grevine çevirerek, 9 Mayıs’tan itibaren “Anlamını yitiren, tamamen göstermelik, hukukla alakası olmayan Nazi mahkemelerini” boykot edeceklerini bildirdi. Tutsaklar adına yapılan açıklamada; “Bu süreçte faşist, sömürgeci Türk devletinin gerek halkımıza

yönelik gerekse zindandaki arkadaşlarımıza karşı saldırılarını durdurma ve halkımızın taleplerini kabul etme bir yana, halkımızı imha, inkâr ve tasfiye etmek için insanlık tarihinin yüzkarası olan Nazileri bile aratır barbarlıkta saldırılarını devam ettirmiştir, ettirmektedir. Sadece son bir ayda binlerce ailemiz gözaltına alınmış, yüzlerce tutuklanmış, öldürülmüş, işkence, evlerimiz içine kadar girmiştir. Devlet gerillalarımıza karşı yasak olmasına karşı her türlü kimyasal silah kullanmakta, çocuk yaşlı demeden sokakta işkence yapmakta ve gaz bombaları artık evlerimizin içine atılmaktadır. Tüm bu vahşetten hükümet

başta olmak üzere devlet sorumludur.

Halkımızın kendi taleplerini kabul ettirmek için demokratik direnişini derinleştirme, serhıldanlarını en üst düzeye çıkarma kararına bizler de zindanda tüm kararlılığımızla üstümüze düşeni yapmaya, sonucu ne olursa olsun halkımıza karşı uygulanan Nazi vahşetine karşı direnişimizi derinleştirmeye, tüm ailelerimizi de bizimle birlikte direnmeye çağırıyoruz”

denildi. Tutsakların talepleri şunlar;

- 1- Kürt kimliğini de tanıyan demokratik bir anayasanın hazırlanması,
- 2- Türkiye genelinde merkezi yönetimin yetkilerini sınırlayan “yerinde yönetim sisteminin” geliştirilmesi,
- 3- Kürt halkının demokratik-siyasal iradesinin tanınması ve öz yönetim hakkının verilmesi,
- 4- Kürt kültürü önündeki tüm engellerin kaldırılması, serbest örgütlenme hakkı, ifade ve basın-yayın özgürlüğünün tam olarak sağlanması,
- 5- Türkiye Kürdistanı’nda konuşlandırılan polis gücü, özel tim vb. özel savaş bi-

rimlerinin geri çekilmesi, tedbirlerin alınması temelinde köy koruculuğu sisteminin dağıtılması, Kürtlerin öz savunma güçleriyle kendi iç güvenliğini sağlamasına olanak verilmesi,

6- Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan dahil tüm siyasi hükümlü ve tutukluların serbest bırakılması,

7- Tüm etnik topluluk ve inançların özgürlüklerinin anayasal güvence altına alınması,

8- Son 30 yılda yürütülen savaşta yaşanan kirli olayların, cinayetlerin aydınlatılması için Adalet ve Hakikatleri Araştırma Komisyonu kurulması,

9- Köyleri yakılıp-yıkılan yurttaşların geri dönüşü için gerekli tüm tedbirlerin alınması ve zararlarının tazmin edilmesi,

10- Ekonomik dengesizliğin, yoksulluğun ve işsizliğin aşılması için ayrımcı politikalara son verilmesi, yatırımlarda Türkiye Kürdistanı’na öncelik tanınması,

11- Anadilde eğitim hakkı ve iki dilli yaşamın güvence altına alınması,

12- KCK davası tutuklularının derhal serbest bırakılması,

13- % 10 seçim barajının kaldırılması,

14- Askeri ve siyasi operasyonların son bulması,

Açıklamanın sonunda, başta tutuklu aileleri olmak üzere, Kürt halkı ve demokratik çevreler duyarlı olmaya, serhıldan hareketine güç vermeye çağrıldı.

Engin Çeber davası yeniden görüldü

İstanbul: Metris Hapishanesi’nde işkence ile katledilen **Engin Çeber**’in ölümüne ilişkin yargılandıkları davada haklarında daha önce verilen çeşitli hapis cezalarına ilişkin hükmün açıklanması geri bırakılan 11 sanık, bu konudaki yasa maddesinde yapılan değişikliğin yürürlüğe girmesi nedeniyle yeniden yargılandıkları Bakırköy 14. Ağır Ceza Mahkemesi’ndeki duruşma 16 Mayıs tarihinde gerçekleştirildi.

Mahkeme heyeti, Çeber’in ölümüne ilişkin 60 sanığın yargılandığı davanın 1 Haziran 2010 tarihli duruşmasında verdiği kararla, olay

tarihinde Metris Hapishanesi’ndeki 2. Müdüre ve 3 tane infaz koruma memuruna maktule karşı darp eyleminde bulunarak “işkence sonucu ölüme neden olmak” suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası vermiş, duruşmalardaki iyi hallerini dikkate alarak sanıkların cezasını müebbet hapse çevirmişti. Gözaltı sürecinde görevli polis memurlarının zor kullanma sınırını aştıkları, yaptıkları eylemlerin insanlık onuruyla bağdaşmadığı, müştekinin bedensel ve ruhsal yönden acı çekmesine neden oldukları kanaatine varan mahkeme heyeti,

bu sanıklara Engin Çeber, Cihan Gün ve Özgür Karakaya’ya karşı işkence suçunu işlemeleri nedeniyle toplam 7 yıl 6’şar ay hapis cezasına çarptırmıştı. Hapishane doktorunun da “gerçeğe aykırı belge düzenlemek” suçundan 3 yıl 1 ay 15 gün hapisle cezalandırılmasını kararlaştıran mahkeme heyeti, 16 Mayıs’ta tekrar görülen davada ise bu sanıklara ilişkin hükmün açıklanmasının geri bırakılmasını kararlaştırdı.

İntiharlara dikkat çekmek için oturdular

İstanbul: İHD Cezaevi Komisyonu, hapishanelerde yaşanan intihar olaylarına dikkat çekmek için 17 Mayıs’ta Beyoğlu’nda oturma eylemi yaptı.

Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması yapan komisyon, 2010 yılında hapishanelerde 38 kişinin intihar ettiğini belirterek bunun sorumlusunun “önlem almayan devlet” olduğunu söyledi. “Cezaevlerinde can güvenliği devletin sorumluluğu altındadır. Bu kaçınıcı intihar, koruyamıyorsunuz” yazılı pankart açan komisyon üyeleri adına **Gö-**

nül Erdem tarafından yapılan açıklamada hapishanelerde intihar adı altında şüpheli birçok ölüm yaşandığına değinilerek son örneğin de geçtiğimiz günlerde Düzce B Tipi Hapishane’de tutuklu bulunan A.Y.’nin (17) 8 Mayıs’ta açıklanmayan yöntemle intiharı olduğu söylendi.

Olayla ilgili çok az şey bildiklerini ama hapishanelerde meydana gelen intihar olaylarının nasıl bir arka plan üzerinde ve hangi koşullarda cereyan ettiğini çok iyi bildiklerini söyleyen Erdem, “Onur-

suz ara-malar, görüş yasakları, yazın yasakları, mektup yasakları, tedavi haklarının engellenmesi, psikolojik baskılar, yalnızlaştırma ve daha birçok insanlık dışı uygulamalar... Bu ölümler mahpusu insan saymayan anlayışın sonucudur” dedi.

Dökülen kan, yerde kalmaz

*Dört bir yana haber salsam
Öldü desem inanır mı?
Dağlar bana geri verin
Kadir`imi, Sinan`ımı*

(Hasan Hüseyin Korkmazgil)

dağlar aldı selamını...

Oldukça varlıklı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmişti Sinan. Babası dönemin öne çıkan muhaliflerinden **Adnan Cemgil**'di. Babasının aldığı hapis cezaları nedeniyle çok erken yaşlarda tanışmıştı hapis hane duvarlarının soğuk yüzü ile. Ve ilk kez ailecek sürgün edildikleri Yozgat'ta; "**Komünistler Moskava'ya**" tehditlerinin hedefindeyken duymuştu "tehlikeli" sözcüğü. Böyle politik bir ortamda büyüyen Sinan Cemgil, ODTÜ Mimarlık Fakültesi'ne girer. ODTÜ, zaten aileden politize olan Sinan için bir sıçrama tahtası olur.

Gençlik hareketinin de gelişmesi ile geniş yığınlara ulaşan bu muhalif havayı ilk soluyanlardan olur böylece. Diğer birçok yaştı gibi önce TİP içinde faaliyet yürütür, ne ki kısa süre içinde bu partinin gerçek yüzünü kavrar o da. ODTÜ'de eğitim İngilizce yapılmaktadır. Üniversitede öğrencilerin şaşkıncı yaratıcılıkları ve öfkesi karşısında Amerikalı yetkililer ODTÜ'ye akın eder. Bunlardan birinin ODTÜ'deki Amerikan eğitimi üzerine sözlerine Sinan şöyle yanıt verir: "**Biz, ODTÜ'de İngilizce üç kelime öğrendik: Yankee go home.**"

1968'de ODTÜ'deki boykota ve 1969'daki ODTÜ işgaline önderlik eder.

Vietnam kasabı olarak bilinen Kommer'in arabasını yakanlardandır. 1970 yılında, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan, Alpaslan Özdoğan, Deniz Gezmiş ve Cihan Alptekin'le birlikte **Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu**'nun kuruluş çalışmalarını yürütür. THKO'nun şehir gerillası eylemlerinde yer alan Sinan Cemgil, 12 Mart 1971 Askeri Faşist Cuntasından sonra, yoldaşlarıyla birlikte Ankara'yı terk ederek Nurhak Dağı'nın yolunu tutar. Burada yoldaşlarıyla birlikte THKO'nun gerilla kampını kurar. Bu sırada gerilla birliğine katılmak üzere yola çıkan Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan yakalanır. Üç fidanın idam edilmesini engellemek üzere Sinan Cemgil komutasındaki gerilla birliği, planlandığı gibi Kürecik Radar Üssü'nü basmak için harekete geçer. Gerilla birliği, 31 Mayıs 1971'de bir ihbar üzerine operasyon düzenleyen TC ordusu tarafından kuşatılır. Çıkan çatış-

mada atış menzili dışına çıkmış olan Sinan Cemgil, yaralı yoldaşı Alpaslan Özdoğan'ı kurtarmak için geri döner. Sinan Cemgil, Alparslan Özdoğan ve Kadir Manga '71 silahlı devrimci çıkışına ilham olmak üzere toprağa düşer.

Adalılar türkü söyler...

İsrail Başkonsolosu Efraim Elrom'un kaçırılmasıyla birlikte devlet, devrimci avına çıkmıştır. Ordu, polis,

*Burası İstanbul Maltepe
Cevahir vuruldu kahpece
Eylemi yadigar bizlere
Kalacak Cevahir yoldaşım*

(Mahir Çayan'ın
Hüseyin Cevahir
için yazdığı şiirden)

MİT, İstanbul'da her yerde Elrom'u kaçıran THKP-C'li devrimcileri aramakta, fişlenmiş kim varsa toplamakta, peş peşe operasyonlar düzenlemektedir.

Mahir Çayan ve Hüseyin Cevahir bu dönemde bir yazlık evde kalmaktadır. Ancak bir süre sonra ev ihbar edilir. Mahir ve Cevahir eve gelen bekçiye içeri alıp etkisizleştirerek evden uzaklaşmayı düşünürler. Ancak bekçinin silahına davranması üzerine ateş ederek onu yaralamak zorunda kalırlar. Bundan sonrasında ise polis ve jandarmayla Maltepe sokaklarında kovalamaca başlar.

Çemberi yaramayan Mahir ve Hüseyin, Maltepe Orhangazi Caddesi Küçükbağ Sokak 8 numaralı evin birinci katına balkon kapısından girerler. Burası Binbaşı Dinçer Erkan'a aittir. Evde binbaşının eşi, oğlu ve 14 yaşındaki kızı Sibel vardır. Bina çok geçmeden kuşatılır. Zırhlı tugay evin etrafına yığınak yapmıştır. İkinci Zırhlı Tugay Komutanı Tuğgeneral Celal Bulutlar megafonla seslenir:

"Silahınızı pencereden dışarı atın, teslim olun."

Mahir ve Cevahir cevap verir: "**Asla teslim olmayacağız!**" Bu arada teslim olmaya ikna edebilecekleri düşünülerek Mahir Çayan'ın annesi Ankara'dan, Hüseyin Cevahir'in amcası ise Keban'dan askeri uçakla İstanbul'a getirilir. Mahir ve Cevahir aynı gün radyodan Nurhak dağlarında Sinan Cemgillerin katledildiğini öğrenmişlerdir. Bu, öfkelerini daha da büyütüştür. 1 Haziran sabahı keskin nişancılar bitişikteki evde yerlerini alır. İnfazcılar arasında sonradan "ünlenecek" olan Mehmet Ağar da vardır. İki helikopter ve bir keşif uçağı sürekli evin üzerinde dolaşmaktadır.

Saat 11.20'de bir el silah sesi duyulur. Ve evin mutfak tarafında bulunan Hüseyin Cevahir vurulur. Aynı anda eve giren polis ve askeri tim ateşe başlar. Yaralı olan Cevahir ve Mahir de ateş ederek karşılık verirler. Operasyon tamamlandığında Mahir Çayan ağır yaralı olarak tutsak düşmüş, Hüseyin Cevahir ise vücuduna sıkılan 25 kurşunla katledilmiştir.

İnfazcılar içeri girdiklerinde her ikisi de yaralıdır. Cevahir'i Mahir zannederek "yerinde infaz" etmek için üzerine onlarca kurşun boşaltırlar. Cevahir diye de Mahir'e "sen Kürtsün ha" diyerek küfredip, dipçik ve tekmelerle vururlar.

Acılı ve isyankâr bir coğrafyanın kardelen çiçeği Cevahir, adını tarihin en temiz sayfalarına kazıyarak gökyüzüne doğru yola çıkar.

Devrimci dayanışma hesap soruyor!

Yanıbaşında yoldaşını güneşe uğurlayan Mahir, Kızıldere'de son nefesine kadar çatışarak ve ardıllarına bir gelenek devrederek toprağa düşmüştü. Mahir yoldaşları ve siperdaşlarıyla birlikte Denizlerin idamını engellemek için yolda düşmüştü. '71 devrimci önderlerinin devrettiği en güzel miraslardan biriydi bu. Farklı örgütlerdeki devrimci önderler devrimci dayanışmayı kan-can pahasına büyük bedellerle yaşıyordu. Bugüne kadar taşınan bu siper yoldaşlığının devrimci dayanışma tohumlarının ilki böyle atılıyordu. Devrimci dayanışma devrimin genel çıkarlarının penceresinden algılanıyor ve pratiğin köşe taşları böyle örülüyordu. Bu güzergâh ödenen bedeller kadar so-

ruhan hesapların da bir toplamıydı. 12 Mart cuntasına karşı yeraltına çekilerek silahlı mücadeleye, gerilla savaşıma yönelen devrimci önderlerinden biri de **İbrahim Kaypakkaya**'ydı. Bir süredir Kürecik bölgesinde ajitasyon, propaganda çalışması yürüten İbrahim ve yoldaşları köylüleri örgütlemek hedefi ile gecesini gündüzüne katıyordu. Sinan Cemgillerin şehit düşmesi onu çok etkilemişti. Zaman kaybetmeden olayın nasıl yaşandığını araştırmaya başladı. Bunun sonucunda operasyona neden olanın, elini üç yiğit devrimcinin kam ile yıkayan Kahyalı muhtarı **Mustafa Mordeniz** olduğunu ortaya çıkardı. Kaypakkaya iki yoldaşı ile birlikte Mustafa Mordeniz'i işlediği suçlardan dolayı ölümle cezalandırır. Kaypakkaya bu eylemi ile devrimci dayanışma ve hesap soruculuk noktasındaki duyarlılığını da dosta, düşmana ilan eder. Kaypakkaya'dan devralınan bu gelenek 10 Ocak 1991 günü bir kez daha yaşam bulur. Ulaş Bardakçı'nın katili Habip Gür'ün cezalandırılması sırasında çıkan çatışmada TKP/ML TİKKO militanı yiğit Partizan **Haydar Doğan** toprağa düşer.

'71 devrimci önderlerinin yarattığı devrimci dayanışma ve dostluk değerleri nice değerli devrimcinin yaşamı pahasına bugüne kadar ulaştı, geleceğe de bizlerin pratiğinde taşınacak!

Tarihten kısa kısa...

★ **28 Mayıs 1913:** Osmanlı'da ilk feminist örgüt sayılabilecek Teali-i Nisvan kuruldu.

★ **27 Mayıs 1960:** Ordu yönetime el koydu. Silahlı Kuvvetler adına ülke yönetimini Milli Birlik Komitesi üstlendi. Orgeneral Cemal Gürsel Milli Birlik Komitesi'nin başına getirildi. Askeri cunta ilk iş olarak Türkiye Büyük Millet Meclisi'ni ve hükümeti feshetti ve her türlü siyasi faaliyeti yasakladı.

★ **7 Mayıs 1962:** 100 kadar işsiz hamal İstanbul Vilayet binasına yürüyüş yaptı.

★ **5 Mayıs 1972:** Zam istekleri kabul edilmeyen kasaplar boykot yaptı; İstanbul etsiz kaldı.

★ **28 Mayıs 1984:** Bayrampaşa Hapishanesi'nden 4'ü Devrimci Sol, 1'i TKP/ML militanı 5 tutsak firar etti.

★ **29 Mayıs 1989:** Eskişehir Özel Tıp Hapishane'de tecrit uygulamasına karşı devrimci tutsaklar açlık grevine başladı.

★ **8 Mayıs 1991:** 600 bin kamu işçisinin toplu sözleşmelerinde uyuşma sağlanamadı. İşçilerin protesto eylemleri arttı. Gölcük'te binlerce işçi Yalova-İzmit karayolunu trafiğe kapattı.

★ **8 Mayıs 1992:** Özgür Gündem gazetesi muhabiri Hafız Akdemir Diyarbakır'da vurularak öldürüldü.

★ **8 Mayıs 1992:** İstanbul Elektrik Tünel Tramvay İşletmesi'nde (İETT) çalışan 30 bini aşkın işçi, toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasını protesto etmek için 1992 yılında toplu viziteye çıktılar.

Evrensel Bakış

Emperyalizmin koruma sorumluluğu: Libya'ya saldırı

İsyan dalgasının Libya'da öncekilerinden farklı bir şekilde seyretmesi nasıl tesadüf değilse, Libya'nın emperyalizmin silahlı saldırısında güncel hedef olması da tesadüf değildir. Her ne kadar emperyalizmin yetiştirdiği bir kukla olsa da, Kaddafi, zaman zaman karın ağrılarına sebep olan tutumundan vazgeçmemiştir bir türlü.

Uzunca bir zamandır süren askeri ve ekonomik ambargonun elini zayıflattığı Kaddafi, elbette pes ederek emperyalist sermayeye daha cömert yaklaşımlar sergilemeye başlamıştı. Ülke petrolünde emperyalist tekellerin son on yılda daha fazla söz sahibi olması bundandır. Aynı şekilde Kaddafi'nin emperyalist sofraların müdavimi olmaya adaydır. Lakin fırsata dönüştürülecek bir tehlike anında, Kaddafi, "haklanması" gerekenlerin en başına yerleştirildi.

II. Bush döneminde, Afrika'ya çeki düzen vermek için kurulan AFRICOM - ABD Afrika Komutanlığı'nın nasıl bir amaca özgülediği Libya'ya saldırıyla daha bir açıklık kazanmıştır. ABD'nin elinde emperyalist emellerine özgülediği savaş aracı olan NATO'nun Libya müdahalesi, Akdeniz'de konumunu sağlamlaştırmanın bir parçasıdır ayrıca. Zira **Akdeniz'de yer alan ya da Akdeniz'e kıyısı olan 20 ülkeden sadece 3'ü, NATO'ya ya da "ortaklık" programlarına dâhil değil: Libya, Lübnan ve Suriye.** Lübnan, 2006'dan beridir hallolmuş sayılır. Sıranın kimde olduğu hiç bu kadar belli olmamıştı.

Sarkozy nezdinde Fransa'nın, "masum sivil-leri" cansiperane savunması garip olsa da anlaşılırdı. Kaddafi'nin hiç yoktan iptal ettiği silah alım ve yine Fransa'ya yaptırılacak nükleer santral anlaşmaları karşısında intikama soyunmuş bir Sarkozy bulmak güç olmamıştır. Bu kadar çabuk öne atılması pastadan olabildiğince büyük bir pay kapmakla beraber budur. Fransa'nın tutumu anlaşıldığı ölçüde mide bulandırıcıdır.

Libya'da ABD'nin yaptığı Afganistan ve Irak'ta fena halde façayı bozduğunu nedeniyle İngiltere ve Fransa'yı koşturmak olmuştur. Oluşan tarihsel geçmişe sahip bir konsorsiyumdur. BM ve NATO, dünyaya kabadayılık yapıp haraca bağlayan bu çetenin kendilerini dikte ettirmesinin aracı olarak devredediler. Nasıl ki, kabadayılar hamiliğe soyunur, korur ve kollarlar; bu çete de koruma sorumluluğu adı altında böylesi bir algının peşindedir.

Her şey olabildiğine açıktır. Zahmet edip "hukuki" kararlar almaları aldatıcı olmaya yetmemektedir. Zira Bin Ladin'e isnat edilen suçta yeterli derecede kanıt sunulmamıştır. Keza Irak'ta kimyasal kitle imha silahlarının bugün esamisi dahi okunmamaktadır. Pespaye 'ilkelelerini' ayaklar altına almakta hiç zorlanmamaktadırlar. Mesela Libya'da içişlere müdahale yaşamış çığnemek için elde sadece zorlama kavramları vardır. Koruma sorumluluğu, masum siviller...

Aynı koruma hissiyatı, Suudi Arabistan, Yemen ve Bahreyn için söz konusu olmamaktadır. Koruyuculuk burada yerli gericiliği kapsarken, siviller... Ne masumu! Yok edilesi şeytanlar olarak addedilmektedir.

Ve Obama: Ladin'in denizdeki cesedine lanet okuduktan sonra zafer kazanmış sahte bir edayla gürleyen Amerika'nın sesi. Yeni hedef Beşşar Esad'a seslenir: Ayağımı denk al, yoksa ayağımı kaydırırız...

Avrupa'da 12 Haziran seçimleri tartışılıyor

Stuttgart

8 Mayıs Pazar günü Stuttgart Mezopotamya Kültür Merkezinde AGİF, Partizan, Kürt siyasetçi Muzafer Ayata, YEK-KOM Başkan Yardımcısı ve Stuttgart Barış Temsilcisinin katıldığı "12 Haziran seçimleri ve tavrımız" başlıklı panel yaklaşık üç saatlik bir anlatım ve tartışma süreciyle son buldu.

Saygı duruşuyla başlayan panelde ilk konuşmayı AGİF temsilcisi aldı ve Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki gelişmelere vurgu yaparak bu siyasal gelişmeler içinde Türkiye'nin durumuna değindi. Bu gelişmeler içinde kendi yaşadıkları sorunlar ve gelişmeler eşliğinde seçim sürecine girildiğinin altını çizdi.

Kürt Siyasetçi Ayata ise konuşmasında TDH'nin 12 Eylül'den sonra zayıfladığını ve Kürtlerle ilişkilerinin de zayıfladığının altını çizerek AKP politikalarını teşhir etti.

Partizan adına yapılan konuşmada ise BDP adaylarının neden desteklenmesi gerektiğinin altını çizdi. YEK-KOM temsilcisi ise dayanışmanın önemine vurgu yaptı. Stuttgart Barış Temsilcisi de barışın önemine değinerek Kürtlerin barış istediğini ama devletin tavrının savaştan yana olduğunu söyledi.

Hamburg

14 Mayıs tarihinde Hamburg'da gerçekleştirilen panelde BDP Milletvekili **Osman Özçelik**, YEK-KOM, Partizan, AGİF ve Avrupa Barış Meclisi temsilcileri katıldı. Saygı duruşunun ardından ilk sözü BDP milletvekili Özçelik aldı. Özçelik, demokrasi güçlerinin biraraya gelmesinin önemli olduğunu vurgulayarak 12 Haziran seçimlerinin ülkede yeni bir dönemin başlangıcı olabileceğini söyledi ve seçime hangi şartlar ve nasıl bir anayasa ile gidileceği üzerine durdu.

Ardından söz alan Partizan temsilcisi ise kendilerinin seçimi ve parlamentoyu sorunların

çözüm yeri olarak görmediklerini, bu yönüyle reformist anlayışlardan ayrıldıklarını belirttikten sonra, Kürt halkına yönelik yok sayma ve imha saldırılarının karşısında durmak için BDP adaylarını desteklediklerini belirterek sözlerini sonlandırdı.

Üçüncü olarak söz alan AGİF temsilcisi ise, T. Kürdistanı'nda 25 yıldır savaşın sürdüğünü ama ne yazık ki Türkiye cephesinde devrimciler olarak bu sürece yanıt olmadıklarını, belirttikten sonra, bu seçimlerin bu cephenin oluşmasına yardımcı olabileceğinin altını çizdi.

Son sözü alan YEK-KOM başkanı **Yüksel Koç** ise; "Bizim görevimiz burada ülkede seçim faaliyeti yürüten insanlara nasıl yardımcı olabileceğimizi tartışmak olmalıdır ve bu tartışmalar sonucunda pratik adımlar atmalıyız. Bunun için herkese önemli görevler düşüyor" dedi.

Basel

14 Mayıs Cumartesi günü saat 14.00'te FEKAR, Partizan ve Atılım Avrupa temsilcilerinin konuşmacı olarak katıldığı ortak bir panel düzenlendi. İlk sözü alan **FEKAR** temsilcisi olarak Türkiye ve T. Kürdistanı'ndaki gelişmelere ve son dönem AKP'nin Kürt halkına yönelik politikalarına değinerek destek istedi.

Ardından söz alan **Partizan** temsilcisi ise dünyadaki halk hareketlerine dikkat çekerek Türkiye ve T. Kürdistanı'ndaki gelişmelerle birlikte devletin karakterini vurgu yaptı ve seçimlerde neden Barış, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu adaylarını desteklediklerini anlattı.

Daha sonra söz alan **Atılım Avrupa** temsilcisi ise ESP'nin bağımsız adaylarının desteklenmesi çağrısı yaptı ve kendi adaylarının olmadığı yerlerde de Barış, Demokrasi ve Özgürlük Bloğu'nun adaylarının destekleneceğini söyledi. Ardından ikinci bölümde ise dinleyicilerin düşünceleri ve soruları alınarak panelistler tarafından cevap verildi.

Berlin

YEK-KOM, Partizan, AGİF ve Avrupa Barış Meclisi 15 Mayıs Pazar günü ortak bir panel düzenlediler. Panele, Partizan ve AGİF temsilcisi, Gazeteci-yazar Murat Çakır, Avrupa Barış Temsilcisi Engin Erkiner ve Türkiye'den BDP temsilcisi konuşmacı olarak katıldı.

150 kişinin katıldığı panelde yapılan konuşmaların ardından soru-yanıt bölümüyle panel sonlandırıldı.

Den Haag

Partizan, FED-KOM ve AvEG-Kon'un ortak çalışmasıyla Den Haag'ta düzenlenen ve Türkiye seçimlerini konu alan panel ilgiyle karşılandı. 12 Haziran seçimlerinde Türkiye'de azınlıklar ve demokrasi sorununun ele alındığı panelde Partizan temsilcisi Nazeret Vartanoğlu ve AvEG-Kon Temsilcisi Hüseyin Demir'in yanı sıra, DTK Daimi Meclis Üyesi Kemal Bülbül de yer aldı. Geniş demokratik kesim ve çevrenin biraraya geldiği panele 300'ün üzerinde kişi katılırken, sunumların ardından yapılan soru-cevap bölümünde somut talepler hakkında yürütülen ortak tartışmalar, canlı siyasal ortam yarattı.

Mayıs ayı şehitleri ve Şırnak'ta devlet güçlerinin yürüttüğü askeri operasyonlarda yaşamlarını kaybeden 12 HPG gerillası şahsında yapılan saygı duruşunun ardından başlayan sunumlar, sık sık alkış ve sloganlarla bölündü.

24 saatlik grev Yunanistan'da hayatı durdurdu

Atina: Hükümetin krizden çıkma çabaları hergün yeni bir krizi doğuruyor. Yunanistan'da kamu ve özel sektör çalışanlarının, hükümetin mali krize ilişkin reformları ile çalışma koşullarını protesto etmek amacıyla 24 saatlik greve çıktığı. **Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY), İşçi Sendikaları Federasyonu (GSEE) ve Mücadeleci İşçi Kolları Birliği'nin (PAME)** çağrısıyla

yapılan grev ve protesto gösterilerine kamu ve özel sektör çalışanları katılırken toplu taşıma araçlarında görev yapanlar da iş durdurma eylemleri ile destek verdi.

Atina kent merkezindeki yoğun katılımı iki ayrı gösteri nedeniyle kent merkezi trafiğe kapatıldı. Otobüs, tramvay, metro, trolleybüs ve banliyö trenlerinin özellikle sabah seferlerini iptal etmeleriyle ulaşım hemen hemen durdu. Öte

yandan, liman çalışanlarının grevde yer alması, gemilerin ayrılamamasına, dolayısıyla anakara ile adalar arasında bağlantının kopmasına yol açtı. Devlet dairelerinde işlem yapılmazken sağlık emekçilerinin de greve katılması nedeniyle hastanelerde sadece acil servisler açık kaldı. Grev gazetecilerin de katılması nedeniyle televizyon ve radyo istasyonlarında haber bültenleri yayımlanmadı.

Emperyalizmin insani müdahalesi: Daha fazla göç, daha fazla ölüm

Karınca sürüsü için yağmur, kaçıışı doğurur. Can havliyle kaçıışı. Gidilecek yer yuvadır karıncalar için. Görece güvenlik hissi uyandırabilir.

Mülteciler... Daha doğrusu, sosyal haklardan mahrum kalsınlar diye bu tanıma dahil edilmeyen, mülteci adayları, suya tutulmuş karıncalar gibidir. Tek farkla. Mülteci adayları için esas olan gidilecek yer değildir. **Çünkü bazen ulaşmak mümkün değildir oraya.** Balık istifi edilmiş bir teknede suya gömülmek pek olasıdır. O yüzden, esas olan terk edilen yerdir, yurt toprağıdır geride bırakılmak zorunda olunan. Yeryüzünün bütün kaynaklarını ve elbette yeryüzü sakini ezilen halkların bütün kanını emmeye yeminli emperyalizm ve yerli, gerici işbirlikçi muktedirler top ve tüfekte vurmakla kalmıyor.

Bilhassa Afrika kıtasının sömürge ve yarı-sömürge halkları emperyalist güçlerin dayattığı ekonomik politikaların, yarattıkları iç savaşların ve bizzat kendilerinin silahlı saldırısıyla yıkıma uğruyor hayatı. Beyaz adamın açlıkla örülü bir hayatı reva gördüğü Kara Kitamın kara insanları sadece insanca bir yaşam uğruna bir bilinmezlik denizinde boğul-

mayı göze alıyor.

8 Mayıs'ta, Malta'ya gitmekte olan içinde 600 göçmenin bulunduğu bir tekne **Libya'nın başkenti Trablus** açıklarında battı. 61 göçmen, insani yardıma "koşan" NATO'nun gözleri önünde yaşamını yitirdi.

Olaydan iki gün sonra **Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği** (BMMYK) yaptığı açıklamada son iki ay içinde 740.000 kişinin Libya'yı terk ettiğini duyurdu. Kendi ülkesinden kaçmak zorunda kalan insanların çoğunluğu ekonomik imkansızlıklar nedeniyle çevre ülkelere geçmiş durumda.

BMMYK'nın bildirdiğine göre Avrupa'ya göç edenler, ülkeden kaçanların sadece yüzde ikisini temsil ediyor. Bu oran yaklaşık olarak 14.000 kişiye tekabül ediyor. Yine resmi rakamlara göre deniz yoluyla göç edenlerden en az 800 kişinin ise "akıbeti" bilinmiyor.

Müsebbibi oldukları ölümcül göç dalgasına karşı BM'nin açtığı olanaklar asgari düzeydedir. Keza emperyalist savaş aygıtı NATO'nun tutumu bariz bir şekilde ölümcül tehlikeyi artırmakta, ölüme neden olmakta, ölümü engellemektedir. Mart sonunda İtalyan ada-

sı Lampedusa'ya gitmek için yola çıkan 72 kişinin bulunduğu yolcu teknesi 16 gün boyunca akıntıda sürüklenmişti. Akdeniz'de konuşlu NATO gemilerine ve İtalyan sahil güvenliğine ulaşmalarına rağmen, NATO sadece teknenin batmasını seyretmekle yetinmişti.

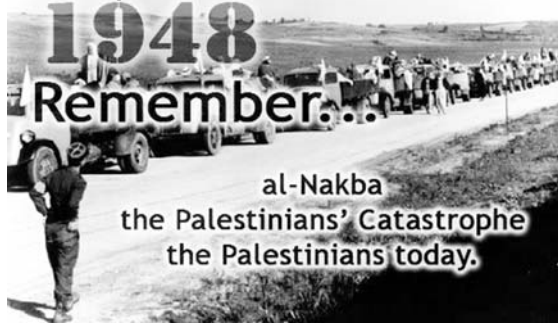
BMMYK, bir şekilde göç ederek "güvenli" bir ülkeye ulaşmış bütün göçmenlere kucak açmıyor tabii ki. Geçici ve sadece kayıtlı olmaktan başka bir hak getirmeyen bir statünün tanındığı göçmen sayısı bile çok az. Zaten BMMYK'nın başışçı ülkelere yaptığı çağrı ilginç ve alçakça. Göçmenlerin "evlerine dönebilmesi için uçak temin

etme" çağrısında bulunmak...

Halihazırda özellikle Batı Avrupa'da geliştirilen göçmen karşıtlığı, kaçınılmaz olarak BMMYK'nın tutumunu doğrudan etkiliyor. Göçmenliğin suçlulukla eşdeğer görülmeye başladığı Batı dünyasında ırkçı, ayrımcı tutumlara maruz kalmak işten bile değil. Kendi "evlerini" güvenli bir yaşam alanı olmaktan ahkoyan vahşi emperyalizm, göçmen kitlelerine güvenli başka bir yaşam alanı sunulmasının önüne geçiyor. Dünya, göçmenler için daha tehlikeli bir mekan, uzun zamandır...

"Yaşasın İsrail!"

15 Mayıs 2011 günü Filistin halkı tarafından Nakba (Büyük Felaket) gününde, İsrail'in üç sınır bölgesinde yaşanan saldırılarda 16 Filistinli katledildi ve yüzden fazlası da yaralandı. Filistin halkının payına yine katliam düştü.

Filistinlilerin Nakba olarak adlandırılan olay, İsrail devletinin kuruluş günü, 700 binden fazla Filistinlinin topraklarından sürülmesidir. İsrail Ortadoğu coğrafyasında ülkemizle birlikte en gaddar ülkelerden birisidir. İsrail'in kuruluşunun arkasında bölgenin enerji zenginliğinin kontrolünü altında bulundurmak isteyen emperyalist devletlerin çıkarları yatmaktadır.

İsrail yapay bir şekilde ve katliamlarla oluşturulmuş bir devlettir. Ve İsrail devletinin oluşturulmasıyla da Ortadoğu bir kan gölüne dönmüştür. Elbette Ortadoğu'nun kan gölüne dönmesinin tek nedeni Siyonist İsrail değildir. İsrail devletiyle birlikte emperyalist devletlerdir. Bu konuda neredeyse hiçbir emperyalist devlet masum değildir ve hepsi de işlenen insanlık suçunun ortağı konumundadırlar.

Belli başlı İsrail katliamları

İsrail bölgede kanla kurulmuş, kurulmasından itibaren de adı hep katliamla anılmıştır. Yani İsrail devletinin kuruluş gününe Filistinlilerin Büyük Felaket de-

meleri boşuna değildir. İsrail devletinin kuruluşu 1948 yılıdır. Ancak gelecekte İsrail'e savunma bakanı olacak olan Moşe Dayan'ın liderliğindeki çetenin en gaddar üyelerinden ve sonrasındaki İsrail başbakanlarından **Golde Meir**'in de aralarında yer aldığı ırkçı grup tarafından Filistin'in bir köyü olan Der Yasin'de 576 Filistinlinin katledildiği 1946 yılında devletin temelleri atılmıştır. Temelinde Filistin halkının kanı olan İsrail devleti katliamlarına ara vermez.

1953'te Şaron katliamı'nda (ilerleyen yıllarda İsrail'in başına geçecek olan Ariel Şaron tarafından gerçekleştirilmiştir) 60 kişi katledilmiştir. Devletin önemli kademelerinde katillerin yer aldığı İsrail devleti 1982'de Sabra ve Şatilla katliamlarına imza atar. Filistinlilerin yerleştiği Sabra ve Şatilla kamplarını basan İsrail Siyonistleri 600 kişiyi katleder. Bu katliamda 1800 kişinin akıbeti ise belli değildir. İsrail devleti Filistin halkının mücadelesini engellemek, ortadan kaldırmak için katliamlarına devam eder.

2002 yılında Cenin kasabası dışındaki mülteci kampına girmek isteyen İsrail askerlerine karşı koyar Filistinliler. 6 gün süren direniş boyunca İsrail askerleri 30 kayıp verir. Yiyeceğin ve cephanenin bitmesinden sonra kampa giren İsrail askerleri

en az 1000 kişiyi katleder ancak tam sayı bilinemez, çünkü İsrail askerleri katlettikleri Filistinlileri toplu mezarlara gömer.

2009 yılında ise Gazze üzerine yağdırdıkları bombalarla binden fazla Filistinli katledilir.

Filistinlilerin mülteci yarası

Ortadoğu'da en önemli sorunlardan birisi de Filistinli mülteciler sorunudur. Ortadoğu'nun birçok bölgesine sürülen milyonlarca mülteci, topraklarından yarım yüzyıldan fazla zamandır uzaklar ve hala büyük bir umutla topraklarına dönmeyi bekliyorlar.

İsrail devleti, kurulduğundan bu zamana Tel Aviv, Hayfa, Kudüs gibi şehirlerde 11 Filistin semtini ve 531 köyü haritadan tamamen sildi. Emperyalist devletler ise bir nevi soykırım olan bu uygulamaların hiçbirini çıkarları gereği gündeme getirmedi. Emperyalistlerin direkt desteği ile İsrail devleti daha da pervasızlaşmaktadır. İşte kurulduğundan beri İsrail'in uygulamalarını açıktan savunan kişilerin açıklamaları:

David Ben-Gurion (1920-1960 İsrail'in önde gelenlerinden) Filistin etnik temizliği için şunları söyler: "Geldik ve ülkelerini çaldık... Geri dönmemeleri için ne gerekiyorsa yapmalıyız."

İsrail başbakanlığı da yapmış olan **Golde Meir**: "Filistinliler diye bir şey yok" (Ülkemizde de Kürtler yok! Ne kadar tanıdık değil mi?).

Yine İsrail Başbakanı olmuş ve Nobel ödüllü **Menachem Begin** Filistinlileri "iki ayaklı hayvanlar" diye niteler.

İsrail devletiyle birlikte Ortadoğu'nun kan gölüne döndüğünü belirttik. Filistin halkının özgürlük mücadelesi de Siyonist İsrail devletinin yıkılmasıyla sonuca ulaşacaktır.

İSYAN GÜNLÜĞÜ

Yemen: Halk 100 günün aşan isyanının sonunda Salih'i salladı. 33 yıllık despot rejim bir ay içinde tüm yetkilerini yeni kurulacak bir hükümete devretmeyi kabul etti.

Suriye: İsyen dalgasının taşındığı ülkede Esad, pervasızca halkın üzerine tanklarla saldırıyor. En son Halep'te binlerce üniversite öğrencisi askeri kuşatmaya karşı protesto gösterisi düzenledi. Geçtiğimiz Cuma günü Esad, yine halka saldırdı, dokuz kişi yaşamını yitirdi.

Tunus: Emperyalist müdahale sonucu olağan seyrinden koparılan Libya isyanı NATO-isyancılar ve Kaddafi arasında bir savaşa dönüştürüldü. NATO, yaptığı son açıklamada Kaddafi'ye bağlı sekiz savaş gemisini batırdığını duyurdu.

Bahreyn: İsyen dalgasının en çetrefilli hallerden birine büründüğü Bahreyn'de iktidar halka zulmetmeye devam ediyor. Özgürlük talebiyle sokaklara dökülen halka karşı Suudi Arabistan ordusunun müdahalesini yetersiz gören iktidar Pakistan'dan asker toplamıştı. En son dört eylemci idama mahkûm edilerek katledildi, üç eylemci müebbet hapse çarptırıldı. Devlete bağlı petrol şirketinde çalışan 300 işçi gösterilere katıldığı gerekçesiyle işten atıldı.

“YÜZDE 10 BARAJI VAR, ÇÜNKÜ GÜÇLÜ BİR ÖZGÜRLÜK TALEBİ VE TOPLUMSAL MUHALEFET VAR!”

“Sivil itaatsizlik” sürecinin desteklediğimiz dört temel talebinden biri olan yüzde 10 seçim barajının kaldırılması konusunu Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu Diyarbakır Bağımsız milletvekili adayı **Emine Ayna** ile konuştuk.

- Ülkemizde anti-demokratik bir seçim barajı söz konusu. Son birkaç yıldır üzerinde daha fazla tartışılıyor. Siz barajı nasıl yorumluyorsunuz?

Emine Ayna: Baraj nedir? Baraj, akın akın gelen bir şeyi engellemek için kurulur. Suyun önünü kesersin, amacın nedir? Akın akın gelen suyu kesmektir. Eğer bir yüzde 10 barajı varsa demek ki çok güçlü de bir özgürlük mücadelesi var, bir muhalefet var ki ve onun akışından o kadar büyük bir rahatsızlık duyuluyor ki, o kadar büyük bir baraj konmuş. Önce bunu teslim etmek gerekiyor. Temsiliyet, istikrar hepsi hikayedir. Bu, 12 Eylül askeri darbesi ile başlayan bir süreçtir. Askeri darbe neye karşı yapıldı? Sistem karşıtı toplumsal muhalefete karşı yapıldı. Bunun içinde yine Kürtler vardı, sol güçler vardı. Demokratlar vardı. Legal anlamda muhalefetin önünü kesmek için de askeri darbe yazdı, anayasaya koydu. Bu kadar basittir. Ondan sonra gelen hükümetler de her zaman bu toplumsal muhalefetin gücünden korktular.

Bu son iki seçimdir, buna karşı çıkmak, bunu delmek anlamında bağımsız adaylarla seçimlere girmeyi tercih ettik. Bağımsız olarak girmenin mali anlamda çok büyük bir külfeti var örneğin. Parti olarak girdiğinizde hazine yardımı almıyorsunuz ama kurumsallaşmış bir örgüt olduğu için kendi tabanından, kitlesinden yarattığı bir havuzu var. Ama siz bağımsız girdiğiniz zaman öyle olmuyor. Partinin hiçbir olanağını kullanmıyorsunuz. Bağımsız adaylar her şeye yeni baştan başlamak zorunda. Bunların hepsi hem zaman anlamında ciddi bir maliyet hem de ekonomik anlamda ciddi bir maliyet. Bir yandan savaş sürüyor, bu devam ederken bağımsız aday çalışması yürütmek çok zor.

Bir kere şu yenildim demektir; devlet tarafından, yüzde 10 barajına rağmen bağımsız adaylardan bu kadar korkulması, onun ötesinde yok YSK'nın vetosudur, siyasi operasyonların boyutlanmasıdır, askeri operasyonlardır, öl-

dürmeler, tutuklamalardır seni seçim çalışması yapamaz hale getirmesi bu anlama geliyor. **Yüzde 10 barajı işlevsizdir.** O baraja rağmen su barajı aşmış oluyor. Bu sefer devlet, barajı aşmış suya karşı ne yapacağını şaşırıyor. Bu sefer yeni yeni engeller çıkıyor.

- Yüzde 10 barajı aynı zamanda birçok partinin hazineden yardım almasını da engelliyor.

- Biz hazine yardımı dile getirirken biraz da dikkatli davranıyoruz. Aslında baraj meselesinde hazine yardımı kısmını hiç umursamıyoruz. Meseleyi oraya daraltmak istemiyoruz. Biz hazine yardımı ifade ederken onların çaresizliğini, yenilmişliklerini ifade etmek için dile getiriyoruz. Şimdiye kadar hazine yardımıyla yararlanmak amacıyla bir teklif götürmedik. Ama bundan sonra bir teklif götürür müyüz? Bir toplum demokrasi paketinin içinde böyle bir talebi ileri süreriz, onun bir parçası olarak. Yoksa ayrı bir şey olarak başvuruda bulunmayı düşünmüyoruz.

- Seçim barajının altında o kadar da büyük bir engel olmadığı, sonuç olarak seçmen sayısının yüzde 10'unu ifade ettiği dile getiriliyor...

- Genelde çok düz bir mantıkla bakılıyor şöyle deniliyor, ya ne olacak 80 milyonda yüzde 10, 8 milyon yapar. Öyle değil! Niye öyle değil? Seçmen sayısını düşündüğünüzde seçime giren tüm siyasi partileri, hareketleri, sağ veya sol hepsini ayrı ayrı düşündüğünüz zaman epey geniş bir kesimin bu sorunla yüz yüze kaldığını söyleyebiliriz. CHP, AKP ve belki MHP dışındaki tüm kesimlerin önü kesiliyor. Seçmenin yalnızca yüzde 10'unun iradesi meclise yansımıyor demek doğru değildir. Örneğin BDP'nin yüzde 7'dir, öbürünün yüzde 3'tür, yüzde 2'dir, yüzde 5'tir. Bunu toplama vurduğunuz zaman yüzde 30'ları, yüzde 40'ları buluyor. Bu kadar kesimin iradesi meclise yansımıyor.

Türkiye'de bilim diye bir şey yoktur; devlet tekelindeki akademisyenlik vardır. Bu ne yapıyor? Meşrulaştırmanın

yol ve yöntemlerini arıyor. Örneğin yüzde 10 seçim barajı kaldırılmalıdır diyor ama bunun değişmesi için hiçbir şey yapmıyor. Diğerine bakıyorsun yüzde 10'u, toplamın yüzde 10'u diye yorumluyor. Yanlıştır, her bir parti, hareket ayrı ayrı yüzde 10 barajına takılıyor.

- Bölgede seçim atmosferi epeyce ısındı. Devlet seçim hazırlıklarına ijiye yoğunlaştı. Bunu da meclisin milletin iradesinin ortaya çıktığı yer olduğu savıyla yürütüyor. Ancak öte yandan Kürt halkının iradesinin önüne türlü engel çıkarılıyor.

- Bu her alana sirayet eden bir bakış açısıdır. Birisi çıkıyor, baktığınız zaman hiçbir altyapısı yok, kulluk etmekten başka hükümetlere ve devletlere. Bakıyorsunuz gelmiş vekil olmuş. İşte Batman'da Mehmet Şimşek gitmiş Amerika'da büyümüş, Batman'a uğramamış, köyünü görmemiş, vekil olmuş. Bir de üstüne üstlük bakan oldu. Bu adam Batman halkını ne kadar temsil edecek? İşte bu vekillik, milletin önemsiz olduğu, vekilin önemli olduğu bakış açısının temsil ettiği bir vekilliktir. Asıl bu milletin içinden çıkan, bu halkı temsil etmek için gaz bombasının önüne kendini atan Ayla Akat örneği var karşımızda. **Milletin içinden çıkan vekilin dokunulmazlığı yok. Halkın asıl vekilliğini yapanlara karşı dokunulmazlık hikayesidir.** Ben BDP'nin hiçbir zaman baraj sorunu olduğuna inanmadım. Ne

HADEP'te ne DEHAP'ta ne de bugün BDP'de. Yüzde 10'dan fazla oy sandığa akıyordur. Ancak bu devletin hiçbir şeyine güvenilmediği gibi o sandıkların nerede toplandığına, nerede sayımın yapıldığına da güvenmiyoruz. Ben güvenmiyorum. Gittiğim her yerde gördüğüm politize düzeyi, halkın bu düzeyi, katılımı hem mitinglere hem siyasal çalışmalara, buna baktığım zaman yüzde 10 barajı yoktur. Kesinlikle inanıyorum ki '91 seçimlerinden bugüne o sandıkta doğru sayım yapılmış olsaydı hiçbir zaman yüzde 10 barajının altında kalmazdık. Düşünebiliyor musunuz? Hala, 2009 seçimlerinin sandıklarından HADEP'in oyları çıktı. Böyle onlarca, yüzlerce, binlerce hikayemiz var bizim. Mardin'de yerel seçimlerde tüm sandıklara polis girdi. Köyünden tut, merkezdeki sandıklara kadar. O yüzden ben baraj gibi bir sorunumuz olmadığını düşünüyorum. Bir seçimde; bize çalışmayacaksınız ama biz de sandığa dokunmayacağız desinler, parti olarak girelim, hiç çalışmayalım, evimizde oturalım. Barajı da indirmesinler sandığı da ellemesinler, yüzde 10'un üstünde oy alırız.

- Seçimler yaklaştıkça özelliklerde bölgeye ilişkin yorumlar da artıyor. Bunlardan biri de, AKP'nin aday tercihlerini kötü yaptığı şeklinde. Birçok köşe yazarının bu eksende yorumları oldu. Siz ne dersiniz bu tartışmaya?

Emine Ayna: Ailem politik bir aileydi. Sürekli bir siyasetin-politikanın içinde olma durumunu hep yaşadım. Aktif siyaset anlamında üniversite yıllarıdır. Benim üniversite (Çukurova Üniversitesi İdari Bilimler Fakültesi) yıllarım '80 darbesinin sonrasına denk gelir. Üniversitede daha çok öğrenci dernekleri içinde faaliyet yürüttüm. Son yıllarda yurtsever öğrencilerle hareket ettim. Üniversiteyi bitirmedim, son sınıfta bıraktım. Bırakma nedenim de daha aktif siyaset yapmaktı. Mezopotamya Kültür Merkezi'nin kuruluş çalışmalarında yer aldım. O dönemde yeni yeni çalışmalara başlayan Yurtse-

ver Kadınlar Birliği vardı. Onlarla birlikte çalıştım. Aynı dönemde DEP kapatıldı, HADEP açıldı. HADEP Adana il yönetiminde yer aldım. HADEP'te dört dönem merkez yöneticiliği yaptım. İstanbul'da Gökkuşluğu Kadın Derneği'nin kuruluş çalışmalarında yer aldım. 4-5 yıl bir ara verdim. DTP kurulduktan sonra parti meclisinde yer aldım. Sonrasında milletvekili seçildim biliyorsunuz. Şu anda da Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloku'nun, tüm Türkiye'deki aydın, sanatçı, sosyalist, sol güçlerin bir araya gelip oluşturduğu bloğun desteklediği bir adayım.

- Kutbettin Arzu çok mu iyiydi? Ya da Abdurrahman Kurt, çok mu iyi? Neye göre iyi veya kötü? Onlar değil miydi, hayır bile diyemeyen sınır ötesi askeri operasyon teskeresine. TC kurulduğundan beri, hadi son 30 yıllık savaşı alalım ilk kez sınır ötesi operasyon teskeresi geçti. Çiller döneminde geçememişti. Biz de yoktuk mecliste. Özal döneminde geçemedi. Ama AKP döneminde geçti. Kim vardı? Zafer Üskül vardı, Abdurrahman Kurt evet dedi. Galip Ensarioğlu ne diyecek, evet diyecek. Neye göre daha iyi veya daha kötü? Biraz demokrat düşünceleri olanın, içinde insani değerler taşıyanın gidip AKP'de yer alması beklenmemeli zaten. Bu tartışmaya girmek gerekiyor.

- **Bölgede tansiyon giderek yükseliyor. Kürt sorununu çözeceğim diyen AKP bugün Kürt sorununu yoktur noktasına geldi. Sizce AKP nereye doğru gidiyor?**

- Erdoğan ne yapmaya çalışıyor? Erdoğan şunun farkında; biz kaç aday koysaydık o kadar çıkaracaktık, gerisi onun olacaktı. Daha önce yedi gerillanın şahadeti oldu, ondan sonra 12 gerillanın şahadeti oldu. Bir kere şunu çok açık söyleyeyim; bunu AKP'den bağımsız AKP'nin istemediği bir durum gibi göstermeye çalışan insanlar hangi rüyayı görüyorlar, hangi hayali görüyorlar bilmiyorum. Erdoğan, bas bas bağıyor, haberi olduğunu söylüyor. İki yönden söylüyor, bir operasyonları olumlu ve destekliyor, iki,

askeri vesayeti kaldırdığını söylüyor. Bu ne demektir? Demek ki artık asker sivillerin denetimindedir. Sen emir veriyorsun o yapıyor! Askeri vesayet kaldırıldığına göre bu böyledir. Askeri vesayet askeri zihniyet demektir. Sen asker gibi düşünüp emir veriyorsun. Senin ne farkın kaldı Genelkurmay Başkanından? Yani bunu AKP istemiyor, Erdoğan istemiyor, asker yapıyor söylemleri doğru değildir. Kimsenin böyle bir şeye inanacak hali yok. AKP, Kürtleri siyasal yaşamdan tasfiye etmek istiyor. Ne yapıyor? Bir yandan askeri operasyonlar devam ediyor. Böyle olduğu sürece biz seçime hazırlanamıyoruz. AKP de bundan nemalanmaya çalışıyor. 12 Haziran seçimlerinde, daha önce bitiremediği Kürtleri

bu sefer şiddetin dozunu büyütürken bitirmeye çalışıyor. Başka şansı da yok. 8 yıllık süreçte geçirdiği seçimlerde şunu denedi, "ben çözeceğim", "ben çözeceğim". Artık biliyor bu seçimde ben çözeceğim diyerek olmayacağı. Biliyor ki, bütün Kürt halkı onu yalancı olarak görüyor. İkiyüzlü, riyakar görüyor. Başka bir tanımı yok onun Kürdistan'da. İnsanlar "Katil Erdoğan" diye slogan atıyor. Bunun ötesi yok, bunun farkında. Bu seçimde bizi batıramazsa Erdoğan batacak, onun sonudur, bunu biliyor. Çok söyledik, 2007'de 2009'da söyledik "Yapma, diğerleri nasıl çöplüğe gittiyse, sen de gidersen, bu işin sonu yok." Dikkate almadıysa da sonuçlarına katlanacak.

Ferhat Tunç: "CHP, eski, katliamcı CHP'dir!"

12 Haziran seçimlerine yönelik tavrımız doğrultusunda hız verdiğimiz çalışmalarını Dersim'de sürdürüyoruz. Ulusal Hareketin bağımsız adaylarının desteklenmesine yönelik tavrımızı Dersim'in birçok bölgesinde propaganda ederek çalışmalarımıza ve yönelimimize güç katıyoruz. Bu bağlamda Emek, Özgürlük ve Demokrasi Blok'unun desteklediği Dersim Bağımsız Milletvekili Adayı **Ferhat Tunç** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

- **Seçimler yaklaşırken başta Türkiye Kürdistanı olmak üzere birçok bölgede gerçekleştirilen Sivil İtaatsizlik eylemlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Sivil İtaatsizlik eylemleriyle amaçlanan daha özgür ve demokratik bir yaşamdır. Nihai anlamda sağlanacak bir barış için bu taleplerin mutlaka dikkate alınması gerekiyor. Nedir bu talepler: Seçim barajının düşürülmesi, operasyonların durdurulması, KCK davasında tutuklanan Kürt siyasetçilerin serbest bırakılması ve anadil önündeki yasakların kalkması.

Kürt sorununun demokratik çözümüne giden yol, mutlaka bu taleplerin karşılanmasından geçiyor. Dolayısıyla demokratik çözüm için kurulan çadırlar biraz da bu istemlerin dillendirildiği, tartışıldığı, farklı kesimlerden siyasal güç ve dinamiklerin katılımıyla önemli paylaşımların sağlandığı yerler olarak görülmelidir. Bu çadırlar söz konusu taleplerimizin karşılanması için sürdürülen sivil itaatsizlik eylemlerimizin önemli merkezleridir.

- **Demokratik çözüm çadırlarına saldırıları nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Doğrusu bizi şaşırtmadı saldırılar. Bu saldırıların amacı Kürt halkının özgürlük taleplerini engellemeye

dönüktür. Kürt halkı 30 yıllık savaşın ardından siyasal olarak güçlü bir örgütlülüğe kavuşmuş ve daha bilinçli ve direngen bir halk olarak vardır. Asıl sistemi ve onun siyasal uzantılarını korkutan da budur. Onlar demokratik çözüm çadırlarının giderek Kuzey Afrika ülkelerinde gelişen halk hareketlerinin bir benzeri olmasından korkuyorlar, bu yüzden saldırıyorlar. Halkımızın taleplerine kulaklarını tıkayan, baskı ve şiddet kullanarak üzerimize gelenlerin mutlaka bir şeyi çok iyi hesaplaması lazım. Bu halkın size tahammülü kalmadı, eğer bu ülkeye bir iyilik yapmak gibi bir niyetiniz varsa dikkatli olun.

- **Sizce süreç nasıl ilerleyecek?**

- Moralimiz 18 Nisan YSK darbesiyle gerilemiş değildir. Aksine bu komplo seçimlere daha güçlü bir moralle başlamamızı sağladı. Sürecin mutlaka demokratik bir şekilde ilerlemesi ve seçim irademizin hiçbir koşulda engellenmemesi gerektiğini düşünüyorum. Bu anlamda ortaya çıkacak sorunlardan bu hükümet yani AKP sorumlu olacaktır. Biz Emek, Özgürlük ve Demokrasi Bloğu adayları olarak halkımızın ortak değerlerini temsil ediyoruz. Türkiye'nin ezilen halkları, sosyalistler, emekçiler bizim varlığımızla umutlandılar ve bu umutlarının boşa çıkarmayacağız. 24. dönem parlamentosu bu heyecanı ve direngenliği çok daha yoğun olarak yansıtacaktır. Halklarımızı hayal kırıklığına uğratmayacağız. Özgür ve demokratik bir Türkiye için bütün varlığımızla çalışacağız.

Kürt sorununda tekçi, inkarcı resmi ideolojinin bu ülkeye daha fazla acı çektirmesinin önüne geçeceğiz ve Alevilerin demokratik istemlerinin mücadelesi bizim mücadelemiz olacak. Türkiye'yi farklılıklarıyla, bütün kimlikleriyle, kültürleriyle

beraber gerçekten demokratik bir ülke düzeyine taşımak; emekçilerin, ezilenlerin hak mücadelesini temsil etmesinin sesi-soluğu olacaktır.

- **Dersim'de CHP, tasfiye süreci doğrultusunda öne çıkarılıyor. Ve seçimlerde de etkisi oldukça büyük. Bu koşullarda seçimler süreci nasıl etkileyecek?**

- Genel Başkanının Dersimli olmasından kaynaklı halkımızın kafası karıştırılmaya çalışılıyor. "İlk kez Tuncelili başbakan olacak" deniyor. "Hemşerimize şans tanıyalım deniyor". Dersimli olduğunu söyleyemeyen meclis kürsüsünde Hz. Ömer adaleti isteyen, Tayyip Erdoğan'la

kutlu doğum haftası etkinliklerine katılan Kılıçdaroğlu, nasıl bizim hemşerimiz olacak. Hz. Ömer adaleti isteyen, mevlilere katılan ama Dersimlinin sorunlarını dahi bilmeyen Kılıçdaroğlu Başbakan olsa ne olur olmasa ne olur? Dersim'e, Dersimliye ne kazandırır?

Bu oyunlara dikkat edeceğiz. Kimliğini, inancını söylemeye cesaret edemeyenlerin bu topraklara faydası olmaz. Dersim katliamı üzerine kitap yazanlar bugün Dersim katliamını gerçekleştiren bu zihniyetin adayı oluyorlar. İnsana bunu sormazlar mı? Ya o kitaplar doğru değildi ya da şimdi bulunduğu yer. Ama anlaşılacak söz konusu bireysel gelecek olunca ne dün yazılanlar ne de o katliamda kaybettiğin insanların anlamı oluyor.

Evet, bu sürecin birazda buna dönük olarak gelişeceğini inanıyorum. Halkımıza bu zihniyetin tarihimiz, kültürümüz ve doğamız için ne anlatacaklar. Dersimlilerin bu gün için düşürülmek istedikleri tuzak budur. Kemal Kılıçdaroğlu bu zihniyete giydirilmiş bir maskedir. CHP, eski katliamcı CHP'dir. Hiç kimse başka yerlere çekmeye çalışmasın.

(Dersim ÖG okurları)

Pusula

Onu anmak, militan çizgide ısrarı zorunlu kılar

Demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesine inançsızlık, yığınların gücüne güvensizlik, yaratma ve kazanma bilincindeki zayıflıkların, yetersizliklerin devrimci ve komünist hareket içinde yaşam hakkı bulduğu ve ciddi tahribatlara yol açtığı bir dönemden geçiyoruz.

Böylesi bir dönemde sınıf savaşımının en çetin alanlarından biri olan işkence tezgahlarında sınıf düşmanlarına karşı önder Kaypakkaya yoldaşın şu haykırışı karanlıkta yol gösteren bir ışık olmaya devam ediyor: “*Esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiçbir yerde gizlemeyiz. Ancak örgütsel olarak faaliyetlerimizi, örgüt içinde bizimle birlikte çalışan arkadaşlarımızı ve örgüt içerisinde olmayıp bize yardımcı olan şahıs ve grupları açıklamayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anlattıklarımı samimiyetle inandığım Marksist-Leninist düşünce uğruna yaptım. Ve sonuçtan asla pişman değilim.*”

Karanlığı aydınlatan bu ışık, gücünü MLM’den alıyor. Kitlere sonsuz bir güven duyuyor. Uyuyan devin bir gün mutlaka uyanacağına inanıyor. Sınıf bilinçli proletaryanın öncüsü, yol göstericisi, bir önderi olarak yaşamını uyandırma eylemine adayarak geleceğe ışık oluyor. Bugün bu ışığı izlemek için her türlü anti-MLM anlayışla hesaplaşma bilincine, gücüne sahip olmak gerekir.

Önder Kaypakkaya yoldaşı egemen sınıfların “kutsal” ideolojisi olan Kemalizm’le hesaplaşırken, imha ve inkar edilen Kürt ulusunun haklı ve meşru olan ulusal demokratik taleplerini savunduran, Kemalizm şakşakçılığını yapan, Kürt katliamlarını “feodaliteyi tasfiye” olarak değerlendiren sahte sola, sosyal şovenizme karşı savaşırken **komünist önder kimliği**dir. MLM’yi kavrama ve somut şartlara uygulama gücüdür. Onun devletin niteliği, burjuva partilerinin ve parlamentonun rolü konusunda ortaya koyduğu analizler günümüze ışık tutmaktadır. Bugün Kemalizm’den, CHP’den, burjuva parlamentosunda ezilenlerin, emekçilerin lehine sorunların çözüleceğine dair umut besleyenlerin yeniden Kaypakkaya’yı irdelemelerinde fayda vardır. Bunlar sorunun sadece bir yanını teşkil etmektedir. Sorunun esas yanı ise bu çizginin sürdürücüleri olarak bizlerin yetmezliklerinde, başarısızlıklarında gizlidir. Kendi yetersizliklerimizle doğru bir tarzda hesaplaşmazsak anti-MLM anlayışların önder yoldaşın düşüncelerine saldırılarını da doğru bir zeminde göğüsleyemeyiz. Bu demektir ki Kaypakkaya yoldaşı anlamak ve anmak için öncelikle ideolojik hesaplaşmayı kendi cephemizde başlatmamız gerekir.

Kendi içinde ideolojik netliği yakalayamayan, siyasal gelişimi için incelemeyen, araştırmayan hiçbir militan bu çok yönlü ve kapsamlı kuşatmayı yarmanın öznesi olamaz. Önder Kaypakkaya yoldaşın partinin temel teorik görüşlerini oportünizm ve revizyonizmle hesaplaşarak netleştirdiğini görüyoruz. Aynı perspektifi savaş çizgisinde de görmek mümkündür. Dahası **teori ile pratiği birleştirme diyalektiğini** onun tüm çalışmalarında görebiliyoruz.

Önder Kaypakkaya yoldaşın temel felsefesinde söz konusu tarihi anda ne kadar güçle yürüdüğü değil, haklı ve meşru bir davanın savunucusu olduğu gerçeği vardır. Onu güçlü kılan bu haklılık ve meşruluk düşüncesidir. Tarihi yaratacak ve ileriye doğru köklü dönüşümleri sağlayacak olan kitlelerin gücüne duyulan sonsuz güvendir. Bugün yaşanan tüm zorluklara, dezavantajlara rağmen bizim de bakış açımız böyle olmalıdır.

Eğer düşünüş ve hareket tarzımıza bu bakış açısı yön verirse, her türlü olanaksızlığı aşmak, yığınları örgütlemeye atak, düşmana yönelmede saldırı ruhunu kuşanmak kaçınılmaz olur.

Başka da bir yol yoktur. Bugün egemen sınıfların uyguladığı karşı devrimci şiddet, ancak devrimci bir zorla, şiddetle yok edilebilir. Bu gerçeği söylem düzeyinden çıkarıp pratiğe dönüştürmek için önder Kaypakkaya yoldaşın cüretini ve cesaretini kuşanmanın zamanıdır. Önder Kaypakkaya yoldaşın ve yüzlerce şehidimizin düşlerini ancak böylesi bir militan çizgiyle gerçeğe dönüştürebiliriz. Tüm görevlerimize bu ciddiyetle ve yüksek sorumluluk duygusuyla yaklaşmak zorundayız.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Cihan Çelebi: 1950’de Erzincan Tercan’a bağlı Tecer köyünde doğan Cihan Çelebi, Mecidiyeköy Lisesi’nde okurken tanıştığı Proletarya Partisiyle. 27 Mayıs 1980’de sivil faşistler tarafından katledildi.

Palu Şehitleri: Küçük bir ihmalin, bir dikkatsizliğin ya da “bir seferden bir şey çıkmaz” anlayışının sonucunun ne kadar ağır sonuçlar getirdiği defalarca kanıtlanmıştır. Bunun bir örneğini de 28 Mayıs 1991’de Elazığ Palu kırsalında konaklayan gerillalar yaşadı. Gerilla birliği günler süren yürüyüşünün ardından Palu Kalesinin karşısında konaklamak zorunda kaldı. Bu sırada gerillaları fark eden bir köylü onlara doğru yaklaşıyor. Köylü ile bir süre konuşan komutan, sonradan 4 gerillanın şehit düşmesine yol açan yanlış bir karar vererek köylüyü serbest bırakıyor. Verilen bu kararın yanlış olduğunu fark eden gerillalar, yerlerini değiştirmeye karar verirler ancak arazinin kötü olmasından kaynaklı fazla ilerleyemezler. Burada düşmanın pususuyla karşılaşır. “Teslim ol” çağrılarını “**Gücünüz yetiyorsa siz teslim alın**” sözleriyle yanıtlarını gerillalar tarafından. Çatışma sonucu **Refik Yaşar (Komiser Memo), Yusuf Ekici (Doktor**

Kenan), Yaşar Sağdıç (Adem) ve Kumriye Cihan (Dilan) isimli gerillalar şehit düşer.

Naki Göksu: Malatya doğumlu olan Naki Göksu Proletarya Partisi ile ’88 yılında tanışır. Gençlikte faaliyet yürütür, bu dönemde gerillaya katılır ve Haziran 91’de çatışma sırasında yaralanır, birlikten ayrı düşer. Gittiği köyde düşmanla tekrar çatışır ve tutsak düşer. Köylülerin gözü önünde işbirliğine zorlanmasına direnerek yanıt verir. Bunu hazmedemeyen devlet onu 8 Haziran ’91 tarihinde köylülerin gözü önünde katleder.

Yıldız Çiçek: 1968 Dersim Merkez Gevrek köyü doğumludur. Artvin’e atanan gerilla birliği komutanlarından. 1 Haziran 1992’de Şavşat’ta bir hainin verdiği bilgiler üzerine gerilla birliği kuşatılır. Sayıca ve silah gücüyle çok üstün olan düşmana karşı saatlerce çatışır. Çatışmada komutan Kinem şehit düşerken yoldaşları çemberi yarmayı başarmışlardır.

Ahmet Kargın: 1963 Dersim Ovacık Tetuşağı köyü doğumlu olan Kargın, gerillada iken Erzincan-Ergani yöresinde konakladıkları sırada bir hain tarafından Hazi-

ran 1992’de katledilir.

Hıdır Doğan: Dersim Hozat Alancık köyü doğumlu olan Doğan, şehir askeri faaliyetindeyken gerillaya katılır. 6 Haziran 1992’de Dersim Limek kırsalında TC güçleriyle çıkan çatışmada şehit düşer.

Zülfü Yıldız: 1953 Elazığ Karakoçan doğumlu olan Zülfü Yıldız, Tüm Maden-Sen içerisinde örgütlü faaliyet yürütür. Bulunduğu 1 Mayıs Mahallesi’nde, halkın sorunlarıyla yakından ilgilenen bir kişiliği vardır. 12 Eylül AFC’si sonrası yaşadığı tutsaklıktan sonra yurtdışına çıkar ve orada örgütlülüğünü sürdürür. 8 Haziran 1993’te geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirir.

Ramazan Kılavuz: 1959 Urfa Siverek doğumludur. 1975’te örgütlenir ve ’80 AFC’si döneminde Diyarbakır zindanlarında ağır işkencelerden geçirilir. 4’ü tecritte 11 yıl yaşadığı zindanlarda psikolojik ve fiziki tahribatlar nedeniyle yurtdışına çıkar. Mücadelesini burada sürdürür. Ancak işkencenin yarattığı tahribat nedeniyle 3 Haziran 2001’de İsviçre’de intihar ederek aramızdan ayrılır.

Ana,

Ben kızımın bir yoldaşım. Acımı hafifletmez biliyorum ama size yazmak başsağlığı dilemek istedim.

Ateş düştüğü yeri yakar derler. Sizin canınızdı, evladınızdı. Yüreğiniz yandı biliyorum ama Çiğdem bizim de yoldaşımızdı. Bizim de bir yanımız yandı. Bir yanımız yarım kaldı.

Kinem buraya geldiğinden beri neredeyse hep yan yanaydık, şehit düştüğü ana dek. Ona dair bir şeyler duymak istersin diye düşündüm. Üzgünüm onu koruyamadım.

Bunları sizinle paylaşmak istedim. Ama inanın burada mutluymuydu. “Kendimi daha iyi tanıtmaya başlıyorum” diyordu. Henüz çok erkendi doğru ama Çiğdem onurlu bir yaşamı ve onurlu bir ölümü tercih etti. Yaralı olduğu halde düşmanın teslim

Fatma Acar

Çiğdem Yılmaz

Agusburg’ta Beşler anıldı

Beşleri anmak için 14 Mayıs Cumartesi günü dernek lokalesinde bir anma etkinliği düzenledik. Etkinliğimiz, saygı duruşunun ardından Proletarya Partisi Merkez Komitesi’nin bildirisinin okunması ve ardından sinevizyon gösterimi ile devam etti. Bir yoldaşımız sürece ilişkin değerlendirme yaparak beş kızıl karanfilin mücadelemizdeki yeri ve önemini vurguladı. Daha sonra yaklaşan genel seçimler üzerine tartışma yürütüldü.

(Agusburg ÖG okurları)

Çiğdem’in (Kinem) bir yoldaşı (Fatma Acar)

Not: Fatma Acar’ın Çiğdem Yılmaz’ın annesine yazdığı mektup.

YÜREĞİNDEKİ GÜLÜŞÜ GÖZLERİNDEN OKUNAN YOLDAŞ:

Sefagül

Merhaba,

Dün beş kadın yoldaşın ölümünü gazeteden okudum. 5 TIKKO gerillası şehit olmuş deyince gazeteyi aldım, baktım. Göçük altında kaldılar diyordu. Önce haberi okumak istesem de gözüm isimlere götürdü beni. Sefagül'ün ismi yanlış yazılmıştı. Önce o değildir diye düşündüm. Sonra düşünüp soyadını hatırlamaya çalıştım. Tesadüf olamazdı, Sefagül'ün soyadı da Kesgin'di.

Ben Samsun'da okudum. Sefagül ve diğer birçok Partizanı oradan tanıyorum. Yüzlerini görmesem, onlarla tanışmasam da ismen tanıdıklarım, öğrendiklerim oldu. Mehmet Demirdağların şehit olduğu dönemlerdi. Kararlılık artmış, öfke büyümüştü. Oradaki arkadaşların tüm davranışlarından belli oluyordu bu durum. Böyle bir dönemde tanışmıştım arkadaşlarla. Güçlü bir yoldaşlık bağıyla bağlıydı arkadaşlar birbirlerine. Böyle olunca kendiliğinden bir güven duygusu hissediyor insan. Benim açımdan ayrı bir yeri vardır Partizan'dan arkadaşların. Zamanımın çoğu onlarla geçirdi. Etkinliklere, eylemlere beraber katıldık. Sefagül ile tanışıklığımız da böyle olmuştu. Samsun her ne kadar büyükşehir olarak geçse de aslında taşralık özelliği daha ağır basıyordu. Bütün siyasi yapıların taraftarları birbirini tanımır, bilirdi. Özellikle öğrenciler arasında daha yoğun bir kaynaşma vardı.

Faşist saldırıların yoğunlaştığı dönemde. Ayrıca polis operasyonları da vardı tabii. Benim ilk yılım, onların benden üst sınıflarda oluşu, beni onlara tabi kılıyordu. Ama bizimkisi tabiyetten öte bir arkadaşlıktı. Birçok şeyi onlardan öğrendim. Ayrıca Partizan'dan arkadaşların çoğunun kadın olması daha bir dikkat çekici ve değerliydi. Hemen hemen hepsi feodal ilişkilerin yoğun olduğu yerlerden gelmişlerdi. Trabzon'dan, Erzurum'dan, Kayseri'den, Çorum'dan... Erkek egemenliğinin yoğun olduğu siyaset alanında kadın arkadaşların sürece önderlik etmesi ayrıca değer ve önem içeriyordu. Sonraki yıllarda operasyonlar sonrası tutuklanan arkadaşlar oldu, mücadeleden uzaklaşan arkadaşlar oldu. Ama herkes bir tarafa gittiğinde Sefagül oradaydı ve tüm kararlılığı ile mücadelesini sürdürüyordu. Partizancı arkadaşların ve özellikle kadın arkadaşların mücadeleye bağlılıkları ve emekleri bende önemli bir etki yarattı. Üniversite sonrası aradan uzun yıllar geçse de o döneme ve arkadaşlara dönük anılarım hep taze kaldı.

Sefagül'ün çocuk gülüşünü, saflığını, samimiyetini, inancını, kararlılığını unutacağımı sanmıyorum. Nasıl anlatılır, ne denir bilmiyorum. Onu tarifleyecek ne söylenir bilmiyorum. Tek kelime ile yığıltıktır belki onu tarifleyen, belki inanç ve kararlılık.

Daha bir hafta önce selam yollamıştım. Şimdi ölüm haberini okudum gazeteden. Bir gerillanın, bir devrimcinin düşmanla çarpışırken ölmesinden daha doğal bir şey olamaz ama uğursuz bir doğa olayı sonucunda bunun olması ayrı bir burukluk yaratıyor. Ama devrimciler, gerillalar düşmanla olduğu kadar çoğu zaman doğayla da savaşıyor.

Yoldaşları; beş kadın yoldaşın anısı önünde saygıyla eğiliyorum. Yoldaşların, ailelerinin, halkımızın ve Partizan ailesinin başı sağ olsun. Anıları devrim mücadelesinde daima yaşayacak. **(Bir devrimci tutsak)**

Çocukluğumda annem pencere-mize bir kuş konuştuğunda **"bugün sevinçli bir haber gelecek"** derdi. Çocuk aklımla kuşların sevinçli haberler getireceğine inanırdım. Beş yoldaşın şehit düştüğünü duyduğumuzda bilgiler net değildi. Olasılıklar çoktu. Ertesi sabah parmaklıklara serçeler kondu. Çocukluğum geldi aklıma. Ama kuşlar sevinçli bir haber getirmedi. Gazeteler yazıyordu, artık beş yoldaşın şehit düştüğü netleşmişti. Gözlerinden sevgi huzmeleri içtiğimiz beş yoldaşımız artık yoktu aramızda. Güneşe gömülmüşlerdi. Gözlerimiz buğulu, yüreğimiz yangın yeri, onurla taşıdıkları kızıl bayrağı devralmanın gururu, umudu büyütmenin kararlılığı... Benliğimizi kaplayan bir duygu anaforuyla.

Ne duygular ne de düşünceler olduğu yerde duruyor, bir dönem birlikte faaliyet yürüttüğümüz yoldaşlara uzanıyordu. Birlikte yapılan sohbet, tartışma ve eylemler... Her biri canlanıveriyordu.

Eylem (Sefagül) yoldaş, bir yıl gibi uzun süre faaliyet yürüttüğüm yoldaşım. Birlikte paylaştığım anlar bir film şeridiydi şimdi.

Mücadeleye katılılı 5-6 ay olmuştu. Eylem yoldaş, sorumlumuz olarak karşımda duruyordu. İlk gözlemim mütevazı ve içten olduğu yönündeydi. Pratikleri yanılmadı beni. Genç duygularımın ve körpe düşüncelerimin yön verdiği pratiklerimden dolayı daha çok duracaktı karşımda yoldaşım.

Her sürecin kendine has zorlukları ve sıkıntıları vardır. Genç ve deneyimsiz olduğum bu dönemde; alanımızın sorunları, siyasi ve ideolojik sorunlar, kişisel sorunlar beni bunalıyor, bir çıkış arıyordum. Eylem yoldaş karşımdaydı. Tüm sorunlarla cembelleşiyor, bu sorunlar arasında güven veren bakışlarla gülümsüyordu. Bana hiçbir şey anlatmadan elimden tutup, beni içine çeken girdaptan kurtarıyordu.

Alanımızın özgünlüğü nedeniyle kolektife tepkili olanların adresi oluyorduk. Kolektife eleştiri özgürlüğü adı altında saldıranlar, atıp-tutanlar, çok konuşup hiçbir şey yapmayanlar, kızanlar vs. vs. kaldıramıyordum kimi zaman. Eylem yoldaş karşımdaydı. **"Gözün kulağın kolektifte olsun"** diyordu. **"Onu dinle, ona güven..."** Nasihatten öte onun tavrı böyleydi.

Sözün gelişi daha tıfıldım, alanımızda benden ileri yoldaşlar vardı. Atılıkları ile eleştiri alıyorlardı. Anlam veremiyor, kızırıyordum içten içe. Beni olumsuz etkiliyorlardı. Eylem yoldaşım karşımdaydı. Sa-

mimi, mütevazı ve fedakarca koştu-ruyordu. **"İnsanların bilgi-birikim seviyesine değil, pratiklerine bak"** diyordu. Bakıyordum.

Adına yeniden inşa aktivistleri diyen bir grup ortaya çıktığında "Ne oluyor?" diye soruyordum. Zira bu grup akıl karıştırıyor, sözde ideolojik-politik tespitler adına kolektife saldırıyor, karalıyordu. Eylem yoldaş yine karşımdaydı. Bu grup-hun ortaya çıkışını, kolektifin yaklaşımını samimiyetle anlatıyordu. Kolektife bayrak açanlara karşı, kolektifi dinliyor, ona inanıyor ve kolektife göre hareket ediyordu. "Ne oluyor?" sorunun yanıtını ortaya koyduğu tavırla veriyordu.

Genç duygularımızın rahat durmayıp yanlış pratiklere saptığı zamanlarda da Eylem yoldaş karşımdaydı. Ben sorunu kendi başıma çözmek adına sorundan kaçmak isterken **"Hayır! Sorunu birlikte çözeceğiz"** diyerek elini uzatıyordu. Hatalı pratiğime rağmen sahiplenildiğimi, kolektifin bir parçası olduğumu hissettiriyordu.

Körpe düşüncelerime söz geçiremiyordum. Kolektifin alanımızdaki sürecine yanıt olmak yerine kişisel sorunum ön plana çıkıyordu. Eylem yoldaş yine karşımdaydı. **"Kişisel sorunlara boğulmak değil, kolektifin sürecine dahil olmak"** diyordu. Anlatıyordu. O anlatırken, onun pratiklerini değerlendiriyordum ve görüyordum da. Dediğini yapıyordu. Konuşan onun pratiğiydi.

Mücadelenin en sıcak alanına gitme arzusu benliğimi kışkırttığında Eylem yoldaş karşımdaydı. **"Bireysel istemlere değil, kolektifin ihtiyaçlarına göre şekillenmek"** diyordu. Bakıyordum yoldaşın pratiğine, kendine ihtiyaç duyulduğu söylenen alanda çalışıyordu. Alanımıza sorumlu olarak gelişi de böyleydi. Kolektifin ihtiyacına göre şekilleniyordu.

Fiziken örgütlü olsam da duygu ve düşüncelerimin örgütlenmesinde Eylem yoldaşın emeği oldukça fazlaydı. Anlatımlarıyla, pratikleriyle, doğru ve yanlışlarıyla, beni örgütleyendi.

Eylem yoldaşın yanlış algılanmasını istemem. O doğuştan devrimci değildi. Burjuva-feodal kültürün içinde büyüdü

hepimiz gibi. Bu kültürün içinden kadın kimliği ile sınırlanarak devrimci oldu. **Gelişim, sorunlar ve hataların içinden geçmeyi de kapsar.** İnsanın asıl sınanacağı yer de burasıdır. Yaşam sadece iyiler ve en iyilerden oluşmaz, bir de istenmeyen kötüler vardır. Önemli olan hataların ve sorunların olması değil, bunlara karşı kolektifle birlikte mücadele etmektir. Eylem yoldaşın yaptığı da bu olmuştur.

Eylem yoldaşın gülümseyen yüzü, umut dolu bakışları, sevimli göz kırpmaları vardı. İsteyen hemen onunla sıcak bir sohbe başlayabilirdi. Yapılacak işleri coşku ve heyecanla harmanlanmış bir duygu ile anlatırdı.

Onun gibi her şeyi ile kolektifimizin yıllarca emek harcayarak yarattığı, birikim ve deneyim sahibi, pratik mücadele içinde pişen bir MK üyemiz ve değerli yoldaşımızı kaybettiğimiz için üzgün ama gururluyuz yoldaş. Kadın kimliğinizle öne çıkıp bir Partili olarak mücadelede en ön safta savaştığımız, kolektife göre şekillenip kızıl bayrağı onurla taşıdığımız için...

Gururla ve sabırla dinlenin şimdi. Kavganızı sürdürüyor yoldaşlarımız!
(Bir yoldaş)

S P O R

taraf tarafa şiddet devlet

Spor da saldırganlık ve şiddetin çeşitli toplumsal, siyasi ve ekonomik nedenleri bulunmaktadır. Futbolun endüstriyel bir sektöre dönüşmesi, oluşan gelirin paylaşımında ciddi savaşmaları da ortaya çıkarıyor. Bugün futbol iktidarına ortak olanlar, futbol ekonomisindeki paylarını artırabilmek için daha geniş kitlelerin ilgisini çekmek ve bu ilgiyi artan düzeyde korumak durumundadırlar. Bunun için futbolun büyüdüğü atmosferini, kitle iletişim araçlarını kullanarak daha da gerginleştirip, kışkırtmaya çalışılan bu anlayışın önüne geçmenin çok da kolay olmadığı görülüyor.

Sisteme koca bir Ofsayt

Kâr güdümlü sporda şiddet bugün işsel bir olgu haline getirilmek isteniyor. Nedeni ise mevcut sermayenin koruma altına alınmasıdır. Şiddete en çok rastladığımız spor dallarından birisi ise futbol. Futbolun beşiği İngiltere, aynı zamanda futbol şiddetinin de beşiği. İngiltere’de “holiganizm”in merkezi Liverpool, işsizliğin ve yoksulluğun yoğun olduğu bir kent... 1985 yılında Brüksel’in Heysel Stadyumu’nda yaşanan şiddet olayları adını yüzlerce insanın ölümüyle sonuçlanan bir yıl olarak tarihe geçirecekti. Futbolda ülkemizin başına gelen en büyük şiddet felaketi ise 1967 yılının Eylül ayında, Kayserispor ile Sivasspor arasında oynanan İkinci Lig karşılaşmasında yaşanmıştı. İki takımın taraftarları arasında çıkan olaylarda 48 kişi ölmüş, 600 kişi yaralanmış, stadın tribünleri yakılmıştı. Son olarak Bursaspor-Beşiktaş maçında çıkan olaylarda gözaltına alınan 24 kişiden 18’i tutuklandı.

Sporda şiddetin temellerini anlamak için spor emekçileri içinde örgütlenme çalışmasına

başlayan Spor-Sen ile bir röportaj gerçekleştirdik. Taraftar kitlesini kendi bünyesinde toplamayı hedefleyen ve sporun kültürel bir alan olması için mücadele veren Spor-Sen Genel Teşkilat Sekreteri **İbrahim Akseloğlu** ve Genel Mali Sekreter **Ekrem Sarioğlu** ile yaptığımız röportajı sunuyoruz.

- Son zamanlarda başta futbol olmak üzere birçok spor dalında şiddet hakim. Son olarak ülke gündeminde yer edinen Beşiktaş - Bursaspor maçında yaşananların toplumun “doğu kültürüne sahip olmasından” kaynaklandığını söyledi. Sporda şiddet konusunda siz ne düşünüyorsunuz?

İbrahim Akseloğlu: Sporda şiddet, en fazla seyirciye sahip olduğu için öncelikle futbol alanında görünüyor ama şiddet son yıllarda basketbol, voleybol gibi spor dallarında da görülmeye başlandı. Bu noktada sporda şiddeti sadece futbol alanıyla sınırlamak doğru değil.

Şiddet olaylarının ülkemizin sosyo-ekonomik yapısından kaynaklandığını söyleyebiliriz. Özellikle 12 Eylül AFC’si ile Türkiye’de sistemli bir taraftar kültürü yaratıldı. Bu taraftar kültürünün arkasında da baronların-patronların ciddi kâr elde ettikleri ortadadır. İşte bu taraftar kültürü üzerine konumlandırılan bir spor kültürü de var. Bu ilişkiler üzerinden rant elde etmek daha da cazip ve kolay oluyor. ‘40’lı yıllarda ülkemizde daha aktif bir hal alan spor, egemenler tarafından toplumun politik gündemden kopartılması, uzaklaştırılması için kullanıldı. Bu araç aynı süreç içinde geniş yığınları etrafında toplayınca ciddi ekonomik boyutlara da erişti.

Ekrem Sarioğlu: Şiddet hakkında şu şekilde bir yorum yapmak istiyorum. Az önce İbrahim arkadaşımız da belirtti. 12 Eylül AFC’si bu sürecin kapılarını aralayan bir süreçtir. 12 Eylül’le birlikte bir defa kültürel aktiviteler yasaklandı,

bu alanda örgüt-

lenmeler dağıtıldı. Bunun amacı sınıf içinde bölünmüşlük yaratmaktı, ki bu büyük çapta başarılıydı. Bugün spor alanında bu kültür sadece taraftar grupları ile yaşam bulmaya çalışıyor. Onun dışında sporcular da bu durumu bir kariyer, bir iş, bir maddi getirim olarak kullanıyor. Burada **kültür ve bu kültürün estetiği satılıyor.**

Böylesi ortamlarda şiddet, bölünmüşlük ve taraflık kaçınılmaz. Taraftarlar arası şiddeti **kulüpler arası sermaye rekabeti** ile açıklayabiliriz. Örnek olarak eskiden Beşiktaş, Galatasaray, Fenerbahçe taraftarları Dolmabahçe’de bulunan tarihi saat önünde buluşup hep birlikte maça gider ve orada stadyumda yan yana otururlardı. İşte 12 Eylül’le birlikte bu kültür yok edildi.

- 5149 sayılı Sporda Şiddet Yasası şiddetin engellenmesini sağlayacak mı? Yasayı nasıl yorumluyorsunuz?

İ. A.: Öncelikle şöyle söylemekte yarar var. Kendisinin yarattığını kendi çıkarı doğrultusunda yok eder. Ama ne yazık ki yasa sporda şiddeti engellemiyor. Aksine daha da şiddetlendirecek. Yasa tam anlamıyla **taraf tarafa yönelik saldırı içeriğindedir.** Yasayı genel hatlarıyla yorumlamaya gelirsek; egemen sınıflar taraftarlar arasında bir taraflaşma, kamplaşma yaratıyor. Taraftarların bugünkü isteği taraftarlıklarını özgür ve demokratik bir şekilde yerine getirmek. Bu onların meşru haklarıdır. Bu hak ellerinden alınmaya çalışıyor.

- Şiddette spor kulüplerinin etkisi nedir?

İ. A.: Spor kulüpleri aslında sistemin birer kurumudur. Bu kulüplerin başında olanların tamamı ciddi sermayedarlardır. Çok ciddi bir işleyişleri ve çok ciddi bir sermayeleri var. Bu noktada kulüpler taraftarları bir müşteri olarak görüyor. Çünkü bir kulübün güçlenebilmesinin ön şartı ciddi bir bütçeye sahip olmasıdır. Ki bu da geniş bir taraftar kitlesine sahip olmaktan geçiyor. O yüzden kulüpler tarafından devamlı olarak kampanyalar yapılıyor.

Kulüplerin sermaye için tarafa yönelmesi sporseverliği öldürürken diğer yandan şiddeti açığa çıkarabiliyor. Sistemin verdiği spor kültürü tamamen çökere ve sermayeye dayalı olduğundan sporda gelinen nokta burası. Bu yüzden biz sporda şiddet yasasını “sporda şiddet artırma yasası” olarak yorumluyoruz. Çünkü yasa sermayeyi daha da sömürüye zorlayacak ve taraftar kitlesi üzerinden çok ciddi kârlar elde edecek.

- Yasanın taraftar kitlesi üzerinden kâr etmesi derken?

İ. A.: Şöyle anlatayım tarafa yıllık çip verilecek ve bu çip içine kaç maça gitmek istiyorsan o kadar para yükleyeceksin. Çip sana özgü olacak ve hiçbir arkadaşına maç ismarlamayacaksın. Bu hem insanın bencilleşmesine hem de paylaşım kültürünün yok edilmesine neden olacak. Bunun dışında stadyumda taraftar bölümleri, en ince ayrıntısına kadar kameralarla incelenecek. Bunun

için milyon dolara tarif edilen bir bütçeden bahsediliyor. Kameralarla stadyumlar BBG (Biri Bizi Gözetliyor) evine çevrilecek.

- Şiddet olaylarında işin öznesi olan taraftarın psikolojik durumunu nasıl yorumluyorsunuz?

İ. A.: Bugün şiddet sadece taraftarlarla açıklanıyor. Çünkü bu şiddetin öznesi taraftarlardır. Ancak az önce de bahsetmiştim. Bunun nedeni ise sporda taraflaşma, bloklaşma yaratılmasından kaynaklanıyor. Bir de taraftar diye yorumladığımız geniş kesim işçi ve emekçilerden oluşuyor. Ve bu kesim toplumda yaşadığı ekonomik sorunların da bu alanlara taşıyor. Yani şiddet bir yanı sıra sisteme dönük birikmiş sorunların patlamasıdır. Bu da sistemin işine geliyor. Bu noktada şiddet olayları sisteme karşı biriken öfkenin atılacağı bir atık borusudur. Kitlelerin muhalif havası buradan doğru atılıyor. Kitleler farkında değil ama sistem karşıtı duruşlarını atmak için bu yönlü eğilimlere yöneliyorlar. Kendilerini bir şekilde rehabilite ediyorlar. Bunu anlamak için kitle psikolojisini anlamak gerekiyor.

- Şiddeti meşrulaştırmıyorsunuz değil mi?

İ. A.: Hayır, sadece şiddetin ortaya çıkışının bir yanının da bu olduğunu söylüyorum. Şöyle bir şey de var. Kendini rehabilite eden taraftar mevcut diğer sorunlara karşı duyarsızlaşıyor. Bu zamanla holiganlaşmaya, fanatikleşmeye kadar gidiyor. Ondan yıllardır devrimciler özellikle futbolu bir yozlaştırma aracı olarak yorumladılar. Biz de öyle düşünüyoruz. Sporda şiddet işçi ve emekçilerin birbirine düşürülmesi demek. Bu da sistem için büyütülmesi kaçınılmaz olan konu. Spor-Sen olarak biz sporda şiddeti bu şekilde yorumluyoruz.

- Son zamanlarda tırmanan şiddet olaylarına karşı alternatif olarak neler yapılmalı?

İ. A.: Her şeyden önce spor kültürünün tekrar oluşturulması gerektiğini zaten belirtmiştik. Ancak yıpratılmış ve hatta yok edilmiş bir kültürü canlandırmaya benzer bu. O yüzden her şeyden önce spor emekçilerinin, taraftarların örgütlenmeleri ve sporu da bir kültürel zenginlik katmalıyız. Biz Spor-Sen olarak bunun kampanyalarını ilerleyen süreçlerde örgütleyeceğiz. Savaşa ayrılan bütçelerin spor vb. kültürel alanlara ayrılmasını şart koşan eylemlerde bulunacağız.

Spor emekçilerinin örgütlenmesi işçi sınıfının mücadelesine hizmet edecektir. Spor dallarında hırsın, kültürel gelişim alanında kullanılması için çalışmalarımızı sürdüreceğiz. Tüm bunların dışında adını işçi sınıfının mücadele tarihine kazıyan direnişlere destek eylemleri yapıyoruz. En son direnişteki Kampana deri işçilerine destek ziyaretinde bulduk. Bundan sonra da taraftar kitlemizi işçi sınıfının içinde politikleştiracağız.

ÖG: Bize vakit ayırdığınız için teşekkür ederiz?

İ. A.: Biz teşekkür ederiz.

"Kütahya'nın pınarları"

zehir akıyor!
zehir akıyor!
zehir akıyor!

7 Mayıs'ta Kütahya'nın Tavşanlı ilçesinde bulunan **Eti Gümüş AŞ'**e ait siyanürlü su havuzunun setlerinden birisi çöktü. Bu çökme ile Türkiye'deki maden çıkarma çalışmalarının tehlikesi de tartışmaya açıldı.

Kütahya'daki gümüş madeni 1987'de açıldı. 2004'te özelleştirilerek Etibank 100. Yıl Gümüş Madeni, Eti Gümüş A.Ş. oldu. Özelleştirme sonrası üretim kapasitesi artırıldı. 2 yılda yıllık üretim 60 tondan 135 tona çıkarıldı. Günlük 500 ton siyanürün kullanıldığı madende, atık miktarı da iki kat arttı. Üretim kapasitesinin artırılmasına yatırım yapılırken güvenlik tedbirleri için hiçbir yatırım yapılmadı. Asgari ücretle işçi çalıştıran Eti Gümüş AŞ'nin 7 yıllık maden işletmeciliği dışında bir deneyimi bulunmuyor.

Gümüş madeninde siyanür kullanılarak çıkartılan gümüş, yeraltından çekilen sularla yıkılıyor. Siyanürden arınan gümüş, şirkete kâr sağlarken geriye kalan siyanürlü su, üstü açık havuzlarda depolanıyor. Depolanan siyanürlü su miktarı 25 milyon ton. Bu kadar siyanürlü su için alınan tek önlem var; çevreye yayılmasını diye yapılmış olan setler!

Üstü açık tutulan siyanürlü su, sadece setlerin yıkılarak çevreye yayılmasıyla zarar vermiyor. Sıcak havalarda buharlaşan siyanürlü su havaya karışıyor. Havada hidrojenle birleşen siyanür, azot oluyor. Yağmurla birlikte, azot, nitrik aside dönüşerek yeryüzüne iniyor. Asit yağmuru kayalardaki arseniği çözerek yeraltı sularına, yani köylülerin ve hayvanların içme sularına karışmasına neden oluyor. Siyanürlü suyun havuzlardan sızarak toprağa karışması da başka bir felaketi doğuruyor. Siyanür, topraktaki ağır maddeleri çözerek hem toprağın verimini düşürüyor hem de insan ve hayvanlar için büyük bir tehlike oluşturuyor.

Siyanür, canlılar için oldukça tehlikeli. 1 litre suda siyanür miktarı 8 mg olursa insanı zehirliyor. Bu miktar 20 mg'a çıktığında ise öldürüyor. Kütahya'daki atık su havuzunda 1 litre suda 1000 mg siyanür bulunuyor. Solunum ya da deriyle yoğun siyanür alınması ölüme neden oluyor. Yoğun hidrojen siyanür buharı 3 dakika içinde öldürüyor.

Gümüş madeninde kullanılan siyanü-

rün madene yakın köylere verdiği zarar belgelenmiş durumda. Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nin yaptığı araştırma çarpıcı sonuçlar ortaya koyuyor. Maden açılmadan önce 62 hane olan **Dulkadirli** köyü bugün 7-8 haneye düşmüş. Köyün muhtarı "Köyde 50 yaşını gören yok" diyor. 60 kadar köylü, akciğer, mide ve kalınbağırsak gibi kanser türlerinden ölmüş. Köyün suyunda limitin çok üzerinde arsenik olduğu belirlenmiş. Köylülerin siva olarak kullandığı topraklarda, uzun süre solunduğunda akciğer kanseri yapan **kuvars** maddesine rastlanmış. Madene yakın Felen çayında, yağmur yağdığına balıkların, toprak üzerindeki yemleri yiyen kuşların öldüğü görülmüş.

Peki ne için?

Devlet, 2005'te Maden Yasası ve yönetmeliklerde değişiklik yaparak çok uluslu şirketlerin (ÇUŞ) ve yerli işbirlikçilerinin maden arama çalışmalarındaki engelleri kaldırdı. Bu yasal değişiklikler

yapılmadan önce 2004 yılında maden araması için başvuran şirket sayısı 3 bin 984 iken, yasal değişiklik yapıldıktan sonra 2005 yılında başvuru sayısı 15 bin 149'a çıkarak bir patlama yaşandı. Ağustos 2009'da Bakanlar Kurulu, maden çalışmalarının durdurulmasına dayanak sağlayan, Maden Kanunu'nun 7/1. Maddesini iptal etti. Maden Uygulama Yönetmeliğine bir madde ekleyerek, maden tekellerinin çalışmalarını durduracak hiçbir yasal boşluk bırakmadı. Bir kez daha devlet sermaye işbirliği ile kapitalist sermayeye, insan sağlığı ve doğanın tahribatı uğruna, kâr kapısı ardına kadar açıldı.

Maden tekelleri, çıkardıkları madenleri işleyerek ve maden çıkarma maliyetlerini düşürerek kârına kâr katıyor.

Maliyetin düşürüldüğü yerlerden biri, tekellerin maden ve metalürji çalışmasını bilerek birbirine karıştırmasıdır. **Metallürji, kimyasal madde kullanılarak maden çıkarma işidir.** Bu nedenle sanayi koluna giriyor ve kurallara uygun bir çalışma, maliyeti yüzde 30-40 artırıyor. Tekeller, metalürji değil maden çalışması yaptıklarına dair beyan ve belgelerle bu maliyetten kurtuluyor. Devlet de buna göz yumuyor. Bir diğer husus maliyeti düşürmek için **güvenlik tedbirlerinden kısılması.** Siyanürlü su havuzları sadece setlerle korunuyor. Bu setlerin sağlamlığını, köylülerin tarlalarının kenarında oluşan siyanürlü su göletleri gösteriyor. Setler çoğunlukla daha ucuz, hatta parasız olan topraklarda yapılıyor. Bu da bir zaman sonra sızıntı yapıyor. Atık suların depolanması için daha güçlü setler ve havuzların üstünün kapatılması maliyeti artırdığından yapılmıyor. Devlet de güvenlik tedbirleri için gerekli denetimi yapmak yerine Çevre Bakanı "1 gram sızma yok" diyor, valisi de 2 bardak su içiyor. Yani devlet, sermayenin kârı için ne gerekiyorsa onu yapıyor.

Kütahya'da yaşananları, köylü Arif Duvahan "**Kârı 1 kişiye, zararı bin kişiye**" diyerek özetliyor. Sermayenin kârı için zehir içip solumak istemeyen, tarlasının, toprağının, doğanın yok edilmesine karşı çıkan bölge halkı akraba, aile ve jandarma baskısıyla susturuyor. Siyanür zehrini kabul etmeyen köylülere devlet baskı yaparak ya kırk satır ya kırk katır politikası uyguluyor.

Baraj yapımı, nükleer santral, maden çalışmaları azami kâr için hem canlı yaşamında hem de doğada geri dönüşümsüz tahribatlara neden oluyor.

Siyanür tehlikesi

Yaşanan çökme sonucu ciddi oranda tehlikenin varlığına işaret eden çevreciler ve Türk Tabipler Birliği acilen kırmızı alarm verilmesini, aksi halde toplu ölümlerin yaşanabileceğini, önlemlerin en üst seviyede alınması gerektiğini belirttiler.

Konuyla ilgili açıklama yapan TMMOB "Siyanürlü atık iki numaralı setin üzerinden taşarak bir numaralı havuza akmaya başlamıştır. Tüm atık yükü son sete yüklenmiş durumdadır. 25 milyon ton siyanürlü atık her an son seti de yıkıp barajı aşabilir" diyor. TMMOB, Gümüş Köyü kazasını, geçtiğimiz yıl Macaristan'da yaşanan atık barajı felaketiyle karşılaştırdı ve Kütahya'da felaketin 25 kat daha büyüğünün yaşanabileceği uyarısında bulunuldu. Tüm bu uyarılara rağmen Çevre ve Orman Bakanı **Veysel Eroğlu** ve Kütahya valisi **Kenan Çiftçi** gerekli önlemlerin alındığını, abartılacak bir durumun olmadığını belirttiler. Bakana ve valiye tepki gösteren yöre halkı bir an önce duruma müdahale edilmesini istedi.

“Kürt sinemasının en önemli özelliği devrimci yanı”(1)

Alternatif, bağımsız sinema üretimi ve özellikle de Kürt Sinemasının gelişimi konusunda uzun yıllardır önemli çalışmalar yapan **Mezopotamya Sinema Kolektifi**, uzun bir aradan sonra iki dönemdir senaryo, kurgu, kamera, film çekimi ve yapımcılığı konularında eğitimlerini sürdürüyor.

MSK, günümüze kadar çok sayıda belgesel, kurmaca film çalışmasına imza attı. Bu konuda önemli örnekler olan; MSK'dan Kazım Öz'ün yönetmenliğini yaptığı “**Ax (Toprak)**”, “**Fotoğraf**”, “**Dur (Uzak)**”, “**Bahoz (Fırtına)**”, “**Son Mevsim: Şavaklar**” isimli filmler ulusal ve uluslararası film festivallerinde birçok ödül aldı.

Kürt sinemasının son zamanlarda tüm olanaksızlıklarına ve “film piyasası”ndaki haksız rekabete karşın kendini daha fazla var ettiğini görüyoruz. Biz de bu konu ile ilgili yönetmen **Kazım Öz**'le Kürt sineması, yaşadığı gelişim sorunları ve önümüzdeki çalışmalarını konusunda konuştuk.

- Mezopotamya Sinema Atölyesi nasıl ve hangi çabalar sonucu oluştu, bu konuda kısaca bilgi verir misiniz?

Kazım Öz: '96-97 yılından beri Mezopotamya Kültür Merkezi bünyesinde yapılan sinema çalışmalarının kurumsal kimliğidir Mezopotamya Sinema Kolektifi. İlk başta MKM'nin diğer bölümleri gibi MKM sinema birimi olarak başlayan bir çalışmaydı. Zamanla biraz daha kendi başına yürümeye, kurumsallaşmaya başladı. Özellikle bazı üretimler ortaya çıktıktan sonra mekansal olarak da ayrı bir yere taşındık. Orada genel olarak Kürt sinemasının gelişimine hizmet eden, onun sorunlarıyla, üretimiyle ilgilenen bir yapıya dönüştük. Son dönemde de Mezopotamya Sinema Atölyesini açtık. Bu atölyenin amacı da genel olarak Kürt sinemasının oluşumunda özellikle kadrosal olarak bir destek sunacak bir çalışmaya dönüştürmek...

- Son zamanlarda çekilen çok sayıda Kürt filminin ardından Kürt sineması daha çok tartışılmaya başladı. Kürt sinemasının varlığından bahsedebilir miyiz?

- Evet, özellikle son 10 yıldır Kürt sineması diye bir kavramdan bahsediliyor.

Bu artık bir kavram olmaktan çıktı, pratik bir uygulamaya dönüştü. Hatta Türkiye sineması içerisinde de çok önemli bir yer almaya başladı Kürt sineması. İstanbul Film Festivali programına bile baksak, nerdeyse yarısı Kürt filmi. Bölgede birçok yerde sadece Kürt filmlerinden oluşan festivaller yapıldı. Yani Kürt sinemasının varlığından artık bahsedebiliriz.

Ama tabii kendi kimliğine net olarak daha kavuşmuş değil. Bunu bir çocukluk, bir gelişim dönemi olarak tarif edebiliriz. İçinde çok farklı anlayışların, farklı dillerin olduğu bir sinemadan bahsediyoruz şu anda. Aslında daha tam doruğuna da ulaşmadı bence. Asıl üretimlerini uzmanlık döneminde yapacak diye düşünüyorum. Türkiye sinemasında belki de en devrimci dinamiği Kürt sineması, Kürt sinemacıları, Kürt filmleri oluşturuyor.

- Sızce bir filme Kürt sineması demek için ne gibi kriterler aramak gerekir? Bu konuda çok tartışma var. Dili, coğrafyası, oyuncularını, yönetmenin kimliği gibi kriterlerin belirleyici olduğu söyleniyor...

- Tabii bir Kürt sineması dediğimizde aslında bir ulusal sinema tanımlaması yapıyoruz. Ulusal sinema denildiğinde de büyük oranda ulus haline gelmiş, aynı zamanda bir devleti de olan sinemalardan bahsediliyordur. Ancak 90'larda gelişen küreselleşmeyle birlikte dünyada katıksız bir ulusal sinemadan bahsetmek artık çok zor. Nerdeyse şu anda sinemasal üretimin yüzde 50'sini bile geçti ortak yapımlar, ortak üretimler. Fransa'da geçen bir film, tamamen Fransızca bile olmaya biliyor. Burada da bir geçiş süreci söz konusu. Bu anlamda Kürt sinemasında klasik anlamda bir ulusal sinema tanımlaması yapmak biraz zor. Ama klasik olma-

yan bir ulusal sinemadan bahsedebiliriz. Şöyle ki; Yılmaz Güney'in filmlerine bakalım; *Güney'in filmleri Kürt filmi mi, Türk filmi mi? Ya da ne filmi?* diye sorduğumuzda bence Kürt sinemasının içinde değerlendirebiliriz. Yani her şeyi Kürt, ama dili Türkçe. Her şeyi Kürt, ama yapımcısı diyelim ki Alman. Her şeyi Kürt ama oyuncularını dışarıdan gelmiş. Bunlar çok fark etmez bence. Kürt sinemasının böyle bir özgünlüğü var. Bir takım yaklaşımlar var; “Kürtçe olmayan yapımlar Kürt sineması olamaz” ya da “Kürt sermayesi olmadan Kürt sineması olamaz” gibi. Ben doğru bulmuyorum. Bence Kürt sinemasının özgünlüğü burada. Çünkü şu an Kürtlerin yaşadıkları, klasik anlamda bir halkın yaşamadığı bir süreç. Yani baskın bir Kürt hikayesi düşünürsek, içinde büyük oranda bir göç hikayesi çıkacaktır. Göç demek, başka bir ülke demek. Başka bir ülke demek; coğrafi birliğin bozulması demek, dil meselesinin bozulması demek, sermayenin bozulması demek. Bugün burada başlayıp İtalya'da biten bir film çekmeye başladığımızda büyük ihtimalle İtalyan ortak yapımcı alacaksınız. İtalyan oyuncu alacaksınız. O zaman biz bunu Kürt sineması içinde değerlendiremeyecek miyiz? Sınırları çizilmiş bir ulus-devlet gerçeğinden bahsedemiyoruz. Bu anlamda birçok ögeyi bir arada aramak doğru değil.

Kürt sinemasında biraz daha devrimci özellik var. Belki de bu klasik kavramları yıkan yanının olması da bir taraftan güzel. Kürt sineması şu anda aslında politik bir halkın sineması anlamına geliyor. Dolayısıyla politik bir hayat anlamına geliyor. Kürt sineması, karakteri gereği dünya sistemini bir şekilde eleştirdiği, mevcut tüm ilişki biçimlerini sorguladığı, gerek feodal gerek kapitalist gerek egemen gerek geri yanların hepsiyle hesaplaştığı için aslında büyük bir avantaj sağlıyor. Birçok değeri, kavramı sorgulayacak olan bir sinema doğuyor diyebiliriz.

- Kürt sinemasının başlıca özellikleri neler sizce? Devrimci yanından bahsettiniz. Peki diğer özellikleri neler? Örneğin biraz daha amatörce diyebilir miyiz?

- Dediğiniz gibi Kürt sineması biraz daha amatör ruhla gelişiyor. Bu önemli bir şey. Bunun avantajları da var, deza-

vantajları da var. Avantajları şu: Bildiğimiz klasik anlamda amatör ruh demek samimi olmak demektir. Sermayenin ya da egemen iktidarların aracı haline gelmemek demektir. Biraz daha özgür hareket etmek demektir. Diğer anlamda da dünyada ciddi bir teknolojik devrim söz konusu. Dünya seyircisi daha çok teknik kalitesi yüksek olan filmleri istiyor. Mevcut egemen sinemayla mücadele etmeyince tabii ki filmler daha fazla dolaşıyor. Seyirciye daha fazla ulaşıyor.

Belli bir teknik kalitenin altına düştüğünüzde siz seyirciye ulaşamıyorsunuz. Uluslararası festivaller, uluslararası dağıtım girmekte zorlanıyorsunuz. Bu da doğal olarak bu mücadelede bir dezavantaj anlamına geliyor. Bir diğer yönü de kültür sorunu. Dünyadaki özellikle emperyalist kültür hegemonyasına karşı çok büyük direniş gösteren bir kültür. Hakkaten Kürt halkından, Kürt gerçeğinden, Kürt siyasal hareketinden biz şu anda bahsediyorsak aslında bu Kürt kültüründen doğan bir sonuç bence. Yani “siyaset bu kültürü yarattı” demek bence yanlış bir olay. Burada çok tarihsel kökleri olan muazzam bir Kürt kültüründen bahsedebiliriz. Belki de Kürt Ulusal Hareketi bunun üzerinden gelişmiş oldu. Kaynakları burasıydı büyük oranda.

Dünyadaki sol eğilimli hareketler büyük oranda bir çözülme yaşarken Kürt Hareketinin bu kimliği de bir şekilde içinde tutarak ayakta kalabilmesinin sebebi bence burada gizli. Aslında bunun çok görülmediğini düşünüyorum. Dolayısıyla Kürt sineması da büyük oranda bu kültür üzerinden şekillenecek. Bugün Kürdistan'da herhangi bir köye gidin, kültürel birikimle karşılaşacaksınız. 10-15 bin yıllık Mezopotamya'nın kültürel birikiminin izlerini bulacaksınız. Onun için çok asimile olamadı. Onun için bu kadar dört parçaya bölünmesine, nüfusunun darmadağın hale getirilmesine rağmen, bu kadar başka devletlerin egemen iktidarının sürekli üzerinde oynamasına rağmen hala o özü korumasının sebebi biraz da buydu bence. Kürt sineması da doğal olarak bu kültür üzerinde şekillenecek. Kürt masalları, Kürt hikayeleri, Kürt yaşamı, Kürt destanları, Kürt gelenekleri, bunlar Kürt sinemasında bence çok önemli rol oynayacak. **(Devam edecek)**

Bu yıl ilki gerçekleştirilen **Uluslararası Dersim İnsan Hakları Film Festivali** 20-29 Mayıs tarihleri arasında yapılacak. Özellikle son yıllarda yapılan filmlerin yönetmenleri, oyuncularını, gazeteci ve eleştirmenlerin de katılacağı festival ayrıca Türkiye'de “insan hakları” temalı ilk uluslararası film festivali olma özelliğini taşıyor. Geçmişten bugüne, yoğun ve sürekli hak ihlallerinin yaşandığı Dersim, buradan yola çıkarak Türkiye ve dünyadaki hak ihlallerini sinema aracılığı ile izlemeye alıyor. Birinci yılında; Türkiye, Asya, Avrupa, Ortadoğu sinemasından filmler, yapımcılar, oyuncu-

“Sinema her zaman şenliktir ve dört dağ içinde izlenir”

lar ve yönetmenlerin de yer aldığı ortak bir hayali gerçekleştiriyor.

“Sinema her zaman şenliktir ve dört dağ içinde izlenir” sloganı ön planda olacak olan festival süresince Derviş Zaim; Seren Yüce; Shiar Abdî; Murat Saraçoğlu; A. Haluk Ünal; Sedat Yılmaz, Umur Hozatlı ve Atilla Cengiz, kendi film ekipleriyle Dersim'e gelecek konuklar arasında yer alıyorlar. Atilla Cengiz'in Oğul filmi festivalin açılış filmi olarak Dersim'de ilk kez seyircisi ile buluştu. Ustalara Saygı bölümünde ise Yılmaz Güney'in Duvar filmi gösterildi. Ayrıca dünya sinemasının seçkin örnek-

leri de festival boyunca sunuluyor.

Festivalin organizasyonunda yer alan Mezopotamya Sinema Kolektifi'nden yönetmen Kazım Öz'e Dersim Film Festivalini sorduk.

Kazım Öz: İnsan hakları temalı Türkiye'de yapılan ilk festival olma özelliği taşıyor. Dersim biliyorsunuz çok özgün tarihi ve özgün bir kültürü olan, hem inanç hem de ulusal kimlik bağlamında çok büyük baskılar görmüş, çok büyük insan hakları ihlalleri yaşamış bir bölge. Düşünce bağlamında da çok özgün olan bir yer. Dolayısıyla

la diğer bölgelere göre birçok açıdan ezilmişlik yaşamış bir yer. Kürt olduğu için, Alevi olduğu için, sosyalist olduğu için... Yani üç katmerli bir baskı süreci yaşamış. Son Kürt isyanının orada yaşanmasının da getirdiği büyük bir özgünlüğü söz konusu. Film gösterimleri yanı sıra çeşitli söyleşiler, tartışmalar gerçekleştirilecek. Yani böyle küçük çaplı bir şey olmasını da istemedik. Özellikle son yılda yapılan filmlerin yönetmenleri, oyuncularını, medyadan çeşitli gazeteciler, çeşitli sinema eleştirmenleri onların hepsini oraya götürüyoruz. Ve Dersim'de yoğun 9 günlük, bir festival süreci planladık.

İBRAHİM KAYPAKKAYA YAŞIYOR!

İZMİR

Kaypakkaya, İzmir'de Dokuz Eylül ve Ege Üniversiteleri ve merkezde gerçekleştirilen yürüyüşlerle anıldı.

* Dokuz Eylül Üniversitesi'nde 17 Mayıs'ta gerçekleştirilen anma devrimci, demokrat öğrenciler tarafından örgütlendi. Anma günü saat 11.00'de Yabancı Diller Fakültesine, üzerinde önder yoldaşın resminin bulunduğu büyük bir pankart asıldı. Pankartın asılmasıyla birlikte polis ve ÖGB'ler kampüs içinde birikmeye başladı. Ve çok geçmeden pankarta müdahale ederek kaldırmak istediler ancak bileşenin kararlı tavrı karşısında geri adım atmak zorunda kaldılar. Yürüyüş saat 12.15'te **Denge Kafe** önünde başladı. Buradan sloganlarla Yabancı Diller Fakültesi önüne gendi. Fakülte önünde Kaypakkaya'yı anmanın önemini vurgulayan, polis ve ÖGB'lerin tavrını teşhir eden bir konuşma yapıldı. Anma ortak hazırlanan basın metninin okunmasıyla ve atılan sloganlarla son buldu.

* Ege Üniversitesi'nde gerçekleştirilen anma ise devrimci, demokrat öğrencilerin saat 12.15'te Edebiyat Fakültesi çimlerinde toplanarak E Kafe önüne doğru yürüyüşe geçmesiyle başladı. Üzerinde İbrahim Kaypakkaya'nın resminin bulunduğu, "**Bu çelik aldığı suyu unutmayacak**" yazılı pankartla yürüyüşen öğrenciler çeşitli sloganlar attı.

E Kafe önünde Yeni Kapı Tiyatrosu

bir oyun oynadı. Oyundan sonra basın metni okundu. Daha sonra kitle; yurtsever öğrencilerin şehit düşen gerillalar ve Mayıs ayı şehitleri için yaptığı eyleme katıldı.

* İzmir merkezdeki etkinlik için kitle Gümrük Telekom önünde toplanmaya başladı. Saat 19.30'da yürüyüşe geçilerek başlayan anma; aynı saatlerde anmaya katılacak büyük bir kitlenin polis ablukasında olmasına rağmen kitlesel geçti.

Kordon 2 Caddesi'ni trafiğe kapatan kitle Konak Pier Köprüsünden geçerek eski Sümerbank önüne geldi. Burada yapılan basın açıklamasından sonra hep beraber söylenen marşların, türkülerin ardından anma sona erdi.

Partizan ve **DHF**'nin örgütlediği anmaya **Alnteri**, **BDSP**, **SDP**, **ESP** ve **Kaldıraç** destek verdi.

BURSA

18 Mayıs günü Osmangazi Metro istasyonu önünde **Partizan**, **DHF**, **BDP**, **BDSP**, **ESP**, **SODAP**, **BATİS** ve **SDP** "Kaypakkaya'yı savunmak onurdur!" pankartını açarak; slogan ve alkışlarla Kent Meydanı'na yürüdü. Burada kurumlar adına ortak metin okundu. Anma, hep bir ağızdan söylenen **Gün-doğdu Marşı** ile sona erdi.

KOCAELİ

Saat 18.00'de bir araya gelen devrimci, demokratik, ilerici kurumlar Bele-

diye İşhanı önüne kadar yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasında; "Deniz Gezmişler, Mahir Çayanlar, Mazlum Doğanlar, İbrahim Kaypakkaya'lar 'terörist' değildir" denildi.

Eyleme **Partizan**, **DHF**, **KESK Kocaeli Şubeler Platformu**, **BDSP**, **Emek Gençliği**, **Halkevleri**, **Gençlik Muhalefeti**, **ESP**, **EHP**, **SDP** katıldı. (**Kocaeli YDG**)

ÇANAKKALE

* 18 Mayıs Çarşamba günü Eğitim-Sen Biga Şubesinde bir anma düzenlendi. Yeni Demokrat Gençlik olarak ilk defa Biga'da bir etkinlik yapıyorduk, bu nedenle çok heyecanlıydık.

Anma etkinliğimiz saygı duruşuyla başladı. Ardından kısa bir konuşma yapıldı ve Kaypakkaya'nın ideolojisinden bahsedildi.

Anmada İbrahim'e Ağıt, Uy havar, Diyarbakır zindanları, Vartnik destanı gibi türküler okundu ve gazete dağıtımıyla son buldu.

*"**İbrahim Kaypakkaya'yı anmak, sahiplenmek, savunmak onurdur!**" şiarıyla Çanakkale'de bir anma gerçekleştirdik. Özgür Gelecek okullarıyla gerçekleştirilen anma, 5 kızıl karanfilimiz ve 12 yurtsever gerilla nezdinde tüm devrim şehitlerini saygı duruşuyla başladı.

"Kırmızı Gül Buz İçinde" belgeseli gösterilmiş, ardından YDG'li bir yoldaş günümüz koşullarında onu anmanın an-

lamına değinen bir konuşma yaptı. Anma türküler ve şiirlerle sonlandı.

(**Çanakkale-Biga YDG**)

VİYANA

700 kişinin katıldığı ve hep bir ağızdan türkülerin söylendiği, sloganların atıldığı gece oldukça coşkulu idi. Gecede açılış konuşması ve saygı duruşunun ardından tertip komitesi tarafından okunan açıklamada İbrahim Kaypakkaya'yı anmanın anlamına değinildi.

Moderatörlüğünü Partizan'ın yaptığı sempozyum bölümüne Araştırmacı-yazar **Temel Demirer** ve Av. **Ercan Kanar** katıldı.

Kanar devletin faşist politikalarının halen devam ettiğini, demokratikleşmenin bir aldatmaca olduğunu, demokratik hak ve özgürlüklere yönelik hukuksuzluğun ise had safhada olduğunu belirtti.

Demirer ise AKP'nin Kürt, Anayasa açılımları ile baskı, zulüm ve imha politikalarını daha da yoğunlaştırdığını belirtirken, Kürt sorununda Kaypakkaya güzergâhının yol gösterdiğini ve Kürtlerin kendi kaderini tayin hakkı konusundaki belgeleri, Türkiye Devrimci hareketi için referans noktası olduğunu dile getirdi.

Sempozyumun ardından etkinlik programında **Suavi**, Pınar Sağ, **Grup Haykırış** ve Tiyatro Umuda Tohum vardı.

Hatırlıyor ve öğreniyoruz ondan

İstanbul: Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 38. yılında Partizan tarafından İstanbul'un birçok semtinde paneller gerçekleştirildi. Okmeydanı, Sarıgazi, Kartal ve Avcılar'da gerçekleştirilen panellerde Kaypakkaya'yı diğer devrimci önderlerden ayıran ve onu farklı kılan konular üzerinde konuşmalar yapıldı. Kemalizm ve milli meselesi bağlamında yapılan konuşmaların gerçekleşecek olan genel seçimlere paralel olarak ele alınması panelleri bir bütün olarak canlı ve dinamik tuttu. Bu vesile ile genel seçimlerdeki yönelim bir kez daha tartışılmış oldu.

Tuzla

İşçi semti olan Tuzla'da gerçekleştirilen panelde ise Kaypakkaya'nın işçi sınıfı içindeki çalışmaları anlatıldı. 15-16 Haziran büyük işçi direnişlerinden Kaypakkaya'nın edindiği deneyimler ve bu bağlamda yaptığı belirlemelere değinildi. Panellerin birçok açıdan olumluluğu ve verimliliği göze çarptı.

Sarıgazi

21 Mayıs'ta saat 19.00'da Sarıgazi, 1 Mayıs Mahallesi ve Dudullu üç semt bileşeni olarak Sarıgazi Munzur Kültür Derneği'nde gerçekleştirdiğimiz anma, devrim şehitleri için saygı duruşu ile başladı. Program, sinevizyon,

Kaypakkaya'nın ideolojisini anlatan sunum ve onun Kürt sorununa dair tahlillerini içeren söyleşi ile devam etti. Yaklaşık yüz kişinin katıldığı program, müzik ve şiir dinletileri ile son buldu.

Okmeydanı

21 Mayıs'ta Okmeydanı'nda gerçekleştirilen panelde Kaypakkaya'nın düşüncelerinin kitle hareketlerinin içinde alazlandığı belirtildi. Özellikle Kaypakkaya'nın düşüncelerinin güncelle bağlantılıasının kurulması tartışmalara olgunluk kattı.

Avcılar

22 Mayıs'ta Avcılar'da gerçekleştirilen panelde Kaypakkaya ve Kürt sorununu konulu tartışma, güncelle bağlantısı kurularak verimliliği artı-

rıldı. Konuşmalarda ayrıca örgütlü duruş ve irade üzerine durulması olumlu oldu.

Kartal

Kaypakkaya şahsında devrim şehitleri için saygı duruşu ile başlayan etkinlik Kaypakkaya'nın hayatının ve görüşlerinin anlatıldığı konuşmalarla devam etti. Sinevizyon gösteriminin ardından "İbrahim Kaypakkaya'nın Yol Göstericiliğinde Örgütlü Duruş, Devrimde Israr ve Kürt Ulusal Mücadelesi ve Görevlerimiz" başlıklı söyleşilerde onun, örgüt sorunundaki teorik ve pratik tutumu üzerinde duruldu. Müzik ve şiir dinletisi ile devam eden etkinlik, Kaypakkaya, Dörtler, Haki Karer ve beş kızıl karanfil şahsında şehitlere sahip çıkma çağrısı ile sonlandırıldı.

Bir ölümsüz önderin takipçileriyiz

İstanbul

İSTANBUL

Partizan ve DHF'nin çağrısı ile 18 Mayıs'ta gerçekleştirilecek olan kitlesel yürüyüşe çağrı amaçlı 14 Mayıs günü İHD'de bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıya aydın ve sanatçılardan **Hasan Basri Aydın**, **Ruhan Mavruk**, **Mezopotamya Sinema Kolektifi** ve **Kazım Öz**, **Devrimci Hareket**, **PDD** ve **EHP** katıldı.

Kurumlar adına açıklamayı yapan Partizan Temsilcisi **Toğay Okay** "18 Mayıs 1973'te, faşizmin işkencehanelerinde, aylar süren işkenceler altında Kaypakkaya'yı katleden hâkim sınıflar, aynı gerici emellerini büyük bir pervasızlıkla sürdürüyor" dedi. Toplantıda şair **Ruhan Mavruk**, Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu sözcüsü **Necati Abay** ve **Hasan Basri Aydın** da söz aldı.

TAKSİM

Katledilişinin 38. yıldönümünde DHF ve Partizan'ın çağrısıyla İstiklal Caddesinde kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirildi. Slogan sesleri ile yankılanan caddede yüzlerce **"İbrahim Kaypakkaya'yı savunmak onurdur"** yazılı döviz taşındı.

Saat 19.30'da Taksim Tünel Meydanı'nda bir araya gelen yaklaşık 3 bin kişilik kitle **"Kaypakkaya'yı savunmak onurdur"** yazılı pankart açarak Taksim Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Aydın ve sanatçıların da destek verdiği eylemde sıklıkla **"Kaypakkaya yaşıyor, yaşayacak"**, **"Şehit namirin"**, **"Yaşasın devrimci dayanışma"**, **"Önderimiz İbrahim Kaypakkaya"**, **"Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı"** sloganları atıldı.

Taksim Meydanı'nda sona eren yürüyüşün ardından burada devrim ve komünizm şehitleri şahsında saygı duruşu

İstanbul

gerçekleştirildi. Ardından kurumlar adına ortak açıklama yapan Partizan temsilcisi **Selma Şahin** egemen sınıfların Kaypakkaya'yı suçlu ilan etmeye çalıştığını, tüm bunların büyük bir korkudan kaynaklandığını belirtti.

Açıklamanın ardından Kaypakkaya'yı övdüğü gerekçesi ile hapis cezası alan Pınar Sağ da bir konuşma yaptı. Sağ yaptığı konuşmada "Hiç kimsenin haddine değildir, İbrahim Kaypakkaya'yı övmek ama Kaypakkaya'yı savunmak onurdur. Onurlu devrimcilere her zaman yoldaş olacağız ve yanlarında duracağız. Bir değil, bin defa yaşıyor Kaypakkaya" dedi.

Sağ'ın ardından **ADHK** (Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu) tarafından bir açıklama yapıldı. Açıklamada Kaypakkaya korkusunun halen sürdüğü belirtilerek, Kaypakkaya'nın ideolojik çizgisinin doğruluğunun bu korkuyu doğurduğu ifade edildi.

Konuşmaların ardından eylem İbrahim yoldaş türküsü ile son buldu.

SARIGAZI

Mayıs ayı şehitleri **Partizan**, **BDP**, **EMEP** ve **Aka-Der** tarafından düzenlenen bir etkinlikle anıldı. 18 Mayıs günü saat 20.00'de festival alanında gerçekleşen etkinlik saygı duruşuyla başladı. Örgütleyen kurumlar adına yapılan ortak açıklamanın ardından müzik dinletisi ve sinevizyon gösterimiyle etkinlik devam etti. Son olarak İstanbul 1. Bölge adayı **Sebahat Tuncel** söz aldı. Tuncel konuşmasında İbrahim Kaypakkaya ve Dörtlerin mücadelesine vurgu yaptı. Etkinlikte sık sık şehitleri sahiplenen sloganlar atıldı. YDG tarafından alana **"Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Yaşıyor"** pankartı asıldı.

(Sarıgazi Partizan)

DERSİM

18 Mayıs günü Tunceli Üniversitesinin yemekhane bölümü önündeki fakülteye bir pankart asıldı. İbrahim'in resminin bulunduğu ve **"Onu anmak savaşmaktır"** yazan pankart YDG, DGH, SGD imzalıydı. Pankart asılır asılmaz, okulun güvenlik görevlileri müdahale etti. Uzun süren arbededen sonra pankarta kimseyi dokundurtmayan öğrencilerin sloganları ve ajitasyonlarla, devletin "İbrahim Kaypakkaya" korkusu tekrar teşhir edildi. Ardından basın açıklaması yapıldı ve İbrahim şahsında Mayıs şehitleri anıldı.

Basın açıklamasına çok yoğun bir

Dersim

kitlenin katılması ve İbrahim'i bu şekilde sahiplenmesi oldukça etkileyiciydi.

Ardından yemekhaneye geçen öğrenciler Kaypakkaya'nın hayatı ve mücadelesiyle ilgili sinevizyonu izlediler.

DHF ve Partizan'ın ortak örgütlediği meşaleli yürüyüş ise, akşam saatlerinde Devlet Hastanesi önünde toplanıp, Kışla Meydanına yürüyüşle son buldu. **"İbrahim Kaypakkaya'yı anmak onurdur"** yazılı pankartın ardında yürüyen kitle, son dönemde gelişen baskılara ve yıldırma politikalarına bir cevap niteliğinde bir katılımla gerçekleşti. İki kurum adına yapılan basın açıklamasının ardından İbrahim'in hayatı ve mücadelesiyle ilgili bir sinevizyon izlendi. Daha sonra tek tek kurumlar adına konuşmalar yapıldı. Meclise Kaypakkaya ilgili önerge sunan Dersim milletvekili **Şerafettin Halis** de konuşmacılar arasındaydı. Ardından etkinlik müzik dinletisiyle son buldu.

AMED

Kaypakkaya, Haki Karer ve Dörtler 78'liler Girişimi tarafından Diyarbakır Hapishanesi önünde yapılan basın açıklamasıyla anıldı. Kaypakkaya'nın adının direnişle sembolleştiğinin vurgulandığı açıklamada ayrıca Kürt özgürlük mücadelesinde yaşamını yitiren Karer'in ve Dörtlerin mücadelesinin de Kürt halkı tarafından unutulmadığı vurgulandı. Açıklamaya Partizan da katıldı.

Öte yandan aynı gün Mayıs ayı şehitlerini anmak için Mayeder tarafından gerçekleştirilen yürüyüşe binlerce kişi katıldı. İ. Kaypakkaya'nın büyük bir posterinin taşındığı yürüyüşte sık sık **"Şehid namirin"**, **"Ey şehid xûna te erde namîne"** sloganları atıldı.

ANKARA

Yüksel Caddesi'nde toplanan kitle **"İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür"** ortak pankartı ile yürüyüşe geçti. Yürüyüşte ayrıca Haki Karer ve dörtlerin fotoğraflarının olduğu pankart da açıldı.

Çorum

İstanbul

Sakarya Meydanı'na gelen kitle adına okunan ortak metnin ardından Kaypakkaya ve dörtler için yazılmış şiirler okundu. Bakış Kültür Sanat Merkezi bünyesinde faaliyet gösteren **Grup Bakış** ise kitleye bir dinletiyi verdi. Eylem **Partizan**, **Alnteri**, **BDP Ankara il örgütü**, **BDSP**, **DHF** ve 78'liler Girişimi tarafından örgütlenirken EHP, EMEP, ESP, İHD Ankara Şube ve Kaldıraç da eyleme destek verdi. Partizan eyleme Kaypakkaya'nın resminin bulunduğu **"Yürü zulmün üstüne, umut büyüsün. Kavga başkaldırsın yürüsün"** yazılı pankartla katıldı. (Devamı Sayfa 31'de)

ÇORUM

Ankara: Komünist önder Çorum'un Sungurlu ilçesine bağlı Karakaya köyünde bulunan mezarı başında anıldı. Partizan, DHF ve 78'liler Girişimi'nin çağrısı ile biraraya gelen devrimci, demokratik kurumlar 14 Mayıs günü Sıhhiye Köprüsü üzerinden araba kaldırarak Çorum'a hareket etti.

Partizan, Alnteri, BDSP, DHF, BDP Ankara il örgütü ve 78'liler Girişimi'nin örgütlediği eylem köy mezarlığının girişinde başladı. Önce kortejler oluşturularak sloganlarla mezara doğru yürüyüşe geçildi. Geçen senelerde olduğu gibi kolluk güçlerinin yine üst araması ve GBT yapıtı.

Yapılan aramanın ardından mezara ulaşan kitle saygı duruşuna geçti. Kitle adına okunan basın metninde "Kaypakkaya'nın Türkiye'yi bilimsel olarak tahlil ettiği ve egemenlerin onun fikirlerinin halkla buluşmasından çok korktuğu" belirtilirken tüm devrim şehitlerini yaşatma çağrısı yapıldı.

Okunan marşların ardından mezarlığın dışında bulunan otobüslere doğru yürüyüş yapılarak anma sonlandırıldı. Anmaya ayrıca Ankara'dan gelen Karakaya Köy Derneği ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Çorum Şubesi de katıldı.

Kocaeli